

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Siyasi kriz ve yeni zorbalık dönemi

AKP'nin "başarısı" sermaye düzeni payına hayırlı bir sonuç değil. Emperyalist merkezlerin tepkisine bakıldığında, bu sonucun düzenin siyasi krizini derinleştirmekten başka bir işe yaramayacağı görülecektir.

Yerel seçimler üzerine bazı gözlemler

AKP'nin şefleri polis orduları, internet yasakları, yandaş medyasıyla büyük bir baskı ve sansür mekanizması işleterek bu sonucu hazırlamıştır.

s.3

Çözüm sandıklarda değil sınıf savaşında!

Seçim sonuçlarından görünen tek bir gerçek vardır. Sandıkların gücü, AKP'nin dizlerini titreten Haziran Direnişi ile kıyaslanamaz bile.

s.4

Parlamente hayaller değil, militan mücadele!

Reformist solun açmazı: Militan kitle hareketinden korkuyor, ancak kitle hareketinin etkilerini sandıklara havale ederek bundan faydalanmak istiyor.

s.5

Yerel seçimler ve saçılan pislikler

Marks'ın, "Her dönemin hakim fikirleri, hakim sınıfın fikirleridir" yaklaşımı AKP'nin birinciliğine ışık tutmaktadır.

s.6

Seçim çalışmasından 1 Mayıs'a

Seçim çalışmasının sonuçları ışığında en temel görev sınıfın örgütlenmesidir. Hedef alanlarda yoğun ve kesintisiz devrimci bir kitle çalışması, seçim dönemindeki çalışmanın yarattığı imkanları toparlamanın da güvencesi olacaktır.

s.8

Greif direnişi ve güncel görevler

Dayanışma platformları, artık kanıksamaya yüz tutmuş etkinliklerle kendisini gerçekleştiren platformlar değil, eylemli dayanışmayı esas alan, birer eylem aracı olarak işlev görmelidir. Kesinlikle tartışma tüketen yerler olmalarına izin verilmemelidir.

s.16

Yerel seçim sonuçları:

Siyasi kriz ve yeni zorbalık dönemi

Yerel seçim sonuçları öncelikle düzenin iç dengelerindeki tabloda esasa dair bir değişim olmadığını gösterdi.

Son bir yılın temel gündemlerinden biri olan, gerici güçlerin son aylardaki dalaşmalarıyla genel seçim havasına bürünen 30 Mart yerel seçimleri, AKP'nin galibiyetiyle sonuçlandı. AKP, hem beklentilerin üzerinde bir oy aldı, hem de onca hileye, şaibeye ve bunlar üzerinden sürmekte olan kavgalara rağmen son ana kadar seçimlerin “meşruiyetine” dair esaslı bir sorunla karşılaşmadı. Bu açıdan umduğundan fazlasını bile aldı denebilir. Onun dışındaki güçler (bunlara oylarını arttırmış olan MHP de dahil) her ne kadar sonuca izahlar üretseler, kimileri oy oranındaki küçük artışları “başarı” diye sunsalar da seçimlerden umduklarını elde edemediler.

AKP'nin “başarısı” düzenin açmazını derinleştiriyor

Fakat AKP'nin “başarısı” sermaye düzeni payına hayırlı bir sonuç değil. Emperyalist merkezlerin tepkisine bakıldığında, bu sonucun düzenin siyasi krizini derinleştirmekten başka bir işe yaramayacağı görülecektir. Bir yanda Haziran Direnişi'nin sarsıntıları sonucunda emperyalist efendilerin desteğini kaybetmiş ve gözden çıkarılmış, sermaye düzeninin selameti için tehlike arzeden ama oy desteğini korumayı başarmış AKP, diğer yanda onun karşısına kitlelerden yeterli oy desteği alan bir alternatifin çıkarılamamasının anlamı budur. Seçimlere katılım oranının yüksekliği düzen payına bir başarı olsa ve bu egemenleri bir nebze sevindirirse bile, seçim sonuçları düzen için sorunların büyümesi demektir.

Bunu AKP şefinin, aile boyu tüm hırsız ve zorba takımını yanına alarak yaptığı balkon konuşması yeterli açıklıkta gösteriyor. Efendileri tarafından gözden çıkarılmış olmanın, eski kirli ortağı tarafından ihanete uğramanın, 17 Aralık'tan bu yana sayısız pisliliğinin ortaya çıkmasının yarattığı hıncı, şimdi yerel seçim galibiyetinin verdiği gözü dönmüşlükle birleşmiş bulunuyor. Tayyip Erdoğan'dan, dolayısıyla AKP iktidarından yumuşamasını bekleyen, emperyalist efendileriyle köprüleri tekrar kurmasının başka mantıklı yolu olmadığını ileri sürenler, yalnızca huzursuzluklarını yatıştırmaya çalışıyorlar. Mısır ve Mursi'ye bakıp akıbetinden derin kaygılar duyan, fakat ondan farklı olarak işçi ve emekçi kitlelerin oy desteğini uzun yıllardır sağlayabilen, ipliği pazara çıkmış ama devleti elde tutan bir despotun, burjuva siyasetinin gerçekliğine uygun davranması eşyanın doğasına aykırıdır.

Daha yoğun baskı ve zorbalık dönemi

12 yıllık sürecin seyrine bakıldığında, balkon konuşmasının hiç de unutulmak üzere yapılmış olmadığı görülecektir. AKP iktidarı, dolayısıyla Tayyip Erdoğan yaklaşmakta olan cumhurbaşkanlığı ve genel seçimleri sağ-salim atlatabilmek için, baskı ve zora daha çok başvuracaktır. İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerin

ekonomik olarak yatıştırılmasının koşulları giderek zorlaştıkça, öte yandan Haziran'ın ruhu Berkin Elvan cenazesinin de gösterdiği üzere canlılığını korudukça, AKP iktidarının başka bir seçeneği zaten kalmıyor.

Günümüzde giderek tırmanan, Suriye ve Ukrayna örneklerinde görüldüğü üzere açık biçimler alan emperyalist hegemonya krizi, bunu ayrıca tetikleyen bir etkidir. Zira batılı emperyalist merkezler nezdinde sistemi tehlikeye atan AKP ve şefi, mevcut tabloda kolay kolay terbiyeye yanaşmamakta, bu ise onların alternatif yaratma uğraşlarının yeni boyutlar kazanarak (ekonomik, askeri vb.) süreceği anlamına gelmektedir.

Seçim aldatmacasının mağlupları

Sonuçların ardından düzen cephesindeki hoşnutsuzların ve elbette parlamentarist solun temel uğraşı, tabloyu gerekçelendirmek sınırlarında seyrediyor. Yapılan analizlerin, şu ya da bu izahın kendi içinde bir anlamı var şüphesiz. Fakat hiçbir düzen ufkunu aşmaya yanaşmıyor. Zira tümü de burjuva demokrasisinin gerçekleşme biçimi olarak tekrarlanan seçim aldatmacasına sonsuz bir güven ve inançla bağlılar. Düzen güçleri ve partileri payına bunun tartışılacak bir yanı yok zaten. Onlar burjuvazinin çeşitli kesimlerinin çıkar ve özlemlerini temsil etmek veya bu kesimlerin desteğini almak bakımından kendi kulvarlarında eşit sayılacak bir yarış içindeler. Hangisi kitleleri daha iyi kandırabiliyorsa, çalıp çırpma daha maharetliyse o önde gidiyor. 30 Mart göstermiştir ki halihazırda bu konuda AKP'yi ve hırsız şefini geçen yok.

Sorun işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin çıkarlarını savunduklarını iddia edenlerin sandıklara bu denli körü körüne bağlı olmasıdır. Bu ikinciler, daha açık ifadeyle reformist-parlamentarist sol, her defasında hezimet yaşadığı halde dönüp dönüp sandıklardan alternatif olarak çıkma hayaline kapılmaktan kendini alamıyor. Ve her nasılsa bunun gerçekleşebilmesinin yolunun bile sınıf ve emekçi kitlelerin bir parça politik-militan mücadelesinden geçtiğini her defasında unutmayı ihmal etmiyor. Burjuva düzen altında yegane meşruiyete sahip kitlesel militan mücadele ancak seçim hezimetlerinden sonra ve o da hezimetini izah etmek, sonra da hızla unutulmak üzere akıllara geliyor.

Bu koşullarda düzenin tek alternatif hegemonyası

altında tutulan, dört koldan bilinci kirletilen, alabildiğine yozlaştırılan yığınların, her bakımdan eşitsiz, baştan sona aldatmacaya, hile ve düzenbazlığa dayalı bir yarışta gidip düzen partilerinden birine oy vermeleri, “demokratik iradenin tecellisi” olarak kabul görüyor. Bu durumda örneğin iliklerine kadar çamura batmış AKP ve despot şefinin hırsızlık ve zorbalığı birden bire “meşruiyet” zırhına bürünmüş oluyor. Seçimlere işçi sınıfı ve emekçilerin bilinç ve örgütlenme durumlarını gösteren bir ölçümün ötesinde anlam yükleyen, daha da ileri gidip “iktidarlaşma” yolu sayan parlamenter sol, alternatif olma hevesi her defasında kursağında kalsa bile böylece burjuvaziye ve çürümüş düzene paha biçilmez bir hizmette bulunuyor. 30 Mart yerel seçimlerinde yaşanan bundan başka bir şey değildir.

Şimdi Kürt hareketinin nispi seçim başarısından giderek bu gerçeğin üzerini örtmeye çalışmaktadırlar. Fakat Kürt hareketinin “İmralı görüşmeleri”nin ilanından bu yana izlediği siyasetin, kendisinden çok AKP'ye yaradığı yerel seçimlerle tescil olmuştur. Diğer türlü onca parti ve grubun peşine takıldığı HDP'nin yaşadığı fiyaskonun başka bir açıklaması olamaz. HDP adına konuşanlar kitlelerde sandıklara dair yarattıkları yanılsamaların düzene, ama özellikle de AKP'ye sağladığı faydalar üzerine düşüneceklerine, “kimlik siyasetinin” ne denli belirleyici ve öncelikli olduğunu vaaz ediyorlar. Zira onlar için işçi sınıfı ve emekçi kitleleri üretim alanlarında, fabrika ve işletmelerde sınıfsal sorunları üzerinden giderek kazanmak, AKP'yi ve sermaye düzenini alt edebilecek yegane yoldan yürümek, çoktandır klişeleşmiş, eskimiş, işe yaramaz bir yöntemdir. Oysa iki ayı aşkındır sermayenin kutsal özel mülkiyet yasasını ayaklar altına alan Greif direnişi, burjuvazinin ideolojik-politik hegemonyasını kırmanın başka bir yolu olmadığını döne döne göstermektedir.

Devasa kaynaklara hükmeden, iktisadi, sosyal, kültürel, ideolojik-siyasal, askeri vb. her açıdan tepeden tırnağa örgütlü burjuvazinin örgütlü partileri karşısında işçi sınıfı ve emekçilerin yegane çıkarı burjuva parlamentarizminin ve seçim oyununun iç yüzünü teşhir etmektir. Seçim dönemi boyunca güç ve olanaklarını bu çerçevede seferber eden işçi sınıfı devrimcileri, yeni dönemde de tek gerçek meşruiyete sahip birleşik, devrimci, militan mücadeleyi büyütme devam edeceklerdir.

Yerel seçimler üzerine bazı gözlemler

30 Mart yerel seçimleri geride kalırken seçimlerden AKP birinci parti olarak çıktı. Kuşkusuz bu sonuç AKP açısından bir başarı olmakla birlikte, seçim sırasında sistematik biçimde hile yapıldığını gösteren çok sayıda kanıt var. Öylesine büyük bir hırsızlık ve hile yapılmış görünüyor ki, seçimler tam olarak şaibeli hale gelmiştir. AKP'nin yalanda ve dolanda sınır tanımayan şefleri de, öylesine gülünesi yalanlarla bu hırsızlığı saklamaya çalışıyorlar ki artık alaylara konu oluyorlar.

Ortalığa serilen seçim hilelerini bir an için unutsak dahi, AKP'nin seçim “zaferi” olarak yutturulmaya çalışılan bu sonuç yine de meşru değildir. Çünkü zaten ahlaki ve hukuki meşruiyeti tartışmalı hale gelen hükümetin devletin imkanlarını tepe tepe kullanmasıyla elde edilmiştir. Hırsızlığı tescilli AKP'nin şefleri polis orduları, internet yasakları, yandaş medyasıyla büyük bir baskı ve sansür mekanizması işleterek bu sonucu hazırlamıştır. Öyle ki seçim sırasında yapılan hileler bir yana sadece bu kadarı bile, bu seçimleri şaibeli ve gayri-meşru hale getirmeye yeter. Bunun için aldığı oylar, AKP'nin çürümüş ve kokuşmuş bir parti olduğu gerçeğini değiştirmeyecektir.

AKP'nin şefi Tayyip Erdoğan'ın balkon konuşması bile bu gayri-meşruluğun ve hırsızlığın tescilli olmuştur. Erdoğan'ın ailesi ve hırsızlığı tescilli Egemen Bağış'la sahne aldığı balkon, seçim oyununun nasıl da final sahnesi olmuştur. Dolayısıyla da yaratılmaya çalışılan zafer tablosunun onların hiçbir sorununu çözmeyeceği, siyasal ömürlerini bir parça uzatmak için dahi bir çare olmayacağı anlaşılmıştır.

Tayyip Erdoğan'ın balkondan yaptığı tehditler ve savaş naraları da onların bu çaresizliklerinin yeni bir doğrulamasıdır sadece. Seçim sandıklarından yaralarına merhem bulamayan gerici-faşist rejim, bir süredir yaptığı gibi zulmünü arttırmaktan başka bir şey yapmayacaktır.

Öyle anlaşıyor ki bu sonuç, emperyalistler cephesinden de, AKP'ye yönelik tutumlarında esaslı bir değişime yol açmayacaktır. Emperyalist güçler, bir yandan AKP'den kurtulmaya bakarken öte yandan da siyasal alternatiflerini hazırlamak üzere operasyonlarını yoğunlaştıracaktır. Fakat bu bakımdan işlerinin öyle kolay olmadığı ortaya çıkmıştır. Çünkü alternatif olarak hazırlanan düzen solunun bunu yapacak kapasiteden yoksun olduğu bir kez daha anlaşılmış, öte yandan ise toplumsal muhalefetin CHP'yi ve seçim sandığını da fazlasıyla aştığı görülmüştür.

Bu halde düzenin soluğunu kesen siyasal kriz de derinleşmeye devam edecektir. Parçalanmış ve ipliği pazara çıkan burjuva siyasetinin ötesinde derinleşmesi muhtemel iktisadi kriz, öte yandan güçlü bir toplumsal muhalefet hareketi, gelişmesi muhtemel bir sosyal-sınıfsal mücadele dinamiği ile giderek müzakere düzlemine sığamayan ve kendine yol arayan Kürt hareketi onun başını fazlasıyla ağrıtacaktır.

CHP açısından seçim sonuçları büyük ölçüde bir fiyasko olmuştur. Emperyalist ve gerici güç odaklarının karanlık operasyonlarına bel bağlanarak hazırlanmış

seçim projeleri suya düşmüştür. Zira emekçi halktan ve sokaktan korkup emperyalist ve gerici odakların dikte ettiği projelerle AKP karşısında sahici bir seçenek haline gelmek mümkün değildi. Öyle ki, hırsızlıkları ayyuka çıkmış AKP yöneticilerinin karşısına yine hırsızlıklarıyla nam salmış adaylarla çıkmak, AKP'nin ekmeğine yağ sürmekten başka bir sonuç vermeyecekti. Öyle de oldu. AKP'nin deşifre edilen pisliğinin de olağanlaşmasına hizmet ederek milyonlarca insanın seçim hileleriyle aldatılmasına hizmet etti. Bunun için kurulu düzen ve egemen güçlerine biat eden düzen solu, toplumsal muhalefetin önünde ciddi bir dalgakıranken aynı zamanda da yapısal yetmezlikleri nedeniyle bu rolü gerçek anlamda oynamakta da zorlanmaktadır.

Belirtmek gerekiyor ki, AKP'nin ayyuka çıkan seçim hileleri CHP açısından bir parça durumu dengelemekle birlikte, bu hilelerin ortaya çıkarılması sırasında yaşanan kitle seferberliği bile CHP'nin nasıl da ruhsuz bir düzen partisi olduğu gerçeğini yeniden teyit etmiştir. Seçim hilelerine karşı sokağa dökülen kitleler, bir yandan sandığa ve yere serilmiş olan CHP'ye kan taşıırken öte yandan onu her bakımdan zorlamıştır.

Öte yandan bir başka başarısızlık da, CHP'nin hemen solunda ve sağında yer alan ve ondan kopamayan reformist (TKP, ÖDP ve Halkevleri) ve ulusalcı sol (İP vb.) cephesinden görülmektedir. Öyle ki hem politik olarak hem de organik olarak CHP ile yakın ilişkiler kuran bu siyasal özneler, seçim sürecinde her bakımdan tutarsız ve ilkesiz bir tablo sunmuş, seçim sandığından da beklentilerinin aksine kötü sonuçlar elde etmişlerdir.

Reformist sol cephesinden sergilenen tutarsızlıklar ve kaba pragmatizm, onlar payına bir ciddiyet sorunu da yaratmıştır. Öyle ki faşist olduğu gerekçesiyle Ankara'da Mansur Yavaş karşısında aday gösterenler, bu adayı daha sonra ortada bırakmış, sandıklar açıldıktan sonra bir yandan sandığın bir çözüm olmadığı gerçeğini hatırlamış ama öte yandan da Yavaş'ın oylarının peşine düşmüşlerdir. Bu tutarsızlığın başka bir boyutunda ise başka kentlerde de adaylarının kimliklerine bakmadan CHP'yi desteklemişlerdir. Ama bu kadarla kalsalar iyi, bazı yerelerde CHP ile ittifaklar kurarken başka bazı yerlerde de hep başka bir adayla çıkmışlardır. Bundan dolayı da Avanos'ta CHP ile ittifak kurup seçimi kazananlar Hopa'da ayrı ayrı aday çıkarıp AKP'ye belediye başkanlığını kaptırmaları gerçeğini açıklamakta zorlanıyorlar. Kuşkusuz bu tutarsızlığın gerisinde ilkedan yoksun geri bir küçük-burjuva parlamentarist anlayış yatmaktadır.

Düzen kurumlarıyla ve düzen soluyla güçlü köprüler kuran bu anlayışın toplumsal muhalefete devrimci bir yanıt olması mümkün değildir. Seçimler bir kez daha bu gerçeği tescillemiştir.

Yerel seçim sonuçlarından Kürt hareketinin Kürt illerinde siyasal mevzilerini koruduğu ve bazı yeni mevziler elde ettiği görülmektedir. Bu Kürt hareketi payına nispi bir başarıdır kuşkusuz. Ama bazı bakımlardan Kürt hareketi, seçimlerden büyük bir

dikkat çekmektedir. Diğer taraftan ise HDP, Kürt hareketi payına fiyaskoya dönen bir proje olmuştur. Öyle ki HDP'nin ortada kayda değer herhangi bir başarısı ya da Kürt hareketinin mevcut güçlerinin ötesinde sağladığı bir katkı neredeyse yoktur. Kuşkusuz bu aynı zamanda HDP projesiyle kendisine siyasal bir gelecek çizmeye çalışan reformist solun da boyunu göstermektedir.

Siyasal iddiasını tüketmiş ve sahici bir kitle tabanından yoksun olan reformist sol Kürt hareketinin birliğinden, toplumsal muhalefeti kucaklayacak ve emekçilere umut olacak gerçek bir alternatif yaratmak mümkün değildir. Durum böyleyken seçim sonuçları üzerinden HDP'de toplanan reformistlerin, “seçimlere yeni giren bir partiyiz, bu kadarı başarı çünkü daha başlangıç” türünden lafları kendini kandırmaktan öte bir anlam taşıyor.

Diğer taraftan seçim sonuçları, Haziran Direnişi ile kendisini ortaya koyan toplumsal mücadele dinamiğine en ufak bir gölge düşürmemektedir. Çünkü gerçekte bir sokak gücü olan bu büyük toplumsal mücadele dinamiğinin boyunu seçimlerle ölçmek nafi bir çabadır. Elbette seçim sonuçları hareketin bu toplumsal dinamikleri üzerinde moral bozucu etkilerde bulunabilir. Fakat onu kıramaz. Bu etkiler de ancak kısa süreli olur. Akabinde direniş kendi kanalında ve toplumsal mantığına uygun bir seyir izleyerek gelişip güçlenecektir.

Seçim sonuçları bu toplumsal mücadele dinamiğini sandıkta oy olarak devşirmeye çalışanların heveslerini kursaklarında bırakmıştır. Ama öte yandan da bu mücadele dinamiğinin düzen partilerinden ve siyaset mekanizmalarından bağımsız devrimci bir konumdan kucaklanmasına duyulan ihtiyacı bir kez daha göstermiştir.

Bu ise ancak kurulu düzenin karşısına, mevcut burjuva ve küçük-burjuva siyasal güçlerle yapılacak seçim projeleriyle değil, kurulu düzen ve güçlerinin karşısına onları aşabilecek bir toplumsal kuvvet çıkarılarak yapılabilir. Bu kuvvet işçi sınıfındadır. İşçi sınıfı siyasal ve kolektif bir güç odağı olarak ağırlığını koyduğu ölçüde hem gerici gerçek anlamda yenilebilecek hem de toplumsal-siyasal öfke kendisine gerçek anlamda bir çıkış yolu bulacaktır. Bu ise temelde işçi sınıfı ile kurulu düzen ve onun sözde siyasal seçenekleri karşısında her bakımdan bağımsız ve devrimci bir siyaset olarak kendisini ortaya koyan sınıf devrimcilerinin birleşmesiyle üstesinden gelinecek bir sorundur.

Komünistler cephesinden ise bu seçim süreci, sınıfla kurdukları bağlarda hem niceliksel ve hem de niteliksel bir gelişmenin ortaya konduğu bir süreç olmuştur. Bu gelişme, sandıklarla ölçülemeyecek kadar büyük bir anlam ve önem taşımakta, boş seçim projelerinin gürültüsünün yanıbaşında, ülkenin devrimci geleceğinin hazırlandığı ana mecraya işaret etmektedir.

Komünistler, böyle bir devrimci gelecek için geceli gündüzlü çalışmayı sürdüreceklerdir.

Çözümüne giden yol sandıklardan değil, sınıf savaşımından geçer!

AKP de dahil düzenin tüm unsurlarıyla hesaplaşmanın yolu sandıktan değil, devrimci sınıf savaşımını yükseltmekten geçmektedir. Siyasal bir kuvvet olarak ancak işçi sınıfı bu savaşıma önderlik edebilir.

Yerel seçimler geride kalırken 30 Mart öncesinin gerginliği beklendiği üzere artarak devam ediyor. Görünürde “kazanmış” gibi olsa da aslında AKP de diğerleri gibi kaybedenler kulübünde. Ne seçim sonucu elde edilen belediyeler, ne de sandıktan çıkan oyların sayısı! Tüm bunlar bu oyuna dahil edilmeye çalışılan emekçiler için illüzyonun devamından başka bir şey değil.

Sandık sonuçları kimleri yanılttı?

Seçim öncesi Türkiye gerçeği, temel kurumlarının en gizli karanlık senaryolarıyla dillerde olduğu bir devletin çivisinin çıktığını gösteriyordu. Hırsızlığın, her türlü dalaverenin döndüğü bu devletin kurumları seçimlerle temize çıkmadı. Aksine seçimlerin ortaya çıkardığı hileler, hemen öncesinde yaşanan kirlenmenin daha da artarak devam ettiğini gösterdi.

Seçimler öncesi toplumsal tepkinin odaklandığı adres olan AKP, aynı zamanda diğer düzen odaklarının da hedefindeydi. Öyle bir rüzgar estirildi ki AKP ile sandıkta hesaplaşılacak, buradan geriletilecek, AKP’nin savunma sistemi çökecekti. Ancak 30 Mart’ın balkonundan seslenen Erdoğan’ın sözleri özenle seçilmişti.

Ortaya çıkan seçim hileleri olmasa, sonuçlar, sağından soluna tüm düzen partileri için moral bir erozyona neden olacaktı. Ancak yine de sandık sonuçları ne AKP ve Erdoğan’ı kurtarabilmiştir ne de diğer sandık sevdalılarını. Düzen gerçeği tüm çürümüşlüğüyle olduğu gibi devam etmiştir.

Sandıkların gücü!

Seçim sonuçlarını kim, nasıl okursa okusun görünen tek bir gerçek vardır. Sandıkların gücü, AKP’nin dizlerini titreten Haziran Direnişi ile kıyaslanamaz bile. On milyonlarca oy, yüzbinlerin giriştiği kararlı, militan bir hak arama eylemi karşısında değersizdir. Tüm düzen güçlerinin sandıklara yüklediği anlam işte burada saklıdır. Hesaplaşma adresi olarak

sandıkları gösterenlerin asıl gayesi kavga alanlarını boşaltmaktır. Sermaye sınıfının ağzından “istikrar”, düzen partilerinin dilinden “provokasyon” sözcüklerinin eksik olmaması nedensiz değildir.

Kapitalist sistem için sokaklar, düzene karşı her türlü kalkışmanın adresi olduğu için önemle boş tutulması gereken yerlerdir. On milyonlarca işçi ve emekçinin bir koro halinde çağrıldığı sandıklar, ancak “Pandora’nın kutusu” olabilir. 30 Mart’ta kutu açıldı ve ortaya düzenin pislikleri saçıldı.

Taşlar artık yerinden oynadı

Haziran Direnişi ile sokaklarda başlayan sarsıntı ve devamı, en başta AKP’nin olmak üzere düzenin taşlarını yerinden oynattı. Aynı taşları bir daha aynı sağlamlıkla yerine oturtmak mümkün değildir. Hiçbir harç, hangi tehditler ve yalanlarla karılırsa karılsın tutmaz. AKP, olağanüstü bir değişiklik olmazsa eğer, bu haliyle eskisi gibi yeniden bu düzene monte edilemez.

AKP hükümetinin yıkılmazlık sihri, topluma saldırdığı korku büyüsü Haziran Direnişi ile çoktan bozuldu. Balkon konuşmasındaki meydan okuyan çehre,

saraylarına sakladıkları paralarla yakalanan haramilerin, “haremlerinden” teşhir olanların “hologram” görüntüsünden ibarettir.

Düzen içi dalaşma, bilinçli bir tercihle iki ayrı kamp üzerinden yürütüldü; AKP ve karşıtları. İki uzlaşmaz sınıf olan işçi sınıfı ve burjuvazi arasındaki gerçek kampaşma ve çatışma alanı ise belirsizleştirilmeye çalışıldı. Kendilerini solda tanımlayanlar da kendi cephelerinden bu oyuna alet oldular.

Güç üretici güçlerin devrimci enerjisindedir

Haziran Direnişi sokağın gücünü gösterdi, korku duvarlarını yıkarak yolun açılmasını sağladı. Düzenin uygulamalarına yönelik öfkenin militan biçimler kazanarak sokağa yansıdığı, devrimci mecradan aktığı zamanlar, bir bütün olarak devlet cephesinin nasıl korkuya kapıldığının en açık örnekleridir.

AKP de dahil düzenin tüm unsurlarıyla hesaplaşmanın, bu düzeni bütün çürümüşlüğüyle ortadan kaldırmanın yolu sandıktan değil, devrimci sınıf savaşımını yükseltmekten geçmektedir. Siyasal bir kuvvet olarak ancak işçi sınıfı bu savaşıma önderlik edebilir.

Burjuva devlet aygıtının parçalanmasını, burjuva sınıf egemenliğinin araçları olan ordu, polis, bürokrasi, parlamento ve tüm öteki kurumlarının ezilip dağıtılmasını mı istiyorsunuz? Devletin birer cinayet şebekesine dönmüş silahlı güçlerinden hesap sormak mı istiyorsunuz? Emperyalistlerle girilen tüm antlaşmalara ve kölece bağımlılığa son vermek mi istiyorsunuz? İşçilere, emekçilere, kadınlara, ezilen uluslara gerçek manasıyla özgürlük ve eşitlik mi istiyorsunuz? Sömürü düzeninin yarattığı sosyal adaletsizliğe, çürümüş yargı sistemine, yolsuzluğa, hırsızlığa, talana ve yine bu düzenden kaynaklanan tüm kötülöklere son vermek mi istiyorsunuz?

O halde çözümün sandıkta olmadığı gerçeğinden hareketle, yegane kurtuluş olan devrim ve sosyalizm kavgasını büyütmekten başka bir alternatif yok demektir.

Enerji Bakanı: Kedi o kedi!

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız, yerel seçimlerin yapıldığı 30 Mart’ta yaşanan elektrik kesintileriyle ilgili açıklama yaptı.

“Oyları etkileyecek bir unsurun söz konusu olmadığını” iddia eden Taner Yıldız, yaşanan kesintilerin “trafoya kedi girmesinden” kaynaklandığını savunacak haddeye geldi.

Seçim gecesi “saatteki hızı 75 kilometreyi bulan fırtına nedeniyle elektrik direklerinin devrilmesini” elektrik kesintileri için gerekçe gösteren Yıldız, fırtınanın olmadığı kentler için de kedi mazeretini üretti. Fakat elektrik kesintilerinin normal arızalarla açıklanamayacak kadar yaygın olmasını pas geçti.

Yıldız kesintilere dair savunmasında şunları ifade etti: “Biz vatandaşımızın her türlü kararına saygılıyız. Vatandaşımızın seçimine saygı duymamız lazım. Biz bununla alakalı seçim sonuçlarına gölge düşürmeye çalışanları biraz da tebessümle karşılıyoruz. Oyları etkileyecek bir unsur söz konusu değildir. İl ve ilçelerde çok kısa 10 dakika 15 dakika geçici kesintiler yaşanmıştır. Elektrik direklerinin arkasına sığınmayalım.

Espri yapmıyorum arkadaşlar. Trafoya kedi girdi. Kesinti bundan yaşandı ama bu durum ilk kez yaşanmadı. Seçimden önce de yaşanmıştı. Bunu seçime bağlamak yanlış.

Zaman zaman eksiklerin olabileceğini söylüyorum. Kasıt aramak yanlış.”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Parlamente hayaller değil, meşru militan mücadele!

Gerici-faşist AKP bu şaibeli seçim başarısını da, sıkıştığı yerden kurtulmak için kullanacak, genel olarak faşist baskı ve terörünü arttıracaktır.

Üçüncü gününde Haziran Direnişi'ni bitirmek için harekete geçen reformist solun temsilcileri, sistemle karşı karşıya gelmekten ölümcül bir korku duyduklarını, bir kez daha gösterdiler. Buna rağmen direniş, bu çevrelerin "seçim sandıkları" üzerine kurdukları hayalleri perçinledi. Pratikte direnen kitlelerin gerisine düşüp "sağcı" bir rol oynasalar da, milyonların AKP iktidarına karşı isyan etmesi, "Haziran Direnişi'ni sandığa taşıma" hesabı yapanları epey heyecanlandırmıştı.

Sandığa bağlanan büyük umutlar, 30 Mart'ta aynı sandığın içine gömüldü. Zira BDP dışındaki reformistlerin toplamı Dersim'de iki, Nevşehir'de bir ilçe kazanabildi. Bu arada Avanos Nevşehir'de kazanan aday, CHP çatısı altında seçime katıldı. HDP çatısı altında birleşenler ile TKP, ÖDP, Halkevleri gibi reformist solu temsil eden güçlerin tümünün "başarısı" üç ilçede belediye başkanlığı kazanmaktan ibaret kaldı.

Tez canlılık yetmedi

Ufku kapitalist sistemin sınırlarının ötesine taşmayan, burjuvazinin sonsuza dek iktidarda kalacağına iman eden reformist sol, Haziran Direnişi sırasında sokaklardan çekilmek için gösterdiği tez canlılığı, seçim sandıkları aracılığıyla "yerel iktidarı" ele geçirme işine odaklanma noktasında da gösterdiler. Haziran Direnişi'nin yarattığı iklime umut bağladıkları için, seçim çalışmalarına daha sıkı sarılan solun bu cenahı, boş hayaller yaymak ve temelden yoksun vaatlerde bulunmayı da ihmal etmedi.

Tez canlılıkla yapılan işler, yayılan hayaller, umulanın aksine seçim sandıklarına pek yansımada. Görüldü ki, tez canlılık direniş sandıklarına taşımaya yetmiyor. "Yerel iktidarı ele geçirme" söylemi, "sandıkta hesaplaşma" hafifliği, "kapitalizme dair söz söylemekten kaçınıp rantçı belediyeciliğe yüklenme" taktiği vb... Burjuva siyaset arenasının merkezinde yer alan "seçim sandığı" söz konusu olduğunda, tüm bunların, pek bir hükmünün olmadığı bir kez daha görüldü.

Ham hayallere devam

AKP ile hesaplaşmayı seçim sandıklarına havale eden reformist sol, 30 Mart'ta yeni bir hezimetle yüz yüze kaldı. Hezimet, alınan oy toplamın belli sınırlarda kalmasından öte, sonucun böyle olacağı bilinmesine rağmen, ham hayaller yaymanın ifrata vardırılması.

Reformist solun şefleri, doğrudan veya dolaylı şekilde hezimetini kabul ediyorlar. Ancak seçim değerlendirmelerinde yaşanan hayal kırıklığı kabul edilse de, "aynı yola devam" mesajı da veriliyor. Yani burjuvazinin seçim sandığını çözüm platformu olarak sunma ve her seçimde olduğu gibi, temelden yoksun ham hayaller yaymaya devam edileceği, seçim değerlendirmelerinde dile getiriliyor.

Bazıları, mücadele sokakta devam edecek deseler

de, yer yer sermaye partisi CHP ile doğrudan veya zımni ittifaka sahne olan seçim süreci, bu söylemin samimiyetini tartışmalı hale getiriyor. Bu arada reformistlerin çoğu, fiili/meşru mücadeleyi, literatürlerinden bile silmişler...

Militan kitle hareketi olmadan...

"AKP ile sandıkta hesaplaşma" söylemi, ayakları yere basmayan, ciddiyetten yoksun bir iddiadır. Zira sermaye partilerinin bile AKP ile sandıkta hesaplaşmayı başaramadıkları yerde, reformist solun böyle bir iddiayı ortaya atması, parlamente avanaklığın yarattığı bir durum olsa gerek.

Bilindiği üzere, kitlelerin bilinci düzen sınırlarını aşamadığı, diğer bir ifadeyle şu veya bu burjuva akımın peşinden sürüklendiği koşullarda, reformist solun çağrılarına pek itibar etmezler. Ülkenin içinde bulunduğu koşullarda, reformist solun CHP tabanının "daha solda" duran kesiminden bir güç devşirme imkanı yok. Seçim süreci tersinin doğru olduğuna işaret ediyor. Nitekim bazı alanlarda zaten CHP ile açık veya zımni ittifaklar da yapılmıştır.

Reformist sol güçlerin AKP/Tayyip Erdoğan karşıtlığına daralmış bir çizgi izlemeleri ise, bu noktada CHP ile yollarının kesişmesini sağlıyor. Politikanın "AKP karşıtlığı" sınırlarına sıkıştırıldığı yerde, mantıksal olan da, reformist solun safında yer almasıdır. Ne de olsa seçim sandığında AKP karşıtlığını başının çeken CHP'dir. Nitekim bazı yerelerde zaten CHP ile ittifak yapıldı.

Parlamente avanaklık illetine yakalananlar, Latin Amerika örnekleri ve Yunanistan'daki SYRIZA deneyimine bakıp hayıflanıyorlar. Oysa böylelerinin gözdeleği, reformist solun başarısızlığıdır. Çünkü

temel bir nokta var; ancak kitle hareketlerinin gelişerek, güçlenerek, militanlaşarak geliştiği yerde, bunun seçim sandıklarına da yansımaları oluyor. Latin Amerika, Yunanistan sol güçlerin, Türkiye'de Kürt hareketinin seçimlerde sağladıkları başarı, tam da yıllara yayılan kitlesel, militan mücadeleler sayesinde olmuştur.

Reformist solun bu noktada ciddi bir açmazı bulunuyor. Zira - Haziran Direnişi'nde de

görüldüğü üzere- hem militan kitle hareketinden korkuyor hem de kitle hareketinin etkilerini seçim sandıklarına havale ederek bundan faydalanmak istiyor.

Emekçiler için alternatif: Devrimci sınıf mücadelesi

Seçim tartışmaları, öncesi ve sonrasıyla devam ediyor. Bu tartışmalar, emekçilerin bir kesimi tarafından da yakın ilgiye mazhar oluyor. Neredeyse 70 yıldır seçimler, benzer atmosferlerde gerçekleştiriliyor. Her seçim döneminde bir miktar heyecan, biraz da gerilim yaşanır. Bu arada sömürü ve kölelik çarkı da dönmeye devam ediyor.

Mücadele içinde dönüşüp bilinçlenmeyen işçi ve emekçiler de, seçim oyununun figüranları olabiliyorlar; dolayısıyla şu veya bu burjuva partinin peşinden sürüklenip duruyorlar. Reformist solun, parlamente hayaller yayması ise, seçimler ve parlamentonun emekçiler nezdindeki meşruiyetini güçlendiriyor.

Tüm tarihsel deneyimler, emekçilerin ancak direnerek, mücadele ederek, belli kazanımlara ulaşabileceğini gösteriyor. Bu mücadelelerde kazanılan deneyimler kapitalizmi yıkmaya ve sosyalizmi kurma mücadelesi için de yolu açacaktır.

Halen Greif'te devam eden işgal-direnış-grev, Tekel işçilerinin direniş ve daha pek çok direniş, işçi sınıfıyla emekçiler için esas çıkış yolunun meşru/militan mücadele olduğunu kanıtlamaktadır.

Yerel seçimlerin bir başka yüzü

2014 yerel seçimlerinin Türkiye’de nasıl bir siyasi atmosfere denk geldiği bilinmekte. Düzen partilerinin birbirlerine karşı verdikleri bu kıyasıya mücadeledeki temel kaygının hırsızlık düzeninin yıkılması olmadığı açık. Bilinen siyasi karmaşa bir tarafa, sunduğu imkanlar nedeniyle yerel yönetimler aynı zamanda en çok vurgunun ve talanın yapıldığı bir “iş” alanı olmakta.

Düzen partilerinin aralarına koyduğu keskin çizgilerin yanında ortaklaşılan bir başka gerçek de bu seçimler için harcanan muazzam para oldu. Devlet kaynaklarının seçimler için ne kadar seferber edildiği tam bilinmese de seçim ekonomisinde dolaşımda olan paranın 6 milyar dolar olduğu söylenmekte. Bu paranın dağılımı reklamcılıktan promosyona, matbaacılıktan araştırma şirketlerine kadar yayılmış durumda.

Aday adaylarından alınan başvuru ücretleri bir tarafa, düzen partilerine verilen Hazine yardımı bile açlık ve yoksulluk sınırının altında yaşayan işçi ve emekçiler için tahmin edilemeyecek boyutlarda.

Seçimlerin öncesinde İstanbul Fuar Merkezi’nde Seçim Hazırlıkları Fuarı düzenleyen Demos Fuarcılık’tan verilen bilgiye göre seçimlerde adayların cebinden minimum 100 bin lira, maksimum 2 milyon lira çıkacağı söylenmişti. Yerel seçimler, en alt sınırdaki yaklaşık 6 milyar dolarlık bir ekonomi oluşturdu.

Bu fuarda açıklanan ortalama rakamlar şöyle ifade edildi: Bir seçim şarkısının 310 bin lira, profesyonel özel tanıtım filminin 1030 lira, kaset CD çoğaltımları ortalama 47 bin lira, ses donanımlı seçim otobüsleri 1520 lira, bir seçim otobüsünün giydirilmesi yaklaşık 3 bin lira, kağıt baskılı bir billboard 3540 lira, ışık geçiren baskı tekniği ile billboard 125 bin 150 lira, yerel televizyonlara reklamlar harcaması 5 bin lira, tanıtım bürosu 15 bin lira, branda, folyo ve kağıt üzerine yapılan baskıların metrekaresi 15 dolar, el ilanları, afişler, bayrak, çakmak, kalem gibi tanıtım malzemesi 5 bin lira, sosyal medya harcamalarının Türkiye geneli için ise 30 milyon lirayı aştığı söylenmekte.

Hazine yardımı ise 315,7 milyon lira. Bu paranın 177 milyon 130 bin 328 lirası AKP’ye, 92 milyon 343 bin 259 lirası CHP’ye ve 46 milyon 233 bin 934 lirası MHP’ye ödendi.

Düzen partilerinin harcadığı paranın tam miktarını hesaplamak ise mümkün değil. Ancak paranın böylesine çarçur edilmesi, düzen partilerinin kazanacakları yanında hiçbir şey ifade etmiyor. Mart 2014’te yürürlüğe giren Büyükşehir Belediye Yasası ile 14 il olan büyükşehir belediyesi sayısı 30’a yükseldi. Ki bu şehirlerde toplam nüfusun yüzde 77.5’i yaşıyor. Yerel yönetimler yasaının rant kapısını ardına kadar açtığı, her türlü “yatırım” hakkının seçimin galipleri tarafından sınırsızca kullanılacağı gerçeği çok şey anlatmaktadır.

Hangisi suç?

Devlet sırrını dinleyip yayınlamak mı, ülkeyi kirli bir savaşa sokmak için kirli oyunlar tezgâhlamak mı?

Bir yanda Suriye’ye yönelik kirli savaş planları diğer yanda ortam dinlemelerinin “ulusal güvenlik” sınırlarını aşacak denli ayyuka çıktığı gerçeği... Seçim öncesi Türkiye halkları, burjuva düzen gerçeğini ortaya seren böylesi gerçeklerle yüz yüze kaldı. AKP hükümeti durumu kurtarmak için hemen işe koyuldu. *YouTube* yasağıyla işe başladı. Ortaya çıkan ses kayıtlarının içeriği ile ilgili basın yasağı getirildi.

Ahmet Davutoğlu, ortam dinlemenin, “Türkiye Cumhuriyeti’ne karşı savaş ilanı” olduğunu söyleyerek, “bir casusluk faaliyeti” olarak değerlendirdi. Erdoğan ise, ses kaydının servis edilmesini “vatan hainliği ve alçaklık” olarak niteledi. Tüm bunlar üzerine medya konuyu kendi siyasal renkleri üzerinden ama ayaklarını bastıkları burjuva düzen çıkarına göre yorumladı. Bundan dolayı yorumlar daha çok Suriye’ye savaş planının açığa çıkmasını “ulusal güvenliğe karşı açık bir saldırı” olarak değerlendirdi. Ancak ortada büyük bir savaş suçu işlemeye hevesli Türk sermaye devleti değil de bu “sırrı” açığa çıkmış güvenlik önlemleri zaafı olan “devlet” eleştirildi. Cemaatin bu kadar güçlenmiş olmasına özel bir vurgu yapılarak konunun bilinçli şekilde darlaştırılması da ayrıca değinilmesi gereken bir noktadır. Sanki emperyalist-kapitalist düzene bağımlı herhangi bir ülkenin “bağımsız” güvenlik ağı olabilmemiş gibi?

Ortaya çıkan gerçeklerden biri şudur ki, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, MİT Müsteşarı Hakan Fidan, Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Feridun Sinirlioğlu ve Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral Yaşar Güler arasında, Türkiye ve Suriye halklarına karşı savaş suçu işlenmek üzere, bir savaş toplantısı gerçekleştirilmiştir. “Suriye’ye savaş için bahane lazımsa, ben 4 adam gönderirim oraya, 8 tane füze fırlatırım, gerekçe olur” diyen MİT Müsteşarı Hakan Fidan örneği durumu özetliyor. Kuşkusuz Türk sermaye devletinin Suriye’ye savaş için fazlasıyla hevesli olduğu biliniyor. Ama burada açığa çıkan, daha öncekiler gibi, kirli çıkarları uğruna nasıl savaş komplolarını planladıklarıdır. Bu kirli planlarını uygulamak için “uluslararası bir gerekçe” yaratmanın da ne kolay olduğu bu vesileyle tekrar görülmüştür. Ne de olsa efendilerinin izinden gidiyorlar. ABD de “uluslararası bir gerekçe” bularak Irak, Afganistan işgallerini yapmıştı.

Ortaya çıkan bir diğer gerçekse burjuva sınıf, elindeki devlet aygıtı sayesinde çıkarına ve işine geldiğine göre hak ve özgürlükleri tanımlanmakta, hukuk da buna göre işletilmektedir. Bu ülke de işçi ve emekçilerin çıkarına mücadele eden devrimci ve ilerici her kişi ya da kurum her an takip, dinlenme vb. baskı yöntemleriyle karşı karşıyadır. Zira burjuva düzenin çıkarına göre bu hak ve özgürlük ihlali değildir. Kendi çıkarlarını ulusal çıkarlar olarak kodlayarak kitleleri buna inandırmaktadırlar. Kirli savaş planları açığa çıkınca konu değişmiş, hukuk hatırlanarak ortam dinlenmesi, “ulusal güvenlik ihlali” vesile edilerek yasaklamalar hızla devreye sokulmuş, konu gündemden uzaklaştırılmıştır. Bunları yaparken *Twitter*, *YouTube* ve diğer basın yasakları ile kişilerin ifade, iletişim ve haber alma özgürlüklerinin yok sayılması da bir kırım aşısıdır. www.kizilbayrak.org

Bu son çıkan ses kayıtları burjuva yasaları ve hukukunu sınıfsal konumuna göre kavrayamayanlar için yeni bir örnek olmuştur. Bu düzende demokrasinin dar çerçevesi ve sınıfsal özü bir kez daha görülmüştür. Özellikle vurgulamak gerekir ki, kapitalist düzende egemen sınıf burjuvazidir ve devlet onun yönetim aygıtıdır. Devlet, bir avuç burjuvanın diktatörlüğü altındaki milyonlarca işçi ve emekçinin daha kolay sömürülmesini yönetmek için vardır. Kitlelerin bilincini bulandırmak için de devletin sınıflar üstü olduğu vaaz edilir. Burjuvazi sınıf egemenliğini ister demokrasi ya da daha açıktan diktatörlük olarak sürdürebilir. Özünde değişen bir şey yoktur. İşçi ve emekçiler sermayenin diktatörlüğü altında ezilir ve sömürülür. Bu nedenle “nasıl bir hukuk, nasıl özgürlük, nasıl bir demokrasi” ile “kim için özgürlük, kim için demokrasi, kim için adalet” soruları sınıfsal konumlardan ayrı tanımlanamaz. Egemen olan sınıfın çıkarlarına göre bu kavramlar değişmektedir. Türkiye son dönemlerde bu gerçeğe işaret eden pek çok örnek ve “skandal” yaşamaktadır.

Hangisi suç?

Bu gerçekler ışığında tekrar bu soruyu sormak gerekmektedir. Devlet sırrını dinleyip yayınlamak mı, ülkeyi kirli bir savaşa sokmak için kirli oyunlar tezgâhlamak mı? Bunlar burjuva devlet gerçeğinde olabilecek işlerdir. İşçi ve emekçi kitlelere karşı örgütlenen bir devlet aygıtı olduğu için böylesi sırları ve kirli yöntemleri vardır. Kendi çıkar ilişkilerine göre pislikleri ortalığa saçılınca işçi ve emekçiler ancak o zaman gerçekleri duymakta, görebilmektedir. Bu durum onların sınıfsal çıkarlarına uygundur, onların ahlakında ve siyasi kültürlerinde bu vardır. Ama bizim değil! Zira bizim savunduğumuz sosyalist düzende böylesi kirli hesaplara ve yöntemlere yer yoktur. Gerek işleyişte gerekse uluslararası ilişkilerde her türlü gizli diplomasinin son bulması, toplumsal yaşamın her alanında gerçek bir işçi demokrasisinin ve açıklık ilkesinin uygulanması sadece işçi sınıfının devrimci iktidarı altında mümkün olabilir.

Devrimci seçim çalışmasından 1 Mayıs'a...

Devrim ve sosyalizm bayrağını yükseltmeye devam!

S. Soysal

Aylardır toplumun temel gündemini oluşturan seçimin ilk halkası geride kaldı. AKP iktidarı için bir güven oylaması niteliği taşıyan ve başta AKP olmak üzere tüm burjuva cephenin bu temelde ele aldığı 30 Mart yerel seçimleri, düzen siyasetindeki saflaşmayı daha da keskinleştiren ve derinleştiren bir işlev gördü.

Seçim sonuçları da bu açıdan şaşırtıcı bir yan taşımamaktadır. Haziran Direnişi ve ardından yaşanan 17 Aralık yolsuzluk operasyonundan ciddi darbeler alan AKP hükümeti, Haziran Direnişi ile birlikte toplumu taraflaştırarak, kendi tabanını elde tutmayı temel alan bir politika izlemiştir. Aynı zamanda bunun için her türlü kirli propagandaya, yalana, rüşvete ve hileye başvurmaktan da geri durmamıştır. AKP'nin karşısında temel bir burjuva odak olarak konumlanan CHP ise, AKP'nin sergilediği icraatların teşhiri temelinde, gerici güç odaklarına yaslanan bir politika izleyerek AKP'den hiçbir farkı olmadığını göstermiştir. Seçimlerin bir diğer öznesi olan reformist sol ise, güçlü toplumsal hareketin ardından, hatta Haziran günlerinin hemen sonrasında başlayarak "AKP'nin geriletilmesi" ekseninde ve düzene kan taşıyan, sandığı çözüm olarak gösteren politik hattıyla bu seçimlerde bir kez daha rolünü oynamıştır.

AKP'nin geriletilememiş olması, toplumun ilerici kesimlerinde bir süre için umutsuzluk yaratma ihtimali taşısa dahi, biriken toplumsal hoşnutsuzluk ve tepki karşısında geçici olmaya mahkumdur. Ancak, bundan öte seçimlerde en dikkat çekici yönü, reformist solun da özel katkılarıyla sandığın çözüm olarak işaret edilmesi ve düzen içi çözüm eğiliminin belirgin bir şekilde öne çıkmasıdır. Oy kullanma oranının son 30-40 yılın en fazla oranı olması da bu gerçeği kanıtlar niteliktedir.

Seçim sonuçlarının çok yönlü olarak değerlendirilmesi gerekir. Ancak yerel seçimlerin somut olarak gösterdiği; işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin, düzen partileri ve düzen kurumlarına yönelik yaratılan beklenti ve umutların tüketilmesi bir zorunluluktur.

Seçimler karşısında devrimci tutum ise, kurulu düzen ve onun tüm partileri ve kurumlarını karşısına alarak, işçi ve emekçilerin karşısına düzeni aşan devrimci bir programla çıkmakla olanaklı olabilir. Bu bakışla davranan komünistler, daha önceki seçimlerde olduğu gibi, yerel seçimlerde de düzenin seçim aldatmacasına, liberal-reformist solun kitleleri sisteme bağlayan ve yarattığı ham hayallere karşı net devrimci tutum aldılar.

Kitlelerin öfke ve tepkisini sandıklara sığdırmaya, Haziran Direnişi'nden nemalanmaya çalışanlara inat, devrim ve sosyalizm çağrısını yükselttiler. İlkesiz pazarlıkların, adaylara göre yapılan tercihlerin, gizli

kapaklı oyunların, AKP'nin geriletilmesi ekseninde düzene kan taşıyan tutumların karşısında berrak, tok ve net bir şekilde düzeni aşan tek gerçek devrimci programla çıktılar.

Abartmaksızın söyleyebiliriz ki, yerel seçimlerde düzen karşısında net bir konumlanış, devrim ve sosyalizm bayrağını taşıma onuru yalnızca sınıf devrimcilerine aittir.

Devrimci seçim çalışmasının hedefleri

"Komünistler için seçim çalışmaları tümüyle devrimci sınıf mücadelesine ilişkin genel hedef ve görevlere tabidir; onlar seçim atmosferinden, kitleleri devrimci hedeflere kazanmanın, onların bilincini, örgütlenmesini ve mücadelesini bu doğrultuda geliştirmenin bir olanağı olarak yararlanmaya bakarlar. Bu çerçevede, kitlelerin karşısına düzenin yasallık cenderesine ve seçimlere uyarlanmış güdük seçim platformları ve bildirgeleriyle değil, kendi bağımsız devrimci sınıf programıyla, bunun döneme uyarlanmış ve güncel devrimci görevlere bağlanmış popüler açıklamalarıyla çıkarlar."

Yine yakın dönemde komünistler tarafından yapılan değerlendirmelerde, geçmiş seçim çalışmalarından çıkartılan dersler ışığında, seçimlerde temel çalışma alanlarında yoğunlaşan ve derinleşen bir siyasal faaliyet yürütmenin altı kalınca çizilmiştir. Sınıf hareketi

devrimci bir mecra akmadığı koşullarda seçimlerde yürütülecek yaygın bir propaganda faaliyetinin gerekli sonuçları yaratamayacağından hareketle, temelde hedef alanlarda işçi ve emekçiler yüz yüze gelen bir tarzın izlenmesi gerekliliği ifade edilmiştir. Seçim çalışmasının başarısının ölçüsünün, emekçilerin bilinçlerini geliştirme ve eylemli hatta yöneltmede alınacak mesafe olduğu belirtilmiştir.

Seçim sürecinin ilerleyen aşamalarında başlayan Greif işgali, seçim çalışmasının da temel gündemi olarak ele alınmıştır. Temel nitelikleriyle son 30 yılın en ileri işçi direnişi özelliğini taşıyan, Haziran Direnişi'nin ardından sınıf hareketinde de yerleşik kalıpları, statükoları, mücadele ve eylem biçimlerini yıkan, yeni dönemin ifadesi olan Greif işgalinin kendi sınırlarından öte bir anlam taşıması ölçüsünde, seçim çalışmasının da merkezine oturmuştur. Zira, yukarıdaki alıntıda da vurgulandığı gibi, seçim çalışması da, *"devrimci sınıf mücadelesinin genel hedef ve görevlerine tabidir."*

Seçim aldatmacaları karşısında devrimci sınıf mücadelesini yükseltme çağrısının güncel plandaki karşılığı ise, Greif direnişiyle dayanışmayı yükseltme ve direnişin kazanması için her türlü imkan, araç ve zeminin harekete geçirilmesi olarak ele alınmıştır.

Bu temelde, seçim büroları Greif direnişi ile dayanışma büroları olarak açılmış, seçim toplantılarında

sınıf dayanışmasını yükseltmek hedefiyle Greif direnişi ele alınmış, işçi ve emekçilere mücadele çağrıları Greif ile birlikte işlenmiş, seçimlerin yarattığı boğucu atmosferde ileri güçlere yönelik Greif işçileriyle sınıf dayanışması temelinde ayırıştırıcı ve saflaştırıcı bir çalışma örgütlenmiştir.

Kuşkusuz ki, her çalışmanın başarısı, ortaya koyduğu politik hedefleriyle uyumu içinde değerlendirilmelidir. Devrimci seçim çalışması da, gerek seçilmiş alanlar/işçi havzaları-semtleri üzerinden derinleşen ve yoğunlaşan bir çalışma hattı izlenmesi, gerekse de devrimci sınıf mücadelesinin en temel güncel çağrısı olan Greif ile dayanışma temelinde ele alınması açısından bir iç bütünlük taşımaktadır.

Siyasal mücadele düz bir seyir izlemez. Hele ki, Haziran Direnişi'nden bu yana canlı, her an değişken gelişmelerle karşı karşıyayız. Seçim gündemi, Greif direnişi, Berkin Elvan'ın yaşamını yitirmesi, 8 Mart, Newroz ve seçim gündemiyle bağlantılı olarak birçok yerde yaşanan faşist saldırılar, canlı, dinamik ve gündemleri iç içe işleyen, refleksleri güçlü bir çalışmayı da zorunlu kılmaktadır. Çalışmanın gündemlerini iç içe ele almakta yer yer kimi zorlanmalar, tek yönlü yaklaşımlar ve iç bağlantıları kurmakta belli kopukluklar yaşanabilmiştir. Aynı zamanda seçimin kendine has gündemleri etkili bir teşhir bakımından etkili bir çalışmaya konu edilememiştir.

Seçim çalışmasının değerlendirilmesi gereken bir başka boyutu ise, eylemli tepkiyi örgütlemek ve kitle hareketine yön verebilmek oluşturmaktadır. Gerek seçim gündemlerine dayalı teşhir ve propagandanın eylemli bir hatta yapılabilmesi, gerekse tüm dönem içinde gerçekleşen eylemlere yön vermek bakımından bir inisiyatif gösterilse bile, halen alınması gereken bir mesafe olduğu ortadadır. Yine de son olarak gerçekleşen faşist saldırılar karşısında gerçekleşen eylemler ve ortaya konulan refleksler bu bakımdan olumlu bir örnek olmuştur.

Seçim çalışmasından 1 Mayıs'a örgütlenme seferberliği!

Bugün seçim çalışmasının sonuçları ışığında en temel görev sınıfın örgütlenmesidir. Seçim çalışmasında vurgulandığı gibi hedef alanlarda yoğun ve kesintisiz devrimci bir kitle çalışması, seçim dönemindeki çalışmanın yarattığı imkanları toparlamanın da güvencesi olacaktır.

Seçim çalışmasında oluşturulan ve aynı zamanda Greif'le dayanışma işlevi de taşıyan seçim komisyonlarının, 1 Mayıs komisyonlarına dönüştürülmesi ve çevre-çeper güçlerin belirlenen hedefler doğrultusunda seferber edilmesi büyük önem taşımaktadır.

Bugün seçim döneminin kazanımlarının ardından ilk görev, kazanımlara yaslanarak, gündelik siyasal sınıf çalışmasının zorlanma alanlarına yüklenerek, Haziran Direnişi'nin ardından gerçekleşecek ilk 1 Mayıs'a, direnişin 1 Mayıs'ına çok yönlü olarak hazırlanmaktır.

1 Mayıs yasağı için bahane bulundu!

1 Mayıs'ın Taksim'de olmasını engellemeye çalışanlar şimdi de "ekonomi" gerekçesini öne sürüyor.

1 Mayıs'a bir ay kala Kadir Topbaş yasak için ilk sinyali verdi. Geçtiğimiz yıl Taksim yayalaştırma projesi inşaatını öne çıkaranlar şimdi trafik sorunu ve ekonomik sıkıntıları öne sürüyor.

CNN Türk ekranında Hakan Çelik'in programına katılan İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş, Taksim'deki 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin de açıklamalar yaptı.

Topbaş, geçtiğimiz yıl saatler süren çatışmalara sahne olan 1 Mayıs'ın yasaklı ilan edilmesinde Taksim'in yayalaştırılma projesini gerekçe göstermişti. Mazereti, Taksim Meydanı'ndaki şantiye ve inşaat çalışmaları nedeniyle insanların yaralanabileceği idi. Fakat bunun gerçek olmadığı açıktı. Zira Haziran Direnişi'nde yüz binler aynı alana aktığında devletin hiçbir önlemi olmaksızın da alanda kimsenin yaralanmasına neden olmadan miting gerçekleştirilebileceğini göstermişti.

Nerden baksan tutarsızlık nerden baksan ahmakça!

Şimdi şantiye çalışmaları, bitmiş, Taksim Meydanı'ndaki trafik büyük oranda yer altına alınmışken yasak savunuculuğu için yeni yalanlar üretiliyor. Topbaş'ın ifade ettiği gerekçelerse tutarsızlıklarını simgeliyor. Topbaş, Taksim 1 Mayıs için şunları ifade ediyor: *"Kent merkezinde olduğu için günlük yaşamını, günlük hayatı olumsuz etkiliyor. Çelenk koyulabilir, açıklama yapılabilir ama çok kalabalık halk kitlelerinin Taksim'e gelmesi günlük hayatı felç ediyor, kent ekonomisini sarsıyor."*

Topbaş yasak için bahaneler üretmeye devam ederek bel fitiği ameliyatı nedeniyle doktorların Gezi Parkı'na gitmesine izin vermediğini, gitseydi "bir dakika ne oluyor diyebilirdim" diyerek her şeyi

'önleyebileceğini' iddia ediyor. Topbaş, parka gelme de yaptığı açıklamalarda çarpıtmalara girişerek zaten görevini üstlenmişti. Kitleleri Gezi Parkı'nda inşaat olmayacağına ikna etmeye çalışmıştı. Aradan geçen zamanın bu gerçeği unutturduğunu düşünüyor ki yalanlara doymadan "gitseydim, konuşsaydım" diyor.

"Kent ekonomisini düşünüyoruz" diyen AKP'liler, yasak kararlarıyla kenti gaza boğan, sokakta insanların yürümesini olanaksız bırakan polis şiddetinin sorumlularıdır. Kentin merkezine akan yüz binler nedeniyle esnafın şikayetçi olduğu duyulamamıştır lakin Taksim'deki eylem yasaklarının ardından esnafın kepenk kapatmak zorunda kaldıkları için polisi protesto ettikleri görülmüştür.

Trafiği etkileyeceği bahanesiyle mitinge izin vermeyip köprülerde arama noktası kuran, Galata Köprüsü'nü kaldıran zihniyet şimdi yine ahmakça bir mazeretle yasağını savunmaya çalışıyor.

Ne makul sayı ne çelenk töreni!

Topbaş bir yandan yasağı dillendirirken, geçmiş yıllardaki yasaklı 1 Mayıslar'da da kullanılan "makul sayı" pazarlığını açıyor. "Protokol boyutunda olabilir" diyerek sınırlı katılıma açık kapı bırakıyor.

AKP'liler Taksim 1 Mayısı için yalan üretmeye devam ededursun kitleler bunun siyasal bir tercih olduğunu, kitle mücadelesinin simgesi 1 Mayıs'ın engellenmek istendiğini iyi biliyor. Düne kadar yasağı işçi ve emekçiler parçaladığında "izni biz verdik" diyenler şimdi yine yasaklara sarılıyor. Fakat Haziran Direnişi Taksim'in kitlelere kapatılamayacağını gösterdi.

Ne makul sayı ne çelenk töreni! 1 Mayıs günü Taksim, Haziran Direnişi'nden aldığı güçle daha çoklu, daha güçlü, daha özgür bir hayatı inşa ediyor.

Emekçilerin örgütlenmesinden korku

Haziran Direnişi'nin ardından "forum" vb. isimlerle yaygın bir örgütlenme zemini gelişmişti. "Taksim Dayanışması" ile de geniş bileşenli platformların toplum nezdinde işlerliği artmış, benzeri oluşumlar yaygınlaşmıştı. Bundan kaynaklı yasal prosedürde oluşturulan kurumlara "Platform", "Konsey" gibi adlar verilmesinin yasak olduğu bir kez daha hatırlatıldı.

Vali Yardımcısı Günay Özdemir'in yazılı olarak yaptığı açıklamada, şunlar ifade edildi: *"5253 Sayılı Dernekler Kanunu'nun 4. maddesi (a) bendinde derneğin adı ve merkezinin tüzüğünde belirtilmesinin zorunlu olduğu düzenlenmiştir. Uygulama yeni olmayıp, Dernekler Dairesi Başkanlığı'nın 29.07.2013 tarihli yazıları ile dernek isimlerinin dernek tüzel kişiliği dışında farklı hukuki kişileri çağrıştıracak ve derneğin ismine amacını aşan anlamlar yüklenmesine sebep olacak (akademi, enstitü, oda, kurum, platform, konsey (vb.) kelimelerin kullanılmaması öngörülmüştür. Bu kapsamda kanunlarla kurulması öngörülen çeşitli tüzel kişiliklerin hukuki statüleri ile dernek tüzel kişiliğinin hukuki statüsünün birbirine karışmaması, toplumda bu şekilde oluşmuş veya oluşacak olan anlam ve algı karmaşasının önüne geçilmesi amaçlanmaktadır."*

Haziran Direnişi'ni takip eden günlerde dernek kurmak için İstanbul İl Dernekler Müdürlüğü'ne başvuru yapanlara "platform" vb. isimlerle dernek kuramayacakları söylendi.

Buna göre "Platform", "Konsey", "Merkez", "Akademi" gibi isimlerle dernek kurulamayacağı ifade edildi. Konuya dair resmi yazı 29 Temmuz 2013 tarihinde İçişleri Bakanlığı tarafından hazırlanıp tüm illere gönderildi.

Her ne kadar ilgili yasa maddesi yeni olmasa da devletin bu isimlere alerji olduğu tarihin Haziran Direnişi'nin sonrasına denk gelmesi dikkat çekiyor. Bir çok ilde "forum", "platform" gibi örgütlenmeler yaratılmış, demokratik bir işleyişin olduğu bu örgütlenmelerde birlikte alınan ortak kararlarla eylemler hayata geçirilmişti.

Ankara'da 1 Mayıs hazırlıkları!

1 Mayıs hazırlıklarına 1 Nisan ile birlikte start veren sınıf devrimcileri, Ankara'nın birçok bölgesinde faaliyetlerini kesintisiz sürdürüyor.

Batıkent'te saldırılara karşı kitlesel dağıtım

Seçimlerin öncesinde Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun (BDSP) ve bağımsız sosyalist adayın bildirelerini dağıtan sınıf devrimcilerine saldırılara yanıt bir kez daha faaliyet bu alana taşınarak verildi.

Sınıf devrimcileri Kızıl Bayrak'ın son sayısını konuşmalar eşliğinde Batıkent metro çıkışı ve Gimsa önünde emekçilere ulaştırdı. Oldukça yoğun ilginin olduğu dağıtımın ardından kalan gazetelerle de sitelere girilerek gazete satışı yapıldı. Gazeteler kısa sürede tükenirken emekçilerden oldukça olumlu tepkiler alındı. Gazeteyi düzenli almak istediğini belirten çok sayıda emekçi olurken, saldırılara karşı her zaman devrimcilerin yanlarında olduklarını belirttiler. Ayrıca BDSP'lileri saldırılara karşı aldıkları tok tutumdan kaynaklı tebrik ettiler. 2 saat içerisinde 60 gazete emekçilere ulaştırıldı.

Mamak'ta 1 Mayıs çağrısı

Mamak'ta bir taraftan gazetenin son sayısı emekçilere ulaştırılırken diğer taraftan 1 Mayıs'a çağrı afişleri bölgede kullanılmaya başlandı. "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği. 1 Mayıs'ta alanlara"

ve "Emperyalist savaşa, faşist saldırılara, kapitalist sömürüye karşı 1 Mayıs'ta alanlara" afişleri mahallede kullanıldı. Ayrıca "Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız" afişleri de yaygın bir şekilde yapıldı.

Kızılay'da mücadele çağrısı büyüyor

Kızılay'da 1 Mayıs faaliyetleri kapsamında afiş çalışması, DLB'lilere yönelik polis saldırısının ardından sürdürülüyor. DLB ve BDSP afişleri Kızılay'ın birçok noktasına yapılmaya devam edildi.

Gençlik direnişe, özgürleşmeye!

Beytepe Ekim Gençliği de hafta başında yaptıkları toplantıyla 1 Mayıs faaliyetlerine başladı. 1 Mayıs'a yürürken yapılacak pratik faaliyetlerin planlandığı toplantıda, 1 Mayıs'ın politik içeriği üzerine de sohbet edildi. Ayrıca Greif işçilerinin sesinin üniversiteye taşınması üzerinden de kararlar alındı. Tüm bu planlamalar ekseninde açılan standla gençlik mücadeleye çağrıldı. *Kızıl Bayrak* ve *Ekim Gençliği*'nin son sayıları gençliğe ulaştırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Buca'da 1 Mayıs toplantısı

31 Mart akşam 19.00'da Buca Şirinyer Seçim Bürosu'ndaki son toplantıda seçim sonuçları değerlendirildi. Düzen partilerinin devam eden oy kavgasına dikkat çekildi. Hile ve sahtekarlıkla geçen bir seçimin ardından AKP iktidarının 'devrilmesine' odaklanan reformist solun iflasının belgelendiği ortak noktasında buluşuldu.

Komünistlerin bu süreçte kızıl bayrağı taşımanın onurunu yaşadığı vurgulandı. Seçimlerin ardından komünistlerin dün olduğu gibi bugün de ısrarla işçi ve emekçilere gideceği günün görevinin yeni Greif'ler örgütlemek olduğu ifade edildi.

Buca'da seçim çalışmalarını da değerlendiren komisyon, eksikliklere yüklenerek devrimci çalışmayı ileriye taşımak gerekliliğini ortaya koydu.

Önümüzdeki 1 Mayıs'ın Haziran Direnişi'nin ardından örgütlenecek ilk 1 Mayıs olduğu ve "direnişin 1 Mayıs'ı" şiarıyla örgütlenmesi gerekliliği vurgulandı.

Bu çerçevede Buca'da yapılabilenecek çalışmalar tartışıldı. 27 Nisan'da yapılacak olan 1 Mayıs pikniği için teknik planlamalar yapıldı. Emekçi semtlere ve fabrikalara götürülecek çalışmanın tarzına ilişkin tartışmalar yapıldı. Son olarak 12 Nisan Cumartesi akşamı Buca'da ilerici kamuyouna açık çağrısının yapılacağı "direnişin 1 Mayıs'ına yürüyoruz!" başlıklı bir etkinlik yapma kararı alındı. Etkinliğin teknik hazırlıkları planlandı.

Toplantı kapanmadan önce ise İzmir-Greif işçileriyle Dayanışma Platformu'nun düzenlediği panele çağrı yapıldı. Toplantı seçim bürosunun kapanış hazırlıklarının planlanması ile bitirildi.

Kızıl Bayrak / Buca

Çiğli'de seçim değerlendirilmesi

Bir ayı aşkındır düzenin seçim aldatmacası karşısında işçi ve emekçilere örgütlenme çağrısı yapan sınıf devrimcileri, Çiğli'de seçim çalışmalarını ve seçim sonuçlarını değerlendirme toplantısı aldı. 31 Mart Pazartesi akşamı saat 18.30'da işçi Kültür Sanat Evi Derneği'nde gerçekleştirilen toplantıda bir yandan düzenin seçim sonuçları değerlendirilirken, devrim mücadelesi ve sınıf devrimcilerinin hedefleri doğrultusunda yürüttükleri seçim faaliyetleri de değerlendirildi.

Yürütülen tartışmalarda, sandığa gitme oranlarının yüksek olduğu belirtilirken, sandıktan çıkan sonuçların ve kıran kırana geçen seçim yarışının sonunda ortaya çıkan tablonun kitlelere boş hayaller yaymaktan başka bir şey olmadığı ifade edildi.

Düzen partilerinin oy yarışı sürerken, seçim ön sürecinin de aynı keskinliğe sahne olduğu vurgulandı.

Sınıf devrimcileri açısından devrim alternatifi ve mücadele çağrısı ile emekçilerin karşısına çıkmanın önemi işaret edilerek, kitlelere anlatılan sokakta verilecek mücadelenin önemi belirtildi.

Sınıf devrimcileri açısından baştan ortaya konulan hedefler doğrultusunda, disiplinli, tempolu bir çalışma yürütüldüğü belirtilirken, çalışmanın yarıf ve eksik yanları da ortaya kondu.

Toplantıda 1 Mayıs 2014'ün taşıdığı anlam üzerine tartışmalar yürütülerek, içeriği, talepleri ile Haziran Direnişi'nin ruhunu, kitleselliğini, militanlığını taşıması gerektiği ve sınıf devrimcilerine de 2014 1 Mayıs'ını devrimci özüne uygun, Haziran Direnişi'nin ruhuna uygun örgütlenme iradesini ve müdahalesini kuşanması çağrısı yapıldı.

Greif direnişinin geldiği aşama da toplantıda değerlendirilerek, Greif Direnişi ile Dayanışma Platformu'nun gerçekleştireceği panelin çalışması aktararak toplantı sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Küçükçekmece'de seçim değerlendirilmesi

Toplantı katılımcıların geride kalan seçim süreci üzerine yaptıkları değerlendirmelerle başladı. Yapılan değerlendirmelerde düzenin tüm pisliklerinin yolsuzluk operasyonu vb. süreçlerle etrafa saçıldığına, böylesi bir süreçte düzenin kendisini seçim aldatmacasıyla aklamaya çalıştığına vurgu yapıldı. İşçi ve emekçilerin önlerine "çözüm" olarak konulan seçim aldatmacası karşısında bağımsız sosyalist adaylarla işçi ve emekçilere tek "çözüm"ün devrim ve sosyalizm mücadelesinde olduğunu anlatmanın önemi üzerinde duruldu. Bununla birlikte Greif'te başlayan sürecin sınıf devrimcileri açısından önemi ve seçim aldatmacası karşısında izlenmesi gereken yolu göstermesi açısından önemine dikkat çekildi.

Bu değerlendirmelerin ardından seçim çalışmaları kapsamında yapılan planlamalar değerlendirildi. Yapılan planlamaların hayata geçirilmesi konusunda başarılı bir tablo olduğu açığa çıktı. Fabrika fabrika yapılan dağıtımların ve özellikle son hafta yoğunlaşan kapı kapı dolaşarak işçi ve emekçilere seçim oyunu karşısında mücadele çağrısı yükseltmenin anlamı öne çıktı.

BDSP'lilere saldırı protesto edildi

Batıkent'te yaşanan sınıf devrimcilerini hedef alan faşist saldırının ertesi günü binlerce kişi saldırının yaşandığı yerde eylem yaptı.

AKP'lilerin sınıf devrimcilerine yönelik saldırısı Batıkent'te binlerce kişinin katıldığı eylemle protesto edildi.

Batıkent Meydanı'ndan başlayan yürüyüş sırasında Gezi şehitleri anıldı ve polis – AKP çetesi işbirliği teşhir edildi. Saldırının yaşandığı yere gelindiğinde saygı duruşunun ardından basın açıklaması okundu. Açıklamada sorumlularının belli olduğu ve AKP'li çetenin polis tarafından korunduğu ifade edilerek hesap sorma kararlığı vurgulandı.

Eylemin sonlandırılmasının ardından polis gaz ve ses bombasıyla saldırıya geçti. Saldırıya karşı GİMSA önünde ve Ethem Sarısülük Parkı civarında barikat kuran kitle yaklaşık bir saat kadar direnişini sürdürdü.

Polisin son saldırısında bir BDSP'li gözaltına alındı.

Devrimci ve ilerici güçlere dönük AKP beslemesi çeteler eliyle gerçekleştirilen faşist saldırılar **Avcılar**'da yapılan yürüyüşle protesto edildi.

BDSP, TKP, ÖDP ve SDP'nin gerçekleştirdiği eylemde yapılan konuşmada BDSP'nin devrimci seçim çalışmasına dönük satırlı saldırıda sınıf devrimcilerinin ağır yaralandığı, ertesi gün Beşiktaş'ta TKP ve ÖDP stantlarına yönelik saldırı, önceki günlerdeki HDP'ye dönük linç girişimleri, Silvan'da 10 yaşındaki Mehmet'in başından yaralanması gibi baskı ve saldırıların tümünün yükselen toplumsal mücadeleyi dizginlemeye ve mücadele eden geniş kesimlere gözdağı vermeye dönük çabaların olduğu vurgulandı.

Gebze BDSP Eskiçarşı Çeşme önünde buluşarak sloganlarla AKP Gebze ilçe binasına yürüdü.

AKP ilçe binasının önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında eli satırlı AKP'lilerin saldırısı anlatılarak, son günlerde birçok yerde AKP'lilerin gerçekleştirdiği saldırılar dile getirildi. Bu saldırıyı yapanların Haziran Direnişi'nde katledilen 7 gencin, Berkin Elvan'ın, Fadime Ana'nın, Uğur Kaymaz'ın, Ceylan Önkol'un, Roboski'nin katili olduğu belirtildi.

Eyleme ESP destek verdi.

Kartal BDSP Bankalar Caddesi'nde yürüyüş gerçekleştirerek, Kartal Meydanı'nda basın açıklaması

yaptı. Açıklamada "Onların verecekleri tek şey daha fazla baskı ve daha fazla terördür. Bundan dolayı nasıl ki Haziran Direnişi boyunca uyguladıkları terör ve baskı milyonların öfkesini bastırmadı ise bundan sonra da hiçbir terör ve baskı biriken öfkenin sokağa taşmasına engel olamayacaktır. Devrimci sınıf faaliyetimize yönelen her saldırıyı da aynı kararlılık ve toklukla karşılayacağımızı burdan bir kez daha ilan ediyoruz" sözleri kullanıldı.

Eyleme Eğitim-Sen, Genel-İş, TKP, Partizan,

Devrimci Anarşist Faaliyet, Devrimci Hareket destek verdi.

İzmir BDSP Sevinç Pastanesi önünde buluşarak Cumhuriyet Bulvarı'nda bir yürüyüş gerçekleştirdi. Tekrar yürüyüşün başladığı yere gelen BDSP'liler burada yaptıkları basın açıklamasında şunları ifade ettiler:

"Tepeden tırnağa yolsuzluk ve soysuzluğa bulaşmış olan AKP iktidarı, yaşadığı korkuyla çırpınıyor, çırpındıkça çareyi saldırganlığı arttırmakta, sokaklara eli palalı faşist çeteleri salmakta buluyor. Haziran Direnişi'nde 8 genci katleden polise katliam emrini verenler, bugün ilericilerin, devrimcilerin üzerine polis desteğiyle eli kanlı çeteleri salıyor. Çünkü milyonların öfkesinden kendisini kurtarmasının imkansız hale geldiğini çok iyi biliyor."

Yürüyüşe DİP, Kaldıraç, Mücadele Birliği Platformu ve Karşıyaka Halk Forumu destek verdi.

Kayseri Greif İşçileriyle Dayanışma Platformu, Ankara Batıkent'te BDSP'lilere yönelik faşist saldırıyı protesto etmek için Kayseri Meydanı'nda basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasını okuyan BDSP temsilcisi Uğur Candar, "İşçi sınıfının yiğit neferleri emperyalist kapitalist dünya sistemine karşı mücadele bayrağını dalgalandırdıkları için saldırıya uğradılar" dedi.

**Kızıl Bayrak / Ankara – İzmir – Kayseri
Avcılar – Gebze**

Ceylanpınar'da sıkıyönetim!

Urfa'da AKP'nin kaybettiği Viranşehir ve Bozova ilçelerinde yaptığı itirazlar değerlendirilmeye alınırken, BDP'nin Ceylanpınar ve Birecik'te yaptığı itirazların bekletilmesi üzerine Viranşehir ve Birecik'te halk sokağa döküldü. Ceylanpınar Kaymakamlığı ise ilçede bir ay süreyle toplantı, miting ve gösterilerin yapılmasının yasaklandığını anons etti.

Ceylanpınar'da halkın direnişi karşısında ilçede bir süreyle "OHAL" ilan edildi. İlçede 1 Nisan'da gün boyu esnaf kepenk açmazken, binlerce kişinin hükümet konağı önündeki bekleyişi ise devam etti. Kaymakamlık tarafından ilçede bir ay süreyle toplantı, miting ve gösterilerin yapılması yasaklandı. Kaymakamlık tarafından alınan bu kararın ilçede araçlarla anons edildiği ifade ediliyor.

Viranşehir'de ise AKP'nin itirazını duyan binlerce kişi adliye binasının önüne sloganlarla yürürken, Birecik ilçesinde de adliye önünde bir araya gelen yüzlerce kişi, oyların yeniden sayılmasını istedi. Viranşehir'de jandarma adliye önünde barikat kurarken, halk "Hırsızlar dışarı Emrullah başkan" sloganı attı.

Ceylanpınar'da BDP 17 bin 944 oy alırken, AKP 19 bin 495 oy alarak seçimin galibi ilan edildi. Ancak ilçede kullanılan oyların bin 717'si iptal edildi. İlçede, Irak'ta olan şoförlerin yerine de AKP'lilere oy kullandırıldığı belirtiliyor.

Direnış, özgürlük, 1 Mayıs...

1 Mayıs'ta alanlara!

1 Mayıs'ta iki dünya karşı karşıya geliyor; efendi ile köle, burjuvazi ile işçi sınıfı, ezen ile ezilen, servet ile sefalet, geride kalan ile gelecek, karanlık ile aydınlık.

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. 1 Mayıs sadece bir işçi bayramı değil, iki dünyanın, düzen ile devrimin karşı karşıya geldiği bir kavga günü. Evet 1 Mayıs'ta iki dünya karşı karşıya geliyor; efendi ile köle, burjuvazi ile işçi sınıfı, ezen ile ezilen, servet ile sefalet, geride kalan ile gelecek, karanlık ile aydınlık.

1 Mayıs meydanları toplumun tüm emekçileri biraraya getiriyor. Ülkenin aydınlık yarınlarnı yaratacak olanlar elele kardeşçe mücadelenin kızıl bayrağını dalgalandırıyor. Türkler, Kürtler, Ermeniler, Lazlar... Aleviler, Sunniler... Kadınlar, gençler, taraftar grupları, çevreciler... Geleceği çalınan, özgürlüğü prangalara bağlanan milyonlar meydanlarımızı özgürleştiriyor. Hep bir ağızdan özgürlük türküleri, marşları söylüyor.

"Günlerin bugün getirdiği baskı zulüm ve kandır. /Ancak bu böyle gitmez sömürü devam etmez. /Yepyeni bir hayat gelir bizde ve her yerde..."

1 Mayıs meydanlarında her dilde söylüyoruz bu ezgiyi. Ezen ile ezilenin hesaplaştığı 1 Mayıs meydanlarında... Asi sesler birbirleriyle birleşiyor. Gelecek ve özgürlük isteyenlerin, hayatı yaratanların sesi bu. Nasıl da ahenkli... Nerede yan yana gelebilir ki bu kadar insan?... Her renkten, dinden, milletten, yaştan... 1 Mayıs meydanlarından başka nerede omuz omuza verebilir... Senin de yerin bizim yanımız... Sen de özgürlüğün korosuna katıl... Katıl ki sesimiz daha cesur ve inatçı çıksın... Çünkü 1 Mayıs'ta görülecek hesabımız var.

Geleceğimizi çalanlarla, ayakkabı kutularına, çelik kasalarına dolduranlarla, hırsızlarla hesabımız var. Onların çocukları bizden çaldıkları paraları koyacak-saklayacak yer bulamıyor, sıfırlayamıyor. Genç yaşlarında büyük servetlerin üzerine kuruluyor, gemicikler alıyor. Zevk-i sefa içinde yaşıyor. Bizim çocuklarımız, arkadaşlarımız, bizler geleceksizlik labirenti içinde bir çıkış arıyoruz.

Peki bu zenginliklerinin kaynağı nedir? Kaynakları biziz, işçiler, emekçiler. Fabrikalarda, atölyelerde, işyerlerinde vahşice sömürölüp vergi yoluyla soyulan anne ve babalarımız. Böylelikle bizden çalıp çırpıtlarıyla hem zengini daha zengin yaptılar hem de kendileri zenginleştiler. Onlar zenginleştirdi biz yoksullaştık. Onlar servetler yığıldı bizim payımıza yoksulluk düştü. Onlar saraylar aldı biz elimizdekenden de olduk. Onlar çaldı, biz öldük! Onların zulüm ve rant

düzenine isyan ettik, zorbalıklarına dur dedik, özgürlük ve gelecek istedik, yaşanılacak bir dünya istedik yanıtları gaz oldu, TOMA oldu, kurşun oldu. 15 yaşında kardeşimizi, Berkin'imizi yaşamdan almak oldu onların yanıtı...

15 yaşındaki bir çocuğa yaşam hakkı tanımayan bu düzenle, onun katilleriyle görülecek hesabımız var. Biz liselilerin Berkin'e sözümüz var. Çocukların ölmediği şeker de yiyebildiği bir dünya sözümüz var, devrim sözümüz var. Bunun için liselerimizi Berkin yazılamalarıyla donattık. Bunun için duvarlara Berkin'in adını kazıdık. Derslerimizi boykot ettik... Haziran Direnişi'nin ruhunu Berkin için yeniden sokaklara taşıdık.

Şimdi de 1 Mayıs'a yürüyoruz... Katillerden, hırsızlardan hesap sormak için... Ali, Ahmet, Medeni, Ethem, Mehmet, Hasan ve Abdoca'nın mücadelesini büyötmek için. Berkin'in katillerinden hesap sormak

için. Sadece AKP'nin haramilerine değil, onların hizmet ettiği bu sömürü düzenine dur demek için. Geleceğimiz için. Özgürlüğümüz için.

Sesimiz daha gür ve inatçı çıksın ki katillerin, hırsızların, haramiler yaratan bu kapitalist düzenin karşısında daha dik duralım. Haziran Direnişi'nde gördük ki fısıltılarımız birleşince çığlık oluyor, ağızdan salyalar saçarak bağırınların hakaretlerini ağızlarına tıkabiliyoruz. Haziran Direnişi'nde gördük ki ellerimiz birleşince barikatlarımız yükseliyor, zorbalara dur diyebiliyoruz. Haziran Direnişi'nde gördük ki kalplerimiz birleşince kardeşçe, hiçbir çıkar gözetmeden bir arada yaşayabiliyoruz. Direniş bize gösteriyor ki özgürlükten başka zorunluluk yoktur.

Bu 1 Mayıs'ta özgürlük marşlarını **İstanbul Taksim**'de yumruklarımız havada söylüyoruz.

1 Mayıs 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı / devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkın bayramı...

Ankara Kızılay'da yoldaşlarımız katılıyor aramıza... *Yepyeni bir güneş doğar dağların doruklarından / mutlu bir hayat filizlenir kavganın ufuklarından / yurdumun mutlu günleri mutlak gelen gündedir...*

Ve **İzmir Konak**'ta ve Türkiye'nin diğer 1 Mayıs meydanlarında ve dünyanın dört bir yanında, farklı dillerde ama aynı coşku ve kararlılıkla yükseliyor sesimiz...

Gün gelir gün gelir zorbalara kalmaz gider /devrimin şanlı yolunda bir kağıt gibi erir gider...

Direnışe, özgürleşmeye, 1 Mayıs'a!

Berkin'e sözümüz devrim olacak!

Liseliler Sesi'nin Nisan 2014 tarihli

58. sayısından alınmıştır...

Kartal DLB 1 Mayıs'a çağırdı!

Devrimci Liseliler Birliği (DLB) Kartal'da liselileri, devrimci mücadeleye ve DLB saflarında örgütlenmeye çağırıyor. Bu çerçevede de çalışmalarını yoğunlaştırmaya devam ediyor.

1 Nisan günü Bankalar Caddesi'nde kalabalık bir şekilde *Liselilerin Sesi* dergisi ve bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Faaliyet esnasında birçok öğrenci ile sohbetler edildi, mücadeleye çağırıldı. Büyük bir ilgiye konu olan DLB çalışmasına aileler de maddi katkılarda bulunarak omuz verdi.

Ayrıca liselilerin yoğun olarak kullandığı güzergahlara yazılamalar yapıldı.

Faaliyetin ardından Kartal DLB bir toplantı gerçekleştirdi. Toplantıda 1 Mayıs'ın tarihsel-sınıfsal anlam, önemi ve nasıl ortaya çıktığına dair bir sunum yapıldı. Ayrıca Türkiye'de 1 Mayıs ve Taksim alanının ne ifade ettiği ve Kartal DLB'nin 1 Mayıs hazırlıkları tartışıldı.

Liselilerin Sesi / Kartal

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://hantey.org>

Kızıldere'nin yolundan gidenler kızıl bayrağı yükseltiyor!

Sınıf devrimcileri Kızıldere'nin yıldönümünde gerçekleştirdiği anmalarla 10 yiğit devrimcinin bayrağının dalgalanmaya devam ettiğini dosta-düşmana bir kez daha gösterdiler.

Ankara'da genç komünistlerden mezar başı anması

Ankara'da DLB ve Ekim Gençliği Kızıldere'de katledilen on yiğit devrimciyi Mahir Çayan'ın mezarı başında andı. Seçimlerin bir gün sonrasında "Seçimimiz Kızıldere" diyen genç komünistler kavgaya bayrağını yükseltme sözü verdi.

Karşıyaka Mezarlığı'nda biraraya gelen genç komünistler, buradan Mahirler'in mezarına kadar yürüyüş gerçekleştirdiler. Coşkulu sloganlarla gerçekleşen yürüyüşün ardından mezar başında anma programı gerçekleştirildi. İlk olarak on yiğit devrimci şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından DLB ve Ekim Gençliği adına basın açıklaması okundu.

Basın açıklamasının ardından Ekim Gençliği adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada Kızıldere'nin önemine değinilirken, seçimlerin ardından genç komünistlerin birkez daha mücadele alanlarında oldukları vurgulandı. Düzenin seçim oyununa karşı Mahirler'in yolundan kararlı bir şekilde ilerlendiği ifade edildi.

Konuşmanın ardından 'Kızıldere ağıdı' hep birlikte söylendi. Anma programının ardından tekrar kortejler oluşturularak yüründü. Yürüyüşte Çav Bella marşı söylendi.

Sincan'da Kızıldere anması

Sincan'da Devrimci Liseliler Birliği Kızıldere'de katledilen devrim şehitlerini andı.

Etkinlik, bir DLB'li tarafından Mahirler'in devlet tarafından nasıl katledildiğinin anlatılması ile başladı. Reformizmden kopuş, siper yoldaşlığı, devrimci kimlik, direngen tutum üzerine tartışmalar yapıldı. Ardından başka bir DLB'li Kızıldere şehitleri üzerine yazdığı şiirini okudu. Ardından 1 Mayıs hazırlıkları kapsamında neler yapılabileceği konuşuldu.

Söyleşi şeklinde ilerleyen etkinlik, müzik dinletisiyle sona erdi.

İzmir: "ON'lara sözümüz devrim olacak"

İzmir Ekim Gençliği, Kızıldere katliamını lanetlemek, destansı direnişi bir kez daha selamlamak için etkinlik düzenledi.

Anma Kızıldere katliamını anlatan bir sinevizyon ile başladı. Sinevizyonun ardından Kızıldere şehitleri şahsında tüm devrim ve sosyalizm davasında şehit düşenler için saygı duruşu yapıldı.

Ardından Ekim Gençliği adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada şunlar söylendi:

"Kızıldere olayı siper yoldaşlığının tarihe geçmiş en önemli örneğidir. 30 Mart devrimci mücadeledeki kararlılığın, adanmışlığın simgesidir. Bizler genç komünistler olarak bu mirasın sahiplenicileri ve mirasçısıyız. Mahirler'in mücadelesini sandıklara hapsedmeye çalışanlar Mahirler'in mücadelesinin

devamı olamazlar."

Son dönem artan faşist baskılara değinildi. Düzenin seçim oyunu 30 Mart nezdinde bir kez daha teşhir edildi. "Gençliğin geleceği sandıklara sığmaz" denilerek gençlik sokağa, eyleme ve örgütlenmeye çağrıldı.

Devrimci Liseliler Birliği konuşmasında Kızıldere'nin tarihi bir panoraması çizildi. DLB konuşmasının ardından serbest kürsü açıldı. Kürsüde bir komünist, gençliğin örgütlenme sorunu üzerinde durdu. Örgütlenme ihtiyacı, gençliğin devrimci örgütünün kurma misyonu ve algısı ile hareket etmek gerektiğini belirterek "Bu topraklarda bu iddiayı komünistler ortaya koyuyor ve tüm devrimci mirasın savunucusu komünist hareketin kendisidir. 27 yıldır bu bayrağı taşımaya devam ediyor" dedi.

Söz alan bir üniversiteli ise Kızıldere olayının tam bir devrimci kopuş olduğunu söyledi. Bir liseli de Mahir Çayan ve yoldaşlarının kararlılığını ve siper yoldaşlığını vurguladı.

Serbest kürsünün ardından şiir dinletisi yapıldı. Şiir dinletisinin ardından kapanış konuşması yapıldı ve etkinlik Çav Bella marşı ile bitirildi.

Etkinlikte Parti ve devrim şehitlerinin resminin olduğu bir köşe yapılırken salonun bir duvarına da '68 devrimci gençlik tarihi resim ve yazılarla anlatıldı.

Ege Üniversitesi'nde anma

Anma eyleminden önce afiş, bildiri ve ozalitler kullanılarak eyleme katılma çağrısı yapıldı.

Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin önünde toplanan öğrenciler, Edebiyat Fakültesi sınıflarını gezerek öğrencileri eyleme çağırdılar. Sloganlar ve marşlar eşliğinde Hazırlık Fakültesi, Ziraat Fakültesi, Mühendislik Fakültesi ve Öğrenci Çarşısı güzergahı boyunca yürüyen öğrenciler "Kızıldere'den Haziran isyanına seçimimiz sokak ve direniş!" şiarlı pankartı taşıdılar.

Öğrenciler çözümün sandıklarda ve seçimlerde değil, sokakta ve direnişte olduğunu vurguladılar. Saygı duruşunun ardından cafelerde ajitasyon konuşmaları yapıldı. Konuşmalarda Kızıldere'den Gezi'ye kavganın ve direnişin devam ettiği, mücadele ateşinin büyüdüğü ifade edildi. "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Gezi şehitleri onurumuzdur!", "Mahir, İbo, Deniz sürüyor, sürecek mücadelemiz!" sloganlarının atılmasının yanı sıra Kızıldere'de şehit düşen 10 yiğit devrimcinin isimleri haykırıldı.

E Cafe'de basın açıklamasının okunmasından sonra Kızıldere Marşı okunarak Edebiyat Fakültesi'ne gitmek için eylem sonlandırıldı.

Kızıldere'nin kavgaya çağrısı Kartal'da!

Kartal Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde "ON'ları anmak devrim ve sosyalizm bayrağını yükseltmektir!" pankartının asıldığı salonda, saygı duruşuyla başlayan anma, Kızıldere şehitleri için hazırlanan sinevizyon gösterimi ile sürdü.

Sinevizyon gösteriminin ardından söz BDSP'ye verildi. BDSP adına yapılan konuşmada şunlar söylendi: "Bugün ON'ları anmanın devrim ve sosyalizm çağrısını yükseltmekten, Greif'lerin ateşini her yere yaymaktan geçtiği, bunun için de herkesi devrim ve sosyalizmin bayrağı altına çağırıyoruz."

Konuşmanın ardından bir şiir dinletisi sunularak etkinlik sonlandırıldı.

Etkinliğin ardından Bankalar Caddesi'nde bir yürüyüş gerçekleştirildi ve Kartal Meydanı'nda basın açıklaması yapıldı. Açıklamada Kızıldere'yi anlamının ve anmanın yolunun, On'ları aşmak, devrim ve sosyalizm kavgasını büyütme olduğu söylendi. Mahirler'in, İbolar'ın, Denizler'in yolunun parlamentoya çıktığını savunanlara inat bugün devrimci eylemi büyütmenin önemine vurgu yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir-Ankara-İstanbul

Yasa yürürlükte işçiler kapı önünde

30 Mart yerel seçimlerinin tamamlanması ile birlikte yürürlüğe giren Bütünşehir Yasası işçilerin işsiz kalmasına neden oldu. Seçimlerin ardından tüzel kişiliği sona eren İl Özel İdaresi'nde çalışan taşeron işçiler işsiz kaldılar.

2012 yılının Aralık ayında Bakanlar Kurulu'nun aldığı karar doğrultusunda yürürlüğe giren Bütünşehir Yasası ile İzmir İl Özel İdaresi'nde çalışan kurumun temizlik hizmetleri, idari kadro, fen işleri ve teknik birimlerinde çalışan 350'nin üzerinde taşeron işçi yerel seçimin ilk faturasını ödeyenler oldular.

“Gerekirse açlık grevine başlarız!”

İşsiz kalan işçiler, sorunlarını anlatmak için İzmir Valiliği'ne gitti. Uzun bir süredir gündemde olan sorunun çözümü için defalarca yetkililere çağrıda bulunduklarını belirten taşeron işçileri, hem işsiz kaldıklarını hem de ocaklarının söndüğünü söyleyerek seslerini duyurmak için gerekirse açlık grevine başlayacaklarını ifade ettiler.

Konak'ta bulunan İzmir Valiliği önünde toplanan ve sloganlarla tepkilerini gösteren işçiler yüzlerce taşeron işçisinin 31 Mart itibarı ile işsiz kaldıklarını dile getirerek, İzmir Valisi Mustafa Toprak, İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu ve kapanan İl Özel İdaresi Başkanı Serdar Değirmenci'ye çağrıda bulundu.

İzmir İl Özel İdaresi'nde çalışan daire başkanları, şube müdürleri ve “memur” statüsünde çalışanların tamamı İzmir Büyükşehir Belediyesi kadrosuna geçerken, teknik bölümlerde çalışanlar da belediye ana kademesi ve İZSU'da görevlendirildi. İşsiz kalan 307 taşeron işçisi ise sorunlarına çözüm üretilmesini istiyorlar.

“Böyle bir sistem olur mu?”

Bütünşehir yasası mağduru olduklarını söyleyen taşeron işçiler adına açıklama yapan Mehmet Dinler şunları söyledi: “Bizi kapının önüne koydular, birileri elimizden tutsun” dedi.

İşçilerin mağduriyetine kulak verilmesini isteyen Dinler, sözlerini şöyle sürdürdü: “İl Özel İdaresi'nde bugün, yarın derken sorunumuz çözülmedi ve bugün itibarı ile işimizden, ekmeğimizden olduk. Neden emeğimize saygı gösterilmedi ve neden yüzüstü

bırakıldık? Eğer biz bir suç işlediysek, bize bunu söylesinler bilelim ve ona göre bizi uzaklaştırsınlar. Bize hiçbir şey açıklanmadan haydi güle güle dediler. Türkiye'de böyle mi demokrasi var? Hakkımızı aramak için gerekirse gece gündüz burada yatacağız. Onların arasındaki tartışmalar bizi ilgilendirmiyor, biz ekmeğimizin peşindeyiz. Bizi oyalayarak bugüne kadar getirdiler. Biz 350 kişiyiz, ailelerimizle birlikte binlerce kişiyiz. Bu kadar kişi perişan oldu. Çocuğunu okutan var, kirasını ödeyemeyen var, kredi çekip ev alan arkadaşlarımız var. Biz sadece hakkımızı arıyoruz. Yetkili makamların kendi arasında problem varsa, bunu kendi aralarında halletsinler bize de çözüm getsinler. Yapmazlarsa, gece gündüz burada yatıp hakkımızı arayacağız. Biz işsizlik maaşı bile alamıyoruz. Böyle bir sistem olur mu? Bari önceden bizi oyalamayın, bizler de iş arayalım. Zora gelince ‘Ben yokum’ dediler. Bu ülkede demokrasi var diyorlar? Hangi demokrasiden bahsediyorlar? Gerekirse açlık grevine gideceğiz. Artık İl Özel İdaresi diye bir kurum yok. Peki biz çocuklarımızla kime gidelim, nereye gidelim? Belediye bizi istemiyor. Valilik kanun yok diyor. Ne yapalım, çalalım mı? Bizi kahreden yüzükoyun bırakılmamız ve gidin başınızın çaresine bakın denmesidir. İster valilik ister belediye, buna bir çözüm bulunsun. Belediye AK Parti'liyiz diye bizi almıyor, Valilik de CHP'liyiz diye bizi almıyor. Bu nasıl iş? Aramızda gençler de var. Bu çocukların geleceği ne

olacak? Bu memlekette arkası sağlam olan kendini kurtarıyor. Ben İl Özel İdare'de yıllarca emek veriyorum. Aramızda en yeni arkadaşımız üç senedir burada çalışıyordu. Diğer yandan, buranın daimi personeli olan yeni arkadaşlar bile başka kuruma gidiyor. Ortada bir çifte standart var. Belediye ve mahkeme arasındaki anlaşmazlık bizi ilgilendirmez. Biz ekmeğimizin peşindeyiz.”

Van'da İl Özel İdaresi işçileri işsiz kaldı

İl Özel İdaresi'nde karla mücadele, asfalt yol yapım ve onarım işlerinde çalışan 140 taşeron işçisi işsiz kaldı. İl Özel İdaresi'nin Van Belediyesi'ne bağlanmasıyla birlikte ilk iş günlerinde işsiz kalan 140 taşeron işçi, Van Büyükşehir Belediyesi'nin kendilerini yeniden işe alması için İl Özel İdare bahçesinde basın açıklaması yaptı.

Toplanan işçiler adına açıklama yapan taşeron işçisi Hacı Gürdal, işsiz kalmak istemediklerini belirterek, “Buradaki işçilerin birçoğu yaklaşık 7 yıldır burada hizmet veriyor. Kar, yol, asfalt işlerinde gece gündüz hizmet veren bu işçiler, İl Özel İdaresi'nin Belediye'ye devredilmesiyle birlikte işsiz kaldı. Bizim buradan yetkililerden tek isteğimiz, tekrar işimize dönmek çünkü buradaki her işçi, aile babası ve mağdur. Başkanımız Bekir Kaya'dan bizi tekrar işe almasını istiyoruz” dedi.

Belediyelerde “durmak yok” taşerona devam!

Belediyelere talip olan düzen partilerinin seçim vaatleri arasında taşeron işçilerinin sorunları olmaması çok doğaldı. Ne de olsa taşeron sistemi sermaye sınıfının işçi ve emekçilere temel saldırı başlıklarından birini oluşturuyordu. Kimin hangi belediyeyi aldığı çok büyük oranda kesinleşmişken, belediye başkanları da mazbatalarını alacakları günü beklemektedirler.

Belediyelerde çalışan taşeron işçileri içinse yine değişen bir şey olmayacak. Taşeron işçileri için sandıktan çıkan yine sefalet ücretleri, yine güvencesiz ağır çalışma koşulları, yine örgütsüzlük oldu. Bu düzende bir başka sonuç da mümkün değil.

Bugün belediyelerde çalışan işçilerin yarsından

fazlası taşeron işçi statüsündedir. Hatta AKP yandaşı Hak-İş Konfederasyonu bile genel başkanı aracılığıyla bu gerçeği itiraf etmek zorunda kalmıştır. Mahmut Arslan, Türkiye'deki tüm belediyelerde çalışan kadrolu işçi sayısının 60 bin civarında olduğunu söylerken, taşeron firmalarda çalışan işçi sayısının ise 300 bini geçtiğini ifade etmektedir.

Bu gerçek tüm belediyeler için geçerlidir. Büyükşehirlerden il, ilçe, belde belediyelerine kadar hepsinde taşeron çalışma sistemi kural haline gelmiştir. Ayrıca “yerel hizmetlerin” taşeronlara devredilmesi sömürde ve yağmada ek kolaylıklar getirmektedir. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Seçim kürsülerinden birbirlerine meydan okuyan düzen partileriye, taşeron sistemine dair ne telaffuz ederlerse etsinler pratikte en aktif uygulayıcıları durumundadırlar.

Kapitalist sistemin en katı olduğu yer, adına “serbest piyasa” denilen ücretli kölelik düzeninin işleyiş yasalarıdır. Bu düzenin devamı için çalışanlardan, vaatleri bu düzen sınırlarını aşmayanlardan başka bir şey beklemek mümkün değildir.

Bugün belediyelerde çalışan taşeron işçileri için güvence, seçimlerle belediye yönetimlerine gelenler olmadığı gibi, onların ağzından çıkacak sözcüklerde değildir. İşçi ve emekçilerin taşeron köleliğine son vermesi ancak kendi sınıf çıkarları için yürütecekleri mücadeleyle olur.

Luna işçilerine dayanışma çağrısı

İzmir’de Greif işgaline destek için oluşturulan dayanışma platformu, direnişteki Luna işçilerini de yalnız bırakmadı. Çiğli Organize Sanayi Bölgesi’nde sendikalaştıkları için işten çıkarılan Luna işçilerine İzmir Greif İşçileri Dayanışma Platformu 28 Mart’ta destek ziyaretinde bulundu.

Ziyaretteki konuşmada, işçi sınıfının mücadelesinde direnen işçilerin dayanışma ihtiyacı vurgulanarak, Greif direnişinin sesini İzmir’e taşımak amacıyla platformun kurulduğu ifade edildi.

Greif direnişinin hemen ardından başlayan Luna direnişinin de yanında olduklarını belirten konuşmacı, işçilerin sesini üniversitelere, sanayi havzalarına ve emekçi semtlerine taşıyarak dayanışmayı büyütmeyi amaçladıklarını aktardı.

Luna işçilerine de dayanışma platformuna

katılarak, platformu Greif ve Luna işçileriyle dayanışma platformu olarak büyütmek ve direnen işçilere İzmir kamuoyunda manevi ve maddi destek oluşturmak için çağrı yapıldı. Gerçekleştirilecek platform toplantısına Luna işçileri de davet edildi.

Konuşmanın ardından “Direne direne kazanacağız!”, “Greif’ten Luna’ya direniş kazanacak!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganları atıldı.

Platform tarafından direniş alanında bulunan Birleşik Metal-İş yetkilileriyle de konuşuldu, direnişlerle dayanışmayı birleştirme çağrısı yapıldı ve gerçekleşecek platform toplantısına davet edildi.

İşçilerle gerçekleştirilen sohbetlerin ardından dayanışma ziyareti sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

PTT işçileri: “Kahrolsun sarı sendikacılık!”

DİSK’e bağlı Nakliyat-İş Sendikası Sirkeci’de bulunan PTT Merkez Müdürlüğü önünde basın açıklaması yaparak, PTT’de çalışan taşeron işçilerini örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırdı.

PTT Merkez Müdürlüğü önüne yürüyüş yaparak gelen PTT işçileri “PTT’de taşeron cehennemine karşı örgütlü mücadele edelim – DİSK / Nakliyat-İş’e üye olalım!” yazılı pankart açarak, sloganlarını haykırdılar. İşçiler eylemde DİSK Nakliyat-İş flamalarını taşıdılar.

Basın açıklaması öncesinde yapılan kısa konuşmada Türk-İş’e bağlı Haber-İş Sendikası’nın PTT’de çalışan taşeron işçilerin hakkını savunmadığı gibi örgütlenme eğilimi içerisinde olan işçilere de “siz taşeronsunuz” diyerek örgütlenmenin önüne set çekmeye çalıştığı ifade edildi.

Konuşmanın ardından basın açıklamasını okuyan Nakliyat-İş Gnel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, PTT’de 2013 yılında yapılan düzenlemelerle birlikte özelleştirilmenin önünün açıldığını ifade etti. Küçükosmanoğlu şunları söyledi: “PTT’de 40 bine yakın çalışan vardır. Bunun 15 bini çeşitli taşeronlarda çalışmaktadır. Taşeron cehenneminde çalışan işçi kardeşlerimiz, güvencesiz, 4857 Sayılı İş Kanunu’nun belirlediği kurallara uyulmayan, kazanılmış kıdem haklarının gasp edilmeye çalışıldığı, insan onuruna yaraşmayan koşullarda sefalet ücreti ile çalışmak zorunda kalmaktadır.”

Açıklamanın devamında Haber İş Sendikası’nın yaşanan hak gasplarına ortak olduğu, taşeronda çalışan işçilere sendikaya üye olamayacaklarının söylendiği ve sendikaya üyelik yapmadıkları belirtildi.

Açıklama PTT’de çalışan tüm taşeron işçilerin Nakliyat-İş’te örgütlenerek, mücadele etmesi çağrısı ile sona erdirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Crown Bevcan’da itiraz ve işten atma

Crown Bevcan’da sendikal mücadele direnişle devam ediyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası’na üye olan Crown Bevcan işçileri, işten atılan 4 işçi için 28 Mart’ta basın açıklaması gerçekleştirdi.

Kocaeli Kartepe’de kurulu bulunan fabrikada 2012 yılında Birleşik Metal-İş Sendikası’na üyelikleri yapılarak çoğunluk sağlanmıştı. Yetki başvurusunun ardından başlayan süreç sonuçlanarak Crown Bevcan işçileri yetkiyi almıştı. Fakat yetkinin gelmesinin ardından patronun yaptığı itirazla yetki düşürüldü.

Yerel mahkeme tekrar yetki vermesine rağmen şimdi Yargıtay Hukuk Dairesi’nin vereceği son karar bekleniyor. Bu süreçte fabrika komitesinde yer alan Haluk Efe, Mehmet Akbaş, Mustafa Bayram ve Ahmet Dal önce idari izne çıkartıldı ardından da işten atıldı.

Dün gerçekleştirilen basın açıklamasına katılan DİSK ve Birleşik Metal-İş Sendikası yöneticileri mücadeleyi kazanana kadar devam edeceklerini vurguladılar. Çadır kurarak direnişe devam eden işçiler toplu iş sözleşmesi imzalanana kadar bekleyişi devam ettireceklerini ifade ettiler.

Kızıl Bayrak / Gebze

Sağlık emekçileri “döner sermaye” istemiyor

İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde çalışan sağlık emekçileri, adaletsiz döner sermaye sistemine karşı topladıkları 860 dilekçeyi yolladı. Dilekçeler posta yoluyla Ankara’daki Cumhurbaşkanlığı, TBMM Başkanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu Başkanlığı’na gönderdi.

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekimliği önünde 2 Nisan günü öğle saatlerinde bir araya gelen SES, Türk Sağlık-Sen ve DİSK’e bağlı Dev Sağlık-İş üyesi sağlık emekçileri sloganlarla poliklinikler önüne yürüdü. Eylemde “Emekli maaşları arttırılsın!”, “Döner sermaye adaletsizliğine son!”, “Çıkan ek ödeme yönetmeliği zulümdür!” dövizleri taşıyan emekçiler, “Direne direne kazanacağız!” ve “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganları atıldı.

SES Üyesi Yasemin Çınar Gers’in okuduğu açıklamada şunlar söylendi: “Sağlık kurum ve kuruluşlarında, yardımcı sağlık hizmet, genel idari hizmetler, teknik hizmetler ve yardımcı hizmetler sınıflarında görev yapan personel, mevcut döner sermaye ek ödeme işleyişi ile döner sermaye sisteminin dışına itilmiştir. Bu sistem, benim ve meslektaşlarımın emeğini, performansını ve sisteme katkısını yok saymaktadır. Çalışanların katkısıyla elde edilen döner sermaye gelirinin adil bir şekilde dağıtılmasını talep ediyoruz.”

Sağlık emekçileri taleplerinin karşılanmaması durumunda grev yapacaklarını ifade ettiler. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Greif direnişi ve güncel

Kızıl Bayrak'ın 27 Mart tarihli sayısında, "Direnişin kalesi kuşatılmaya çalışılıyor" başlıklı bir yazı yayınlandı. Kısaca, Greif direnişinin geline yerdeki seyri ve karşı karşıya bulunduğu tehlike ya da tuzaklara değiniliyor ve ardından da doğal olarak, bu tuzakların nasıl boşa çıkartılabileceği irdeleniyor.

Söz konusu yazının girişi şöyle başlıyor:

"Greif direnişi, tarihte çığır açan her öncü sınıf eyleminin yaşadığı sorunu yaşıyor. Cüretli bir öncü çıkış olarak yalnız kalma ve kuşatılma tehlikesiyle yüz yüze bulunuyor. Çünkü henüz kendisiyle aynı cephede savaşıma gücü ve cüreti gösteremeyen sınıf kardeşlerinden hak ettiği desteği alamıyor. Ama öte yandan direniş kazanırsa başlarına nelerin geleceğini bilen sınıf düşmanları elbirliği yaparak onu boğmak için seferber olmuş durumdadır. Amaçlarına ulaşmak için tüm maharetlerini sergiliyor, içeriden-dışarıdan direnişin kalesini düşürmeye, onu kuşatma altına alarak direncini kırmaya çalışıyorlar."

Bu paragraf ve devamında yazılanlar, neler yapılabileceği konusu da dahil, anlamlı ve isabetli tespitleri içeriyor. Tekrar olacağını göze alarak, biraz daha tanımlı önerilerle, Greif'in etrafında örülmeye çalışılan kuşatmanın nasıl boşa düşürülebileceğine dair düşünceleri güçlendirmek istiyoruz.

Taraflar ve tuzaklar

Hali hazırda Greif direnişçilerinin saflarında rahatsız edici bir sorun bulunmuyor. Son derece zor koşullarda tümüyle yoğun bir emek, yetenek ve yaratıcılık örneği bir birlik yaratmışlardır. Direnişi içten çökertme amacıyla her gün ve her vesileyle yapılan kirli propagandalara rağmen, alınteri ve göznuru ile bu birliktelik korunmaktadır. Hatta bu birliktelik beklenilenden de dayanıklı çıkmış olup, saldırılar karşısında daha da güçlenmiştir. Kadını erkeği, kadrolusu taşeronu, yaşlısı ve genci ile işçiler, aradan geçen süre zarfında mevcut birlikteliklerinin değerini daha da iyi anlar hale gelmişlerdir. Zayıflar, kararsızlar, yarı yol arkadaşları daha baştan saflardan atılmışlardır.

Bu birliktelik öyle alelade bir birliktelik de değildir. Tam tersine bilinçle ve özenle hazırlanmıştır. Dahası bu birliktelik her aşamada sınanmış, sınavdan anının akıyla çıkmıştır. Yaşananlar ilerisi ve gerisi ile, herkesi birbirine daha da yaklaştırmış ve kaynaştırmıştır. İşçiler bugün birbirilerine daha da güvenmektedirler. Daha da önemlisi, fabrika direnişine önderlik eden öncü işçilerle arada hiç bir mesafe yoktur. İşçiler öncülerine çok güvenmektedirler. Esasen onları yılmaz ve yıkılmaz kılan da budur.

Sorun, işçilerin üyesi oldukları sendikalarının başına çöreklenmiş sendika bürokratları cephesidir. Sözde işçi temsilcileridir, ancak gerçekte onlar, klasik

ifade ile, kapitalist sınıfın işçi sınıfının içindeki kahyalarıdır. Greif direnişi karşısındaki duruşları bunu bir kez daha doğrulamıştır.

Greif işgali gerçekten de hem bu sendikal ihanet çeteleri ve hem de sınıftan söz edip işçi sınıfı hareketinde yeni bir örnek olan Greif söz konusu olunca bilerek susan, üstüne üstlük "Çok abartılıyor" diyerek küçümsemeye ve karalamaya çalışanların maskesini indirmiş, tüm sol hareket için ayırtıcı ve saflaştırıcı bir rol oynamıştır. Günümüzde, sınıftan, sınıf mücadelesinden, emekten yana olup olmamanın ölçütü, açıkça ve cepheden Greif işgalinden yana olmaktır, tam bir samimiyetle Greif işgalini desteklemektir ve tüm imkanları Greif direnişinin kazanması için seferber etmektir. Gerisi laf-ı güzafıdır. Greif işgalinin başladığı günden bugüne tüm yaşananlar, zaman zaman yapılan açıklamalara ve verilen sözlere karşın, sendika bürokratlarının işçilerden taraf olmadıklarını ziyadesiyle kanıtlamıştır. Bu iddiayı doğrulayacak çok sayıda kanıt vardır ve bunu da en çok Greif işçileri ve fabrikadaki işçi temsilcileri bilmektedir.

DİSK ve işçilerin üyesi bulundukları Rıdvan Budak alçağının başında olduğu Tekstil Sendikası uzun süre Greif işgaline sahip çıkmamış, desteklememişlerdir. Tam tersine kimi zaman resmen ve açıktan bu onurlu işgal hakkında kuşku yayan, meşruiyetini tartışmalı hale getiren ve karalayan açıklamalar yapmışlardır. Bu açıklamalarını sendika yayınlarında yayınlarak kamuoyu yaratma çabası içine girmişlerdir. Şube başkanı Kazım Doğan haini ile işbirliği halinde yapılanlar ise tam bir ihanet örneğidir. Bu hain görünürde Greif işçileri ile mesai halindedir, ama son dönemin gelişmeleri ile açığa çıkmıştır ki, o aslında başından beri Greif ve taşeron patronları ile mesai içindedir. Aradan geçen süre zarfındaki, oyalama, aldatma, karalama ve Dudullu'daki direnişi bitirme de dahil, tüm kirli işlerin altında imzası var. Yani o düpedüz bir grev kırıcsıdır.

Üst, orta ve alt kademesi ile sendika bürokrasisinin, sürecin uzamasında ilk günlerde kabule yanaştığı maddeleri dahi geri çekmede ve işi polis desteğinde Greif işgaline fiili saldırıya vardırımlarında inkardan gelinmez rolleri var. Greif ve taşeron patronları ile suç ortaklığı yapmışlardır.

Bu böyleyse eğer, bundan sonra yapılacaklar, bu durum gözetilerek belirlenmelidir.

Hain tuzaklar, karşı önlemler ve kazandırıcı hamleler

Greif direnişinin gücü, işçilerin sarsılmaz iradesi ve karlılıkları sözünde duran, Greif işçileriyle DİSK ve Tekstil

Sendikası yönetimleri direnişe sahip çıktığını açıklamıştır. Bu açıklamanın üzerinden epey bir zaman geçti, ancak hala gerçek bir icraat yok. Fabrika komitesi eylemli dayanışmadan, grev, işgal ve direnişten söz ediyor, bürokratlar "hele Greif yönetimi ile bir görüşelim" diyor. Komite, "Hemen harekete geçelim" diyor, sendikacılar "Bekleyin" diyor. Laf aynı laf, icraat aynı icraat. Ne hemen ve ne de geleceğe dair bir plan yok. Açıkçası bir kez daha, bir oyalamaca, aldatmaca ve olası bir satış durumu ile karşı karşıyayız. Bu duruma derhal son verilmelidir.

Sendikalar bizimidir fakat sendika bürokratlarına güvenmiyoruz. Günümüzde DİSK'in mücadele ruhunu Greif kuşanmıştır. Şimdi DİSK Greif'tir. Tam tersine geline yerde, onlara şiddetli bir güvensizlik duyulmalıdır. Attıkları ve atacakları her adım kuşkuyla karşılanmalı, olası tuzaklara karşı azami dikkat gösterilmelidir.

Onları tıründen diploması, TİS labirentlerindeki oyalamaca ve kapalı kapılar arkasında yapılan pazarlıklar bizim işimiz olamaz. Sendikacılarla Greif ve taşeron patronlarının baş başa görüşmelerine ise hiç güvenilemez. Greif fabrika temsilcileri her türden zaman kaybına dur demeli, doğrudan kendileri ile görüşülmesini dayatmalıdır. Greif patronları ne diyorlarsa işçilere doğrudan söylemelidirler. Elbette ki tüm görüşmeler aleni yapılmalı, her aşaması en başta Greif işçileri olmak üzere, tüm kamuoyuna açıklanmalıdır. Bu tarz pratikle, Greif'in aşağılık patronlarının gerçek niyetleri, tuzakları ve sendika bürokratlarının bu işin neresinde oldukları tümüyle açığa çıkacaktır. Hain tuzakları boşa düşürmenin en iyi yolu da budur.

Bundan böyle, süreci uzatmak, ancak bu arada boş durmayıp, çeşitli imkanları kullanarak, "Fabrika kapanacak" haberi eşliğinde özellikle bilinç düzeyi en geri işçiler üzerinde etkili olacak olan işsizlik ve geçim sıkıntısını istismar etmek, şimdi yaptıkları gibi işçileri işten atmak ve bunu diğerleri üzerinde sürekli bir baskı unsuru olarak kullanmak ve tüm bunların toplamından hareketle işçilerin çözüm umutlarını kırmak, Greif ve taşeron patronlarının başta gelen icraatı olacaktır.

Fabrika komitesi başta gelmek üzere, direnişin başını çeken öncüler hiç ama hiç boş durmamalı, geceli gündüzlü işçilerle bundan önce olduğundan fazla iç içe olmalı, işgal fabrikasını işçilerin kendi sınıf kimlikleri, sınıf çıkarları konusunda açıklığa kavuştukları, sınıf bilinci edindikleri ve uzun vadeye göre donanımlı hale getirildikleri gerçek bir okul olarak değerlendirmelidirler. Bu çok ama çok önemlidir. Çok önemlidir, zira, bu aşamada en büyük silah kendi birlikleri, örgütlülükleri ve kararlılıklarıdır. Onları bugüne dek ayakta tutan, Greif'i yıkılmaz bir

görevler

kale haline getiren buydu. Bu durum korunmalıdır.

Elbette ki bu yetmez. Ünsa ve Dudulu'da da greve başvurmayı sağlamak ve dahası, diğer fabrika ve işyerlerinde Greif'le dayanışma amaçlı uyarı grevleri ve iş yavaşlatma eylemleri örgütlemeleri için DİSK ve üyesi tüm sendikaları zorlamak şarttır. Bunu hemen hayata geçirilecek bir eylem planı ile güvenceye almak gerekiyor. Bu öyle kolay bir iş değil elbette, ama yine de sendika bürokratlarına dayatılmalıdır. Bu hemen istenmelidir. Biz hep önde olmalı, onları kendi çabalarımızın ister istemez eklentisi yapmalıyız. Bu aynı zamanda onların gerçek kimliklerini açığa çıkarmak ve samimiyetsizliklerini işçiler ve kamuoyu önünde ayan beyan görülür hale getirmek için de çok işlevli bir yöntemdir.

Öte yandan, geline yerde, Greif direnişini desteklemek amacıyla pek çok kentte dayanışma platformları kurulmuş bulunuyor. İlerici ve devrimci kimi akımlar başta gelmek üzere, kimi demokratik kitle örgütlerinin, Haziran direnişi sırasında kurulmuş platformların ve kişilerin içinde yer aldığı bu platformlar da önemli imkandır. Hiç kuşkusuz bu platformlar artık kanıksamaya yüz tutmuş etkinliklerle kendisini gerçekleştiren platformlar değil, eylemli dayanışmayı esas alan, birer eylem aracı olarak işlev görmelidirler. Kesinlikle tartışma tüketen yerler olmalarına izin verilmemelidir. Bu platformlar özellikle İstanbul'da kurulu bulunanlar Dudullu ve Ünsa'da grevin örgütlenmesinde aktif olarak değerlendirilmelidir.

Son söz yerine...

Greif için yapılacaklar konusunda öncelikli sorumluluk sınıf devrimcilerine aittir. Sınıf devrimcileri bağımsız devrimci bir çabayı esas almalı, yılmadan yorulmadan işçi, emekçi, kamu emekçileri ve öğrenci gençliğe Greif işçilerinin davasını anlatmalıdırlar.

Greif direnişini kazanımlarla sonuçlandırma imkânı dün de vardı, bugün de vardır. Şimdiki bir başlangıçtır gerisi mücadelenin nasıl seyredeceğine bağlıdır.

Kaldı ki, daha şimdiden Greif direnişi çok şey kazanmış ve kazandırmıştır. Sınıf hareketinde bir buzkıran rolü oynamış, yeni bir dönemin önünü açmıştır. Sermaye sınıfıyla, sendika bürokrasisi ile ve reformist solla nasıl mücadele edeceği konusunda paha biçilmez bir yol gösterici olmuştur. Artık bundan böyle sınıf hareketinde yeni ölçü Greif olacaktır. Greif direnişi aynı zamanda, eski anlayışlara, ideolojik ön kabullere, bunların ürünü ve ifadesi kurumlara ve devrimcilğe karşı, sınıf devrimciliğine açık bir çağrıdır da. Tüm bu bakımlardan Greif tarihsel bir niteliğe sahiptir, şimdiden bir tarih yazılmıştır.

Greif'te yola nasıl çıkılmıştı?

Greif işçilerinin fabrika işgali iki ayı geride bırakıyor. İşgal başladığında belki hiç kimse sürecin bu kadar uzayabileceğini tahmin etmiyordu. Çünkü sermaye ve uşaklarının, damarlarına basan böylesine etkili bir eylem bu kadar uzun süre dayanması pek mümkün görünmüyordu. Ya işçilerin haklı taleplerini kabul edeceklerdi ya da polis zoruyla işgali bastıracaktı. Ancak bu ikisini de henüz yapabilmiş değiller. (Ancak yansıyan son bilgilere bakılırsa bu ikincisinin yolunu düzlemek için dümen üstüne dümen çeviriyorlar.)

Sermaye ve uşakları işçilerin son derece haklı ve makul sayılabilecek taleplerini kabul etmediler, ama işgali kırmayı da başaramadılar. Kırmak için hemen tüm yolları da denediler aslında ancak amaçlarına ulaşamadılar. İşte böylelikle Greif işgali, yüz metrelik bir hızlı koşudan bir maratona dönüştü.

Peki bu maraton nasıl başlamıştı? Burada işgalin başladığı o ilk gün yaşananları hatırlatmak istiyoruz.

İşgal ateşi yanıyor!

Greif'te işgal eylemi 10 Şubat günü TİS görüşmelerinin tıkanması üzerine başladı. İşçilerin haklı taleplerini içeren toplu sözleşme taslağının Greif yönetimi tarafından kabul edilmemesi üzerine işgalin kıvılcımı çakıldı.

10 Şubat günü saat 14.00'te, sendika yönetimi ve işyeri temsilcileri ile Greif yönetimi arasındaki görüşme başladığında işçiler de saat 15.00'den itibaren, Hadımköy ve Dudullu fabrikalarında bekleyişe geçtiler. Çalışmakta olan vardiyaların iş yavaşlattığı bekleyiş, görüşmede Greif yönetiminin uzlaşmaya yanaşmadığı haberinin duyulması üzerine iş bırakmaya ve giderek fabrika işgal eylemine dönüştü.

Saat 19.00'da gece vardiyasından işçilerin de katılımıyla işgal eylemi büyüdü. İşçiler hızla işbölümü yaparak fabrikada kontrolü ellerine aldılar. Özel güvenlik görevlileri fabrikanın dışına çıkarıldı ve

fabrikanın girişine barikatlar örüldü. Tüm bunlar olurken BDSP'li sınıf devrimcileri de kapının önüne çadır kurup ateş yakarak işgale destek eylemine başladılar.

Bu sıralarda her bölümden seçilen temsilcilerin katıldığı ilk fabrika komitesi toplantısı da yapılmaya başlandı. Toplantıda direnişin bundan sonraki seyrini belirleyecek kararlar alındı.

Saat 22.15'te işçiler işgal fabrikasında kontrolün kendilerinde olduğunu ilan edencesine ilk pankartlarını astılar. Pankartta "Emeğimiz ve onurumuz için direniyoruz/Greif işçileri" yazıyordu. Pankart asıldığı sırada fabrikada grev halayları da çekilmeye başlanıyordu.

Saat 00.15'te ise bu kez direnişin en önemli anlarından birini oluşturan "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam" yazılı pankart açılıyordu.

Saat 01.00 civarında ise bir yandan Dudullu fabrikasındaki işçilerin de eyleme katıldığı bilgisi gelirken diğer yandan ise sendikal ihanet ağlarını örmeye başlıyor ve DİSK/Tekstil'in hain bürokratları işçileri arkalarından hançerleyerek sendika sitesinden direnişe destek vermediklerini duyuruyorlardı. İşçiler ise buna karşılık olarak hızla bir değerlendirme olarak ertesi gün yapacakları eylemleri planlıyorlardı.

İşçi sınıfının onuru oldular

İşte işgalin başladığı ilk gün bunlar yaşandı, işgal ateşini yakan Greif işçileri büyük bir heyecan ve coşkuyla yola koyuldular. Yürüyüş ilk günkü kararlılıkla devam ediyor.

Greif işçileri her anı büyük deneyim ve derslerle dolu olan 48 gün boyunca çok şey öğrendi. Dostunu, düşmanını, dost görünüp düşmanlık yapanları tanıdı. Ancak her şeye rağmen yol yürümeyi becerdi, dimdik ayakta kalmayı başardı. Böylelikle şimdiden kazandılar. Büyük bir direniş destanına imza atarken işçi sınıfının onuru oldular.

“Bir kez daha ihanete uğradık, ama son sözü biz söyleyeceğiz!”

Greif yönetiminin de ne kadar sıkıştığını biliyoruz. Her türlü kirli oyunu oynamaya devam ediyorlar. Ama istediklerini asla alamayacaklar. Greif’in tüm fabrikalarına yine gideceğiz, oradaki çalışmalarımız da yine devam ediyor.

Greif’te fabrika işgalini sürdüren işçiler son günlerde büyük bir oyunla yüz yüze kaldılar. Greif yönetimi, sendika yöneticileri ve taşeron patronlarının işbirliği ile oynanan oyun yoluyla işgal kırılmaya çalışıldı. Rıdvan Budaklar’ın aktif bir biçimde rol oynadığı bu oyunda, DİSK yöneticileri de işçileri, çeşitli vaatler ve diplomasıyla oyalayarak bilerek ya da bilmeyerek ortak oldular. Fakat bu oyun da daha öncekiler gibi işçiler tarafından boşa düşürüldü.

Tüm bu yaşananlarla ilgili olarak direnişin önderlerinden Orhan Purhan’la konuştuk. Purhan bize ihaneti çeşitli yönleri ve ayrıntılarıyla anlattı.

“Vaatler ve diplomasıyla oyalandık”

- Greif’te son günlerde neler yaşadınız?

- DİSK Tekstil Genel Merkezi’nde nöbete başlamamızın nedeni, sendika yöneticilerinin bizi sürekli olarak sırtımızdan hançerlemesiydi. DİSK yönetimi, Rıdvan Budak’ın şikayetiyle sendikaya girerek işçileri gözaltına alarak çıkarmaya çalışan polislin ardından devreye girdi. Polisler ilk gelişlerinde işçilerin direnciyle karşılaştı, olay hemen basına yansıdı, sosyal medyada yayıldı. DİSK heyeti bunun ardından gelerek, polislin DİSK’e bağlı sendikaya girerek, DİSK üyesi işçilere müdahale etmesinin kabul edilemeyeceğini, Tekstil Sendikası’nın Greif direnişi sürecini yönetemediğini belirtti. Tekstil Sendikası’nda yaşanan kriz nedeni ile değil, Greif işçilerinin direnişinin kazanması için bir Komisyon kurduklarını dile getirdiler. DİSK’in tarihinde ilk defa TİS sürecine bir Komisyon ile müdahale edildiğini belirttiler. Artık bütün sorumluluğun bu Komisyon’da olduğu, bu inisiyatif Rıdvan Budak ve Tekstil Sendikası yöneticilerinin de verdiğini söylediler. Bize de, eğer siz de kabul ederseniz artık bu süreci bu Komisyon yürütecek dediler. Biz de kabul ettik ve sendikadaki nöbeti bitirdik.

Biz işçilerden iki temsilci, Tekstil Sendikası’ndan Muzaffer Şubaşı’yla birlikte iki yönetici, Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Limter-İş Sendikası Başkanı Kamber Saygılı, DİSK Yönetim Kurulu Üyesi Celal Ovat ve DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ile oluşan bir Komisyon oluşturuldu.

Amaç Greif direnişi sürecini, eylemliliklerle işletmekti. Amerika’daki ve Avrupa’daki sendikalarla bağımız var. Buradaki işverenlere ulaşamazsak, Amerika’daki işverenlere ulaşırız. Avrupa’da Hollanda’da Greif’in genel merkezi varmış, orada eylemlilikler yapar bu karardan vazgeçirir, 135 işçi arkadaşı aldırırız. İşçilerin de kabul edeceği bir Toplu sözleşmeyi imzalarız denildi. Fakat cuma günü DİSK’te gerçekleşen son toplantıda Komisyon’un bu planları hayata geçirmek için değil, sadece bizi DİSK Tekstil Sendikası’ndan çıkarmak için kurulduğunu, bir haftalık süreçten bunu anladığımızı söyledik. Çünkü biz Tekstil Sendikası’ndan çıktuktan sonra bu komisyon

toplanmadı. Greif yönetiminin kararını değiştirmedeğini belirtmesi ile DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu’nun artık hiçbir şeyin yapılamayacağını belirtmesinden bu sonuç çıkıyor.

Biz Tekstil Sendikası’nda nöbetimizi bitirdikten sonra Komisyon hiçbir varlık göstermedi. Greif yönetiminden randevu istendiği söyleniyor, istenip istenmediği de belli değil. Çünkü biz bir hafta bekliyoruz cevap gelmiyor, cuma günü DİSK’e gidiyoruz, toplantı sırasında Greif yönetimi arayıp fabrikayı kapattığını söylüyor. Bir ara dışarı çıkıp geri gelen Arzu Çerkezoğlu bu bilgiyi bize aktarıyor. Burada da bir muğlaklık var. Kimin aradığı konusunda.

Kani Beko’nun da toplantıda bir açıklaması oldu. “Burada bir oyun dönüyor. Burada dönen oyunların içerisinde ben olmayacağım” diyor. Açıkçası biz onlara da ifade ettik. Hem DİSK Tekstil’in hem de bu Komisyonu’nun bu şekilde tavrı alması, işçilerin içerisinde bir bölme girişiminin olması, Komisyon’un artık bir şey yapmayacağını açıklaması da dahil, hepsinin bir oyun olduğunu belirttik.

Arzu Çerkezoğlu da “Hayır kesinlikle biz böyle bir oyunun parçası olmayız. Ama siz başından beri yanlış yaptınız. Hem sendikaya hem de bize hakaret ettiniz. DİSK’e hakaret ettiniz” dedi. Gerçekte yapmadığımız şeyleri bize yaptı diye atfederek, kızgınlığını ifade etti. Bu konuşmaların sonucunda daha anlıyoruz ki, DİSK’in komisyon kurmasının nedeni bizi DİSK Tekstil Sendikası’ndan çıkarmakmış.

Biz Kani Beko’ya “neden böyle bir sorun çıkıyor, artık biz bir şey yapamayız diye bir şey açıklıyorsunuz” dediğimizde, Kani Beko kendisinin İzmir’deki direnişleri, Arzu Çerkezoğlu’nun da Greif direnişi ile ilgili süreci yürütecek şeklinde bir görev dağılımı yaptıklarını belirtti. Buradaki sürece hakim olmadığını, sorumluluğun Arzu Çerkezoğlu’nda olduğunu söyledi.

“Bir kez daha Budak ve Doğan’ın ihanetine uğradık”

- Son yaşadığınız ihanet sürecini nasıl öğrendiniz?

- DİSK bünyesinde oluşturulan komisyonun çalışmalarını beklerken, Rıdvan Budak ve Kazım Doğan’ın bir araya gelerek, Rıdvan Budak ve Kazım

Doğan’ın, fabrika içerisinde bir grup işçinin kafasını karıştırarak, bir operasyona başladıklarını öğrendik. Varolan temsilciler ve komitenin yerine kendilerine uygun temsilciler ve yeni bir komiteyi geçirmeyi planlıyorlardı. Greif yönetiminin “iş akitlerini feshettim” dediği 135 kişiden 5 kişinin işe alınmaması, taşeronların kadroya alınmadığı bir taslağı oylamaya sunmaya hazırlanıyorlardı.

Bu oyuna dahil olan işçileri ortaya çıkardık. Genel bir toplantı yaptık. Bu işçiler genel toplantıda kimlerle görüştiklerini ve ne konuştuklarını anlattılar. Ardından da yaptıklarının yanlış olduğunu söyleyerek özür dilediler. Ertesi gün sabah bu grup fabrikayı terk edip karakola giderek, 29 Mart’a kadar direnişte olduklarını, bundan sonra bir ilgilinin kalmadığını belirten ifadeler verdiler. Bu ifadeyi de Greif yönetimine faksleyerek direnişten ayrıldılar. Bu gruptaki işçiler, Rıdvan Budak ve Kazım Doğan’dan söz aldıklarını ve onların aracılığıyla bu işi yaptıklarını dile getirdiler. Yine arkadaşlarımız birçok kişiyle bu konuyu görüşerek kayda alıyorlar. Hem bu işçilerle hem de Kazım Doğan’la yapılan görüşmeler bunlar. En son Kazım Doğan’ın söylediği şu: “Gidin o arkadaşlarınızla görüşün, karakola gidip ifade verin ve ifadeyi işverene fakslayın.”

Bundan sonra bölümlerde toplantılar yaptık, yapılanların nasıl bir oyun olduğu tartışıldı. Herkes artık oyunun tüm ayrıntılarına hakim. DİSK Tekstil Sendikası yönetimi ile yapılmış bir oyun bu. Amaçları belli. Hadımköy’deki fabrikada üretim yapmadığımız için, Dudullu fabrikasında kumaş sıkıntısı yaşanıyor, üretim yapamıyorlar. 2 Nisan’dan sonra yasal olarak greve çıkma hakkımız doğuyor. Bu süreci baltalamak, kendi yaşadıkları sıkışmışlığı gidermek için bu tür ayak oyunlarına başvurmaya devam ediyorlar. Tabi bunu sendika yönetimiyle birlikte yaptıkları için de yarattıkları tahribat büyük oluyor.

Yaklaşık iki haftadır eylemlilikler gerçekleştiremiyorduk. Bu işi organize edenlerin arasında olan arkadaşlarımızın birçok konuda ayak diremesinin aslında nedeni de böylece ortaya çıktı. Fakat yaklaşık 45 gündür burada yatıp kalkmalarının ardından çekip gitmeleri, böyle bir oyuna katılmaları üzücü. Karakola gidip tazminatlarını zora sokan ifadeler vererek, Greif yönetimine fakslemaları kendi emeklerine yaptıklarına büyük saygısızlık ve haksızlıktır.

Bundan sonra direnişte kalan 300’ün üzerindeki arkadaşımızla, hem Greif yönetimine hem de bizi her defasında arkamızdan hançerleyerek ihanet eden sendikacılara birliğimizin ve beraberliğimizin gücünü göstereceğiz.

“Kişisel ve grupsal kaygılarını kurumsal sorumluluklarının karşısına koydular”

- Budaklar’ın bu ihanetini DİSK yöneticilerine aktardınız mı?

- Biz DİSK'e cuma günü gittiğimizde, Rıdvan Budak ve Kazım Doğan'ın Greif yönetimi ile görüştüğünü, bunun sonucunda işçilerle gizlice buluşup, konuşup farklı bir komite ve temsilcilerle, sözleşmeden bahsettiğini, beş kişi hariç herkesin işe alınacağını söylediklerini, onlarla görüşen işçilerin bunları anlattığını ifade ettik. Burada inisiyatifi siz almıştınız, bunları nasıl açıklıyorsunuz diye sorduk. Bu sizin inisiyatifinizi de yok sayan bir tutum dedik. Fakat onlar bu meseleyi de geçiştirdiler. Sendikacıların, Greif yönetimi ile görüşebileceklerini, tam olarak her şeyi bilmediklerini, öğreneceklerini dile getirerek yuvarlak cevaplar verdiler.

Arzu Çerkezoğlu'nun da, meseleyi bir direnişin başarısı üzerinden değil de, kendisi üzerinden kişisel bir mesele olarak ele alması ve her tartışmada da kendisine yapılanları, söylenenleri ön plana çıkarıp, oradan tutum alması, buradaki kurumsal olarak DİSK'in sorumluluklarının önüne geçen bir tutum olarak karşımıza çıktı.

Direnişe hiçbir katkılarını göremedik. DİSK Yönetim Kurulu'nun, konfederasyonlarına bağlı olan bir sendikanın üyesi olan işçilerinin böylesi bir direnişine kayıtsız kalması, kendisine bağlı sendika yöneticilerinin direnişi yönetemediği kararına varıp bir adım atmaması ve gerisin geri tüm inisiyatifi DİSK Tekstil yöneticilerine bırakmasını yorumlamayı, artık kamuoyuna bırakıyorum.

Tabi Kani Beko'nun da sorumluluğu Arzu Çerkezoğlu'na bırakarak, bu sürecin yaşanmasın da bir payı olduğunu düşünüyorum. Bu saatten sonra Kani Beko'ya, DİSK adına muhatabımızın kendisi olduğunu, bundan sonraki süreçten de Beko'nun sorumlu olduğunu, başka bir yönetici de tanımayacağımızı söyledik. Çünkü, bugüne kadar muhatap olduğumuz yöneticilerin, direnişe mücadelenin ihtiyaçları çerçevesinde değil, dar grupçulukla yaklaştı.

“Son sözü biz söyleyeceğiz!”

- Greif yönetiminin saldırılarını yoğunlaştırması, sürekli polis saldırısını gündeme getirerek işçiler üzerinde yaratılmak istenen korku atmosferi, sendikacıların direnişteki işçileri bölen ve yönetimin saldırılarına açık hale getiren ihanetçi pratiği direnişimize yönelik sistemli bir saldırının parçalarıdır. Fakat bu tablo, aynı zamanda Greif yönetimi ile işbirlikçilerinin sıkıştığını da gösteriyor.

Artık sürecin son aşamasına gelinmiştir. Burada bir taraf kırılacak ve kaybedecek. Elbette ki biz işçiler olarak hem Greif yönetimini, DİSK Tekstil Sendikası yöneticilerini hem de içimizdeki Truva atlarını ve DİSK Genel Merkezi olmak üzere tüm bu cephelerde ayak oyunlarına karşı mücadele verdik. Direniş sürecinde yaşadığımız sıkıntılar da zaten DİSK Tekstil Sendikası'nın yürüttüğü politikaların ürünüydü. Biz bunları aşarak, mücadelemizi fiili-meşru çizgide sürdürerek zaferle sonuçlandıracağız. Eylem ve etkinliklerimize devam edeceğiz. Dağılıp parçalanacağımızı düşünüyorlarsa yanılıyorlar. Onlara asla istedikleri fırsatı vermeyeceğiz.

Greif yönetiminin de ne kadar sıkıştığını biliyoruz. Her türlü kirli oyunu oynamaya devam ediyorlar. Ama istediklerini asla alamayacaklar. Greif'in tüm fabrikalarına yine gideceğiz, oradaki çalışmalarımız da yine devam ediyor. 2 Nisan'dan sonra yasal grev hakkımız da doğacak, bu hakkımızı da kullanacağız. Son sözü biz söyleyeceğiz, direnenler söyleyecek...

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşgale karşı kirli işbirliği deşifre oldu!

Greif yönetimi ile sendika bürokratlarının direnişi kırmak için nasıl da kirli bir işbirliği içerisinde olduğu bir kez daha belgelendi.

Fabrika işgalini sürdüren Greif işçileri yaptıkları son açıklamayla sınıf düşmanlarının yeni oyunlarını deşifre ettiler.

Altan alta dümen çevirmişler

İşçilerin ayrıntılarıyla anlattığı üzere, 14 Mart tarihindeki saldırılarının püskürtülmesinin ardından Greif patronu ile DİSK/Tekstil bürokratları işgali kırmak üzere yeni bir oyun hazırlığına girişmiştir. Bu amaçla bir yandan Greif yönetimi “fabrikayı kapattım” havası yaratırken diğer yandan da fabrikadan korkutarak ya da satın alarak devşirdikleri işbirlikçiler yoluyla direnişi alttan alta oymak istemişlerdir.

Greif işçilerinin uyanıklıkları sayesinde ipliği pazara çıkarılan bazı işbirlikçilerin itiraflarına göre, sendika yöneticileri Rıdvan Budak ve Kazım Doğan bu işbirlikçilerle görüşerek işgalin öncülerinden 5 işçinin işten atılması ve Greif yönetiminin razı geldiği bir toplu sözleşmeye imza atılması karşılığında olası bir satın almayı düzlemeye çalışmaktadırlar.

Kirli işbirliği karakola uzandı

Fakat bu oyunun deşifre edilmesinin hemen ardından yaşanan gelişmeler oyunun bu kadarıyla sınırlı olmadığını göstermiştir. Öyle ki Budaklar'ın ayartmaya çalıştığı zayıf davranan bazı işçiler ile taşeron şirket elemanları, karakola giderek artık direnişe katılmadıklarını bildirmişlerdir. Bu hamleyle eş zamanlı olarak işçileri arayan Greif yöneticileri ve taşeron patronları işçileri fabrikadan ayrılmalrı için korkutmaya çalışmışlardır.

Tüm işçilerin de “Fabrikayı kapattım” diyerek

vurdumduymaz bir görüntü çizmeye çalışan Greif yönetimi ile sendika bürokratlarının direnişi kırmak için nasıl da kirli bir işbirliği içerisinde olduğunu belgelemektedir. Belli ki bu sömürücüler ve onların soysuz işbirlikçileri direnen işçileri bölüp parçaladıktan sonra işgali polis zoruyla bitirmeyi amaçlamaktadır.

Peki DİSK yöneticileri bu oyunun neresinde?

Kuşkusuz bu işbirliği yeni değildir ve kimseyi de şaşırtmamaktadır. Fakat burada netleştirilmesi gereken asıl nokta DİSK yönetiminin nerede durduğu ve tüm bunlar olurken ne yaptığıdır.

DİSK yöneticileri (özelde de Çerkezoğlu ve Ovat) bu zaman zarfında, devreye girerek Greif işçilerinin dikkatlerini pazarlık sürecine çekmiş ve bu arada da işçilerden DİSK/Tekstil binasında yaptıkları eylemi sürecin sağlıklı bir şekilde yürümesi için bitirmelerini istemişlerdir. İşte onlar işçileri eylemden uzak tutup hiçbir sonuç vermeyen-vermesi de mümkün olmayan pazarlıklarla oyaladıkları sırada, Greif yönetimi ile Rıdvan Budaklar da bu kumpası çevirmişlerdir.

İşte ortaya çıkan bu tablo da gösteriyor ki, DİSK yöneticileri tıpkı 14 Mart'taki taşeron saldırısı sırasındaki tutumlarında olduğu gibi, ya Budaklar'ın oyununa gelmişlerdir ya da bu oyuna bilinçli olarak katılmışlardır.

Bunun için DİSK yöneticilerinin Greif işçilerine bir açıklama yapmaları ve eğer kendileri de aldatıldıysa Rıdvan Budaklar'a karşı net bir tutum almaları zorunludur. Aksi halde, başta Arzu Çerkezoğlu olmak üzere tüm DİSK yöneticileri, bugüne kadarki pratikleriyle sınıfta kaldıkları Greif'te, bu kez de zan altında kalacaklardır.

Eren Korkmaz: Çamurlu sularda yüzen bir ihbarcı ve işbirlikçi

Greif yönetimi, taşeron patronları ve sendika bürokratları direnişin kırılması için çok yönlü bir çaba içindeler. Fakat bu efendiler ve işbirlikçileri arasında öyle bir isim var ki, devrimcilerle kurduğu ilişkiyle tanındığı için özel olarak dikkat çekiyor: DİSK Tekstil İşçileri Sendikası Örgütlenme ve Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü **Emre Eren Korkmaz!** Devrimcilik iddiasında bulunan bu zat, patronlarla işbirliği yaparak işçi sınıfı mücadelesine ihanet ediyor. Bunun yanında devrimcileri hedef göstererek ihbarcılık yapıyor.

Greif işçilerinin sendika genel merkezine gittiği güne dair bir yazı kaleme alarak ilerici-sol güçlere mail gönderen Korkmaz, yalan ve çarpıtmalarla hem direnişe düşmanlığını gösterdi, hem de başından beri direnişin yanında olan sınıf devrimcilerini polise hedef göstermeye çalıştı.

Utanmaz yalancı!

17 Mart günü sendika binasında bulunan ve Ergün İşeri'nin rahatsızlanması üzerine onunla birlikte sendikadan ayrılan Korkmaz'ın yazıyı aynı akşam kaleme aldığı anlaşılıyor. Yaptıklarının işçi sınıfı davasında ihanetle anılacağını bilen Korkmaz, sıcağı sıcağına bir yazı yazarak sonraki günlerde söylenecekleri itibarsızlaştırmaya, sendika yöneticilerine dönük eleştirileri ilerici kamuoyu nezdinde boşa düşürmeye çalışıyor. Tüm bunların yanında, bir taraftan da kendisini kurtarmaya, ihanetini gizlemeye çalışıyor.

Ancak tüm çabası nafile! Zira o akşam tüm yaşananlar *Eksen TV*'den canlı olarak yayınlandı. Binlerce insan sendika bürokratlarının tehditlerini, "Beğenmiyorsanız istifa edin" sözlerini canlı olarak dinledi. Bunun yanında, canlı yayına konu olan anlar, daha sonra da tarafımızca yayınlandı. Devrimci ve ilerici kamuoyu yaşananları dolaysız olarak izledi. **E. Eren Korkmaz**, bu tarihi belgelerin devrimcilerin arşivinde tutulacağını ve bu ihanetçi takımının her fırsatta karşısına çıkarılacağını tahmin edememiş olsa gerek, böylesine yalan dolu bir yazıyı kaleme alma cüreti gösterebildi.

Yazıya gelirsek; **E. Eren Korkmaz**, o gün ölüm dahi olabileceğini, ucuz kurtulduklarını iddia ediyor. Ölüm riski olduğu kısım doğru olsa bile, bunun sorumlusu ne işçiler ne de Korkmaz'ın o çok korktuğu *Kızıl Bayrakçılar*'dır. Bu riskin sorumlusu işçileri sopalarla tehdit eden -ki Korkmaz bunu da çarpıtıyor- ve eline cam bardak alarak muhabirimize saldıran sendika bürokratlarıdır.

Korkmaz, sendikanın yaptığı açıklamanın kaldırılmasının istendiğini, ancak orada bulunanların yazıyı okumadıklarını iddia ediyor. Orada sesli okununca işçilerin itiraz etmediklerini ileri sürüyor ve "Çünkü yazıda hiçbir sorunlu nokta yoktu" diyerek ihanet belgesini bir kez daha sahipleniyor.

Böylelikle amacın sendikaya duyulan tepkiyi ifade etmek değil, sendikacıları saldırtarak direnişin gündeminin değiştirilmesi olduğunu ima ediyor.

Yazının geri kalanında da bunu açıkça dile getiriyor zaten. Hatta işçilerin ve devrimcilerin bunu başaramayarak saldırıya geçtiklerini ileri sürüyor. "Ciddi bir fiziksel şiddet ve işkenceye maruz kaldıklarını" iddia ediyor.

"Kraldan çok kralcılık" yapan Korkmaz, fütursuzca savurduğu kalemini durduramıyor, korumaya çalıştığı ağalarının yalan söylediklerini ifade ediyor. Korkmaz, sendika binasında "Benim sırtımda 7 kurşun var. 12 Eylül'de bedeli ben ödedim" diyerek külhanbeyliği yapan, sitedeki yazının kaldırılacağını duyururken "Biz zaten öğlen bunun kararını almıştık" diyen ve sonunda özür dileyen DİSK/Tekstil Genel Sekreteri Muzaffer Subaşı'nın korktuğunu, bunun için yazıyı kaldırıp özür dilediğini söylüyor. İşçilerden özür dileyen DİSK/Tekstil Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Nuri Toprak'ın da aynı durumda olduğunu söylemiş oluyor.

Haddini aşıyor!

E. Eren Korkmaz, sabır sınırlarını zorlayan bir densizlikle ve haddini aşarak, devrimcilerle işçileri polise hedef gösteriyor. Korkmaz'ın bu tutumu, kendisini devrimci sayan birinin içine düşebileceği rezilliğin en ibret verici örneklerinden biri!

Polisin sendikaya gelenleri engelleyebileceğini düşündüklerini söyleyerek içine düştüğü acizliği ve rezil tutumunu da dışa vuruyor. Bu kadarı devrimciler tarafından bir nebze 'anlaşılır' sayılabilir. Çürümüş, sendikal bürokrasinin bataklıklarına batmış, genç yaşına rağmen şeceresine sınıfa ihanetin örneklerini yazmış bu zatın polisten medet umması gayet 'anlaşılır.'

Ancak "Göstere göstere gelmelerine, saldırmalarına izin vermiyoruz" diyerek meşrulaştırıyor.

polis ise gayet kayıtsızdı" diyerek -üstü kapalı da olsa- direnişçi işçilerin ve devrimcilerin polisle işbirliğinde bulunduklarına dair ithamlarda bulunmak en yalın ifadeyle 'suçtur!' Ve haddini aşarak, devrimcilere yönelik böylesi karalamalara kalkışanlar bu suçlarının cezasını da çekerler!

İhanetini saklıyor, görüşmeleri çarpıtıyor!

Greif'in Dudullu'daki fabrikasında işbaşı yapılmasında DİSK/Tekstil Sendikası İstanbul Şube Başkanı Kazım Doğan'la birlikte rolü olan bu zat -Greif baştemsilcisi bunu yüzüne söylediğinde başını eğip sessiz kalmıştı-, patrone gelen teklifin kabul edilmediğini, şimdi hepsinin kaybedildiğini, insanların yoksul ve işsiz kaldığını ileri sürüyor.

Korkmaz'ın bu iddiaları, bizzat Greif işçilerinin yaptığı açıklamalara çarpıp parçalanıyor. Patronun bir kısım işçinin taşeronda kalmasını dayattığını görmezden gelen Korkmaz'a en iyi cevabı bizzat işçiler veriyor. Hiçbir arkadaşlarının taşeronda kalmaması için direnişi sürdürme kararı alan işçiler, Korkmaz gibilerin anlayamayacağı bir kardeşlik ve dayanışma ruhu sergiliyorlar. Korkmaz yoksulluk ve işsizlik edebiyatı yapadursun, işçiler "Aç da kalsak, işsiz de kalsak onurumuz için direniyoruz" diyorlar. Bu işçiler o kadar onurlu işçilerdir ki, sendika binasına gittikleri gün, aidat vermedikleri söylenerek susturulmaya çalışılmaları üzerine, gecenin sonunda sendikadan günlük ihtiyaçlarına dair hiçbir şey talep etmemiş, yarım ağızla gelen yemek önerilerini geri çevirmiş, kendi sınırlı imkanlarıyla sorunlarını çözmüşlerdir. İşçi sınıfının haklı davası karşısında ihaneti seçmiş birinin bu değerleri anlaması beklenemez elbette.

Korkmaz'ın tekliflere dair söyledikleri üzerine ise

işçiler defalarca açıklama yapmışlardı. Korkmaz kamuoyunun bu açıklamaları görmediğini ya da yalan makinesini çalıştırdığında karşısına çıkarılamayacağını sanıyor olsa gerek. Devrimci ve ilerici kamuoyu, internet sitemiz ve gazetemizden konuya dair tüm bilgilere ulaşabilirler.

Ancak Korkmaz'ın amacı farklı. O, bir kez daha sınıf devrimcilerini hedef göstermeye çalışıyor. Direnişin kaybedildiğini, sınıf devrimcilerinin işçilerin tepkisinin kendisine yönelmemesi için sendikayı hedef gösterdiğini ileri sürüyor. Başta da dediğimiz gibi, hem kendini hem de yöneticilerini korumaya çalışıyor. Sınıf mücadelesinde tarihi bir yer tutan direniş karşısındaki 'tarihi ihanetinin' üzerini örtmek istiyor.

Devrimcilere dil uzatan bir alçak!

Korkmaz'ı uyarıyoruz: Bunlar sıradan eleştiriler değil, fazlasıyla ağır ithamlar. Hele ki söz konusu devrimciler ise üzerine defalarca kez düşünülerek söylenmesi gereken sözler. Onuru için ağır bedeller ödeyen, devrimci ve ilerici kamuoyu ile işçi ve emekçi kitlelere karşı açıklığı kendi kimliğinin bir gereği/sorumluluğu sayan sınıf devrimcilerinin böyle küçük hesaplar yaptığını, bu da yetmezmiş gibi devrimcilerin polisle işbirliği içinde olduklarını öne sürmek büyük cüret ister. Bu cüreti kuşananlar yaş tahtaya bastığında ise "ah vah edip inleme" hakkına sahip değildirler! Tarih karşısında yaptıklarının hesabını verir, bedelini öderler!

Her şey ortada ve açık!

Sözünü ettiğimiz yalan ve çarpıtma dolu metin üzerine söylenecek daha pek çok şey var elbette. Şube başkanı ve çalışanlarının fabrikaya alınmaması, bazı işçilerin hain ilan edilerek kovulması vb... Tüm bunların yanıtları hem geçmiş haberlerimizde hem de bizzat Greif direnişçilerinin yaptığı açıklamalarda tüm açıklığı ile anlatılmaktadır. Bu nedenle burada tekrar yanıtlamayı gerekli görmüyoruz.

Ayrıca, devrimci ve ilerici kamuoyu, Korkmaz'ın anlattığı geceye dair görüntüleri bizzat izleyerek metnin baştan aşağı yalan olduğunu rahatlıkla anlayabilir. Görüntüler internet sitemizde ve **Eksen TV** arşivinde mevcuttur.

E. Eren Korkmaz'ın yalan, çarpıtma ve karalamalarla dolu yazısını hiçbir yerine dokunmadan kamuoyunun dikkatine sunuyoruz.

İşte ibretlik yazı:

sevgili arkadaşlar,

bugün sendikada çok ciddi bir linç saldırısına maruz kaldık. greif işyerinin kapanmasını gerekçe gösteren yaklaşık 60 kişilik bir grup, bunların yaklaşık 30u dışarıdan kızılbayrakçı, doğrudan bizlere saldırdılar, sendika yöneticilerini yumrukladılar, tartakladılar, ancak bir odaya sığınıp kapıyı klitleyerek kendimizi kurtardık. saldıranlar bu örgütün elemanları ile işçiler arasında yakın zamanda hapse girip çıkan 3-5 gözü dönmüş genç. yani ölüm dahi olabilirdi, çok ucuz kurtulduk. şöyle diyeyim, 6. kattayız ve pencere açıktı ve o itiş kakış içinde onlarca kişi üstüne saldırırken birinin düşmesi muhtemeldi.

sürekli videoya çekerek ve canlı yayın yaparak ve hedef göstererek sendikada terör ortamı yaratıldı, sendikanın sitedeki yazısı değiştirildi, kendi yazıları konuldu, ayrıca 2-3 yöneticiye zorla işçiden özur diletildi. elimizi öptüreceğiz lafları da geçti, neyseki

yapmadılar. sonra da şube başkanlarının kaldığı odayı çevirip kamera altında 1 saati aşkın süre nutuk attılar. ciddi bir fiziksel şiddet ve işkenceye maruz kaldık. ayrıca daha birçok talep üretip dayattılar.

halen sendikada yöneticilerimiz mahsur durumda. lütfen yayınladıkları bize hakaret ettiler vb yalanlara inanmayın. örneğin yöneticinin sopamı getirin dediğini iddia ediyorlar. oysa yönetici aba altında sopa göstermeyin demişti. yine sitedeki yazıya karşılar ama hiçbirinin okumadığını anladık. ben çıktısını alıp bir yöneticiye sesli şekilde yazıyı okuttum ve arkadaşların itiraz ettikleri noktaları belirtmelerini, onları değiştireceğimizi öğlen söylemiştik. okuyup dinlediler ve tek bir itiraz getirmediler çünkü yazıda hiçbir sorunlu nokta yoktu.

bu kadar göstere göstere saldırıya gelmelerine, saldırmalarına ve herşeyi canlı çekmelerine karşın polis ise gayet kayıtsızdı, en azından kapı girişinde bu kesimin girmesini engelleyebilir diye düşünüyorduk ama çok rahattılar ve bilerek hiçbir şey yapmadılar. diske yönelik saldırıdan kaygılı olmadıkları anlaşıldı.

sendika hiçbir sözleşmeye imza atmış değil, fabrikayı işveren kapamış, direniş sürecinde en ufak eleştiri getiren demokrat, devrimci işçileri hain diye kovuldu, sendika şube başkanını ve çalışanlarını içeri almadılar, çalışmaya karar veren dudullu işçilerine de hain vb ithamlarda bulundular. birçok iddiaları o kadar asılsız ki. mesela şube başkanı taşeron patronlarıyla görüşmüş dediler, kanıt deyince ise bir işçi arabanın içindekini başkana benzetmiş vb gibi kanıtlar öne sürülüyor.

bu maceracı politika karşısında fabrikanın kapanmasıyla 1000e yakın işçi işsiz kaldı. işçilerin tepkilerini kendilerine yöneltmemek için bugün bu oyunu oynadılar. asıl istedikleri sendikacıların veya polisin saldırmaması ve kamuoyunun gündemini bu şekilde değiştirmektir. fabrikanın kapanmasına neden olan hataları değil de sendikacıların şiddeti öne çıkarılacaktı. ancak istedikleri olmadı ve kendileri saldırdı.

işverenin reddettikleri son teklifte ise taşeronun kaldırılması kabul etmişlerd,. bakmayın alt düzeyde firma yetkililerinin yaptıkları bir konuşmayı bahane etmelerine, 120 tl iyileştirme zammı, üstüne % 16 zam, 1.5 yıl 3 ikramiye, sonra 4 ikramiye vb haklar vardı. 800 lira maaş alanın maaşı 1350 tlye çıkacaktı. şimdi hepsi kaybedildi. 1000 işçi taşerondan kurtulamadı, insanlar yoksul ve işsiz kaldı, sendika güç kaybetti.

işte tüm bu nedenle sendikayı düşman ilan edip, dikkatinizi çekerim işvereni değil, hiçbir talepte işvereni bulamazsınız, bugün de işgal yaparak ve polisin veya sendikanın saldırısına uğrayarak meseleyi kendi suçlarından uzaklaştıracaklardı, ama bu motivasyonla kendileri saldırdılar ve sendikanın sattığına dair, yani bu fiziksel saldırıyı meşrulaştırabilecek (ki 60 yaşında bir adama bu sebeple yumruk atmanın meşruiyeti olur mu ama)tek bir kanıtları da yok. çünkü sendika sözleşmeyi imzalamayı reddetti.

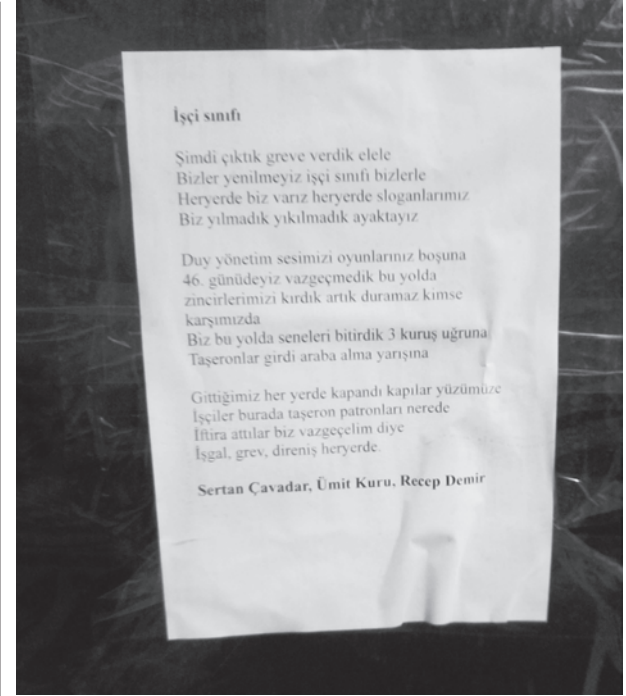
neyse çok uzatmayayım, ama çok gergin bir gece yaşadık, çok korktuk, darp edildik. ben 11de ayrıldım. ama yöneticiler halen esir ve durumları kötü. ama diske yönelik bu saldırının saldıranlara bir yararı olmayacak. Bir de eğitim sen 6 nolu şube yöneticisi de saldıranlar arasındaydı. bu da çok üzücü

iyi akşamlar

Emre Eren Korkmaz

DİSK Tekstil İşçileri Sendikası

Örgütlenme ve Eğitim Dairesi Başkanı / İlişkiler Daire Müdürü

Greif işçilerinden şiirler

Greif işçileri direnişte yeteneklerini açığa çıkarmaya devam ediyor. Bir yandan çizimleriyle direnişin karükatırtı ortaya çıkarken öteki yandan işçiler şiirleriyle düşünceleri anlatıyor. İşçilerin hazırladığı şiirler fabrikanın çeşitli noktalarına asılarak diğer direnişçilerin beğenisine sunuluyor.

İşçilerin yeni yazdığı iki şiiri sunuyoruz...

İşçi sınıfı

*Şimdi çıktık greve verdik elele
Bizler yenilmeyiz işçi sınıfı bizlerle
Heryerde biz varız heryerde sloganlarımız
Biz yılmadık yıkılmadık ayaktaız*

*Duy yönetim sesimizi oyunlarınız boşuna
46. günüdeyiz vazgeçmedik bu yolda
zincirlerimizi kırdık artık duramaz kimse karşımızda
Biz bu yolda seneleri bitirdik 3 kuruş uğruna
Taşeronlar girdi araba alma yarışına*

*Gittiğimiz her yerde kapandı kapılar yüzümüze
İşçiler burada taşeron patronları neredesin
İftira attılar biz vazgeçelim diye
İşgal, grev, direniş her yerde.*

Sertan Çavadar, Ümit Kuru, Recep Demir

* * *

Emekçiler

*Aramızda var 10-20 yıllık işçi
Hakkını yedirmemeli bu emekçi
Greve çıkan her işçi
Merak etmeyin kazanacağız bu direnişi*

*Destek verin dostlar Greif'de yangın var
Yöneticinin yaptığı her işte bir oyun var
Bu oyunun sonunda bizi ayırmak var
Ama bilmiyorlar ki işçi sınıfısın yanında
Emekçi dostlar var*

*Yıllardır sömürüldük taşeron sisteminde
İşçinin hakkını yemek kimin haddine
Amacımız köleliğe son vermek bu direnişte
İşçi hakkını yedirmes bu mücadelede*

Kader Cıvık, Kaan Aktemur, Harun Can

Bürokrasi içinde yolunu şaşıranlar şimdi de dükkancılığa soyundu!

DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş ile Enerji-Sen'in yöneticileri gazetemizle protokol ilişkisini kesme kararı aldıklarını bildirmiş bulunuyorlar. Kararlarına gerekçe olarak ise, Greif süreci ile ilgili Arzu Çerkezoğlu'na ilişkin "doğru haber" yapmadığımız iddiasını öne sürüyorlar.

Bilindiği üzere DİSK Genel Sekreterliği görevini sürdüren Çerkezoğlu aynı zamanda Dev Sağlık-İş'in Genel Başkanı'dır. Enerji-Sen yöneticilerinin de Çerkezoğlu ile aynı siyasal anlayışa mensup oldukları biliniyor. Dolayısıyla bu ortak tutumun gerisinde de bu bağ var.

Bu kararın her iki sendika açısından yönetim kurullarının kararı olup olmadığını, ayrıca sendikaların üyelerinin de durumdan haberdar olup olmadıklarını bilmiyoruz. Ancak belirtmek gerekiyor ki, "protokol ilişkisi" tek tek yöneticilerle kurulmuş kişisel bir ilişki değildir. Bütün olarak sendikayı kesen kurumsal bir ilişkidir. Bunun için *Kızıl Bayrak* sadece DİSK'e ve bağlı sendikalara değil, gazetemize yönelik özel bir gerici tutum ortaya koymayan hemen tüm sendikalara, bu ilişki çerçevesinde ulaştırılmaktadır.

Elbette kişiler istediklerini okumak ya da istediklerine gözlerini kapatmak hakkına sahiptir. Fakat demokratik ve kurumsal işleyişi olan bir sendikada bu tür tutumların, kişilerin tercihlerine ya da siyasal aidiyetlerine göre değil, bir kurumsal-demokratik sürece dayandırılarak alınmış olması gerekir. Aksi halde yöneticilerin kendi kişisel ve siyasal tercihleri, o sendikalara üye işçilere dayatılmış olur. Böylelikle de farklı görüş ve düşünceler tepeden inme kararlarla yok sayılır ve yöneticilerin duymak istediklerinden başka fikir ve eğilimlere yaşam hakkı tanınmadığı bürokratik yapılar ortaya çıkar.

Bunun için sorun *Kızıl Bayrak*'la kurulan ilişki sorunu değil, o sendikanın iç işleyişi ve demokrasisiyle, yöneticilerin üyeleriyle ilgili kurduğu ilişkinin niteliğiyle ilgilidir. Varsayalım ki *Kızıl Bayrak* gerçekten de bu yöneticilerin iddia ettiği gibi haklarında yalan-yanlış haberler yapmış olsun. Bu durumda dahi ve özellikle bu yöneticilerin kendileriyle ilgili olması nedeniyle bu haberlerin yer aldığı yayınlarla ilgili herhangi bir tasarrufta bulunmaması, bundan da özellikle uzak durması gerekir. Ama eğer bu türden bir rahatlık yoksa, bilinsin ki orada saklanılmaya çalışılan büyük yalanlar ve yanlışlar vardır.

Bu, bırakalım devrimci olmayı demokrat olmanın de temel gereklerinden biridir. Elbette burada, farklı siyasal görüş ve anlayışlardan işçilerin temel sınıf çıkarları uğruna yan yana geldiği, bu haliyle de demokrasinin en geniş ve tam biçimde işletilmesi gereken sendikalardan bahsediyoruz. Sendikalarda da siyasal parti ve yayınlarla ilişkilerin ne olacağını, yöneticiler değil tüzükleri ve en fazla sendikaların en üst karar merci olan genel kurullar belirler. Aksi halde bu, bu tutumların kolayca sineye çekildiği yapılarda, bürokratizmin ve dükkancılığın egemen olduğunu gösterir.

Öte yandan söz konusu olan henüz bir kurumsal-sendikal yapıyı inşa etmek ve güçlü bir sınıf tabanına yaslanmaksa, bu konuda özellikle hassas davranmak gerekir. Zira bir mezhep olmak tehlikesini bertaraf edip gerçek bir sendika haline gelmek de esas olarak bir sendika gibi davranma bilincine ve iradesine bağlıdır. Bizim örneğimizde alınan tutumlar, muhataplarımızın siyasal mezhep yönetir gibi sendika yönetmeye çalıştıklarını gösteriyor. Ama böyle davrananların kendilerine göre mezhepler yaratmaktan başka bir sonuç elde etmeleri mümkün değildir.

Peki tüm bunlar bir yana bu yöneticilerin "yalan-yanlış haber" yayınlamakla itham ettikleri *Kızıl Bayrak*, gerçekte onları bu kadar rahatsız edecek ne yazmıştır?

Kızıl Bayrak en başından itibaren büyük bir dikkat ve sorumlulukla süreci izlemekte, tüm gelişmelerinin bilgilerini muhabirleri aracılığıyla ayrıntılarıyla duyurmaktadır. Söylediği tüm sözleri kurduğu tüm yargıları da doğrudan elde ettiği bu gözlem ve bilgilere dayandırmaktadır. Kişisel husumetler ya da sübjektif yargılarla değil, tam da yerinde yapılmış gözlemlerle elde edilmiş bu bilgilere dayanarak sınıfa ihanet edene hain demekte, bulundukları mevkilerin gereği olarak bu ihanete göz yumanlara uyarılar yapmakta, görevini yerine getirmeyenlere de görevlerini hatırlatmaktadır. Tüm bunları yaparken de esas olarak işçi sınıfına seslenmektedir.

Arzu Çerkezoğlu, 30. Kış Kampı'na katıldığı sırada yazılıp

çizilenlerde de, hep onun bu süreçteki pratiği ile iddiaları ve bulunduğu kurumsal yapı esas alınmıştır. Bu süreç içerisindeki sergilediği tutarsızlıklar, sorumluluklarına sahip çıkmaması, yasaları ve bürokratik zeminleri göstermesi gibi tutumları eleştirilmiştir. Bunun ötesinde ise Budaklar'ın göz göre göre direniş kırılcılığı yaptığı bir aşamada gösterdiği tutarsız ve oyalayıcı davranışlar nedeniyle eleştirilmiş, objektif olarak direniş kırıcılarla aynı safa düştüğüne dikkat çekilmiş, izah istenmiştir. Zira Çerkezoğlu bu süreçte öylesine tutarsızlıklar sergilemiştir ki, Greif işçileri nazarında inandırıcılığı büyük bir yara almış ve yaklaşımları sorgulanır olmuştur.

Burada bir kez daha yaşananları anlatacak değiliz, tüm bu süreç içerisinde Greif işçilerinin Çerkezoğlu ile neler yaşadıkları gün gün ve ayrıntılarıyla *kizilbayrak.net* web sitesinde, gazetemizde ve Greif işçilerine ait hesaplardan yayınlanmıştır. İsteyen bu yayınlara dönüp yeniden bakabilir.

Ama işte bunlar günler boyunca kamuoyunun önünde tüm ayrıntılarıyla ortaya konulurken Çerkezoğlu ise, her sorumlu ve duyarlı sendika yöneticisinin yapması gerektiği gibi açıklama ya da bir tekzip yapmaktan uzak durmuştur. Bu bir yana, başında bulunduğu DİSK'in üyeleri olan Greif işçilerine özeleştirel bir değerlendirme yapmaya dahi yanaşmamıştır. Yanaşmadığı gibi "benim gibi mücadeleci bir sendikacıya yapılır mı bu" havalarında

kibirli bir tutumla işçilerin yaptığı tüm eleştirileri savuşturmuştur. Savuşturmuş ve bunu da sorumluluklarına sahip çıkmamanın bahanesi yapmıştır.

Belirtmek isteriz ki, burada söz konusu ettiğimiz “protokol almama” tutumu, tüm bu süreç içerisinde Çerkezoğlu’nun bu yaklaşımının yeni bir örneğinden başka bir şey olmamıştır.

Çerkezoğlu ve onun arkadaşları, verdikleri mücadeleler konusunda öylesine abartılı bir özgüven duymaktadırlar ki, en küçük bir eleştiriye dahi tahammül göstermemektedirler. Ama belirtelim ki, bu tutumları onlara özgü değildir. Mücadelenin şurasından burasından gelip sendikal bürokrasiye bulaşan tüm ara kademe yöneticilerine özgü bir ruh ve davranış halidir onlarınkisi. Öyle ki Arzu Çerkezoğlu biraz tevazuu gösterip şöyle burnunun ötesine baksa kendisinin yanına bile yaklaşamayacağı cinsten nice kahramanlık şeceresine sahip sendikacılar ya da sendikacı eskilerini görebilir. Öyle ki Çemenleri satan Greif işçilerine ihanet eden Muzaffer Subaşı gibi birisi dahi zora düşünce sırtındaki kurşun izlerini gösteriyor.

Elbette Subaşı ve Budak gibi her devrin bürokratlarıyla Çerkezoğlu’nu bir tutuyor değiliz. Ama Çerkezoğlu’nun düştüğü bu durum mücadelede iddialı ve kendine göre devrimcilik iddiasındaki alt kademe yöneticilerinin bürokratik mekanizmalar içerisinde nasıl da farkında olmadan kırk yıllık bürokratlarla aynı konuma savrulabileceklerini gösteriyor.

Kuşkusuz Çerkezoğlu payına ortaya çıkan bu durum bir niyet sorunundan çok ideolojik-siyasal bir kimlik sorunudur. İşçi sınıfı içerisinde çalışmayı sendikalarda yönetim koltuğu kazanmak olarak gören ve bunun için de sendikal bürokrasi ile dengeli ilişkiler kurarak ödün verip duran geleneksel sol hareketin yarattığı sayısız örneklerinden biridir o sadece.

Sınıf hareketi politikleşmediği, gerçekten devrimci bir mecra akmadığı sürece, sendika hiyerarşisinde bir yere gelmek kadar yerini korumak da ancak bürokratik mekanizmaya ve onun gerisindeki geri anlayışlarına boyun eğmekle mümkündür. İşte bunun için sınıf hareketinin zaman zaman kazandığı ivmeye dayanarak ya da sendikal bürokrasinin iç çatlaklarından yararlanıp da yönetim koltuklarına geldikten sonra yozlaşıp bürokratik şeflere dönen sayısız sendikacı tanıyoruz.

Böyle oluyor çünkü, devrimcilik sadece bir iddia ve niyet sorunu değil, ideolojik-siyasal bir kimlik ve sınıf mücadelesinde tutulan konumla ilgilidir.

Bu bir kez kazanıldıktan sonra kaybedilmeyen bir kimlik de değildir. Sınıf mücadelesi içerisinde sürekli sınıma tabi tutulur. Çerkezoğlu ve onun gibi sendika yöneticileri de, Greif deneyimi şahsında gerektiğinde koltuklarını kaybetmek pahasına bürokrasi ve yasalıcılıkla cepheden karşı karşıya gelmek yerine uzlaşmayı tercih etmişlerdir. Böylelikle de daha ilk büyük sınımadan geçememiş, sınıfta kalmışlardır. *Kızıl Bayrak*’ın eleştirileri tam da onların yaptığı bu tercih üzerinedir.

Yazık ki, *Kızıl Bayrak*’a karşı aldıkları tutum onların bu eleştirilere devrimci bir tarzda yanıt vermek ve özeleştirel sonuçlar çıkarmak yerine, bu tutumlarını, hem de en geri biçimlerde sürdürdüklerini, böylelikle bürokratik mekanizmalara nasıl da hızla uyum sağladıklarını gösteriyor sadece. Daha kötüsü ise küçük dükkancı tutumlarını DİSK gibi bir konfederasyonun başında sergilemeye kalkınca, bazı noktalardan kırk yıllık bürokratların dahi gerisine düşüyorlar.

Greif işçileri ihanetin hesabını soruyor!

1 Nisan’da DİSK Genel Merkezi’ndeki görüşmelerini tamamlayan işçiler DİSK/Tekstil’e geçtiler. Bu sıralarda yöneticilerin ihaneti derinleştirdikleri bilgisini aldılar.

DİSK/Tekstil yönetimi tarafından işçilere gönderilen mesajda özetle “Sendikamıza Sunjüt tarafından gönderilen yazıda Hadımköy’ün kapandığı yer alıyor. Bunun için Sunjüt’le toplu sözleşme sürecimiz bitmiştir” deniliyordu.

Greif işçileri sendikaya geldiklerinde yöneticilerin hiçbirisi yoktu. Bunun üzerine TİS uzmanı Ergün İşeri’ye işçilere atılan mesajın hesabını sordular. Ergün İşeri kendilerine gelen istek üzerine bu mesajı attıklarını söyleyerek ihaneti kabul etti. Greif işçileri ayrıca bu sırada sendikada bulunan sendikanın “uzmanlarından” Eren Korkmaz’dan daha önce direnişi karalamak için yaptığı işlerin hesabını sordular.

Greif işçileri sendikadaki bekleyişlerini sürdürürken sosyal medya yoluyla da “DİSK/Tekstil ihanetini derinleştiriyor” başlıklı açıklamayı yaptılar.

Açıklama şöyle:

“DİSK/Tekstil ihanetini derinleştiriyor...”

DİSK Tekstil sendikası işçi arkadaşlarımızın bir kısmına

mesaj gönderdi. Resmi grev sürecine girileceği bir dönemde bu mesajın gönderilmesi kirli ilişkilerini görmeye yeter de artar bile. Mesajda özetle; “Sendikamıza Sunjüt tarafından gönderilen yazıda Hadımköy’ün kapandığı yer alıyor. Bunun için Sunjüt’le toplu sözleşme sürecimiz bitmiştir” deniyor.

Bu ağalara sormak isteriz

1- İhanetle başladığınız olmayan bir süreç nasıl bitiyor.

2- Hala öğrenemediniz mi? Burada son sözü söyleyecek olan GREİF işçileridir.

3- Size patron avukatlığı yapmak mı düşer, yoksa fiili meşru bu direnişi sahiplenmek mi?

4- Madem bu fabrika kapandı, neden hala arkadaşlarımızı direnişten vazgeçirmeye, ihanetinizin içine çekmeye çalışıyorsunuz.

5- Hukuki bir düzenleme yapılarak Sunjut kapanabilir fakat GREİF olarak bu fabrika faaliyetlerine devam edecektir. Bunu siz de bizim kadar iyi biliyorsunuz.

6- Biz buradayız. Sizin ihanetinizi er ya da geç parçalayacağız.”

Kızıl Bayrak / İstanbul

DİSK Genel Başkanı Beko: İşçileri karakola göndermek alçaklıktır!

Direnişlerini sürdüren Greif işçileri adına DİSK/Tekstil Esenyurt Bölge Temsilcisi Engin Yılgin, DİSK Genel Başkanı Kani Beko ile bir telefon görüşmesi yaptı.

Son gelişmelerin konuşulduğu görüşmede, Kani Beko’nun, işçileri karakola gönderip dilekçe verdirtenleri bulup gereğini yapacaklarını, bunun alçaklık olduğunu, bir eylem programı hazırlayacaklarını ve artık Çerkezoğlu yerine kendisinin bizzat inisiyatif alacağını söylediği bildirildi.

Greif işçilerinin görüşmenin ayrıntılarına ilişkin duyurusu şöyle:

“Kani Beko ile telefon görüşmesi yapıldı.

DİSK Tekstil sendikası Esenyurt bölge temsilcisi Engin Yılgin DİSK Genel Başkanı Kani Beko ile telefon görüşmesi yaptı. Görüşmede DİSK Tekstil’in son attığı mesaj, karakolda kandırılan işçilere sendikanın yönlendirilmesi ile imzalatılan dilekçe, Greif sürecini yürütmek için oluşturulan komite vb. konular konuşuldu.

- Kani Beko karakolda işçilere imzalatılan dilekçeyi hazırlayanı bulup gereğini yapacaklarını söyledi. Böyle bir şeyin alçaklık olduğunu asla kabul edilemeyeceğini vurguladı.

- DİSK Tekstil’in son attığı mesajın kabul edilemeyeceğini düzeltilmesi için elinden geleni yapacağını

- Fabrika eğer ki kapatılmışsa açılması için DİSK olarak ne gerekiyorsa yapacaklarını

- Perşembe günü işçi temsilcileri, DİSK Temsilcileri ve DİSK Tekstil temsilcilerinin katılımı ile bir toplantı yapacaklarını sürecin gidişatına dair bir eylem programı çıkaracaklarını ifade etti.

- Son olarak ve en önemlisi Arzu Çerkezoğlu’nun direniş karşısındaki olumsuz tutumunun kabul edilemeyeceğini ve direnişi bilinçli olarak sahiplenmediğinin ifade edilmesi üzerine, bundan sonra Greif sürecini Genel başkan olarak kendisinin yürüteceğini söyledi.”

Greif'te efendiler ve hainler!

Greif işçileri sosyal medyadaki hesaplarından, direnişi kırmak için elbirliğiyle çalışan efendilerle işbirlikçi hainlerin listesini yayınladı.

Listede yer alan isimlerin bu süreçte yaptıklarını da teşhir eden işçiler, ihanetin ve işbirliğinin hesabını soracaklarını duyurdular.

Direnişi kırmak için elbirliği yapan patron ve işbirlikçilerinin listesi şöyle:

1. Rıdvan Budak (DİSK/Tekstil Sendikası Genel Başkanı)

DİSK genel başkanlığı ve milletvekilliği yaptı. Bütün patronlarla arası iyidir. İşçi eylemlerinde görmek zordur. Patronların kokteyllerini hayatta kaçırmaz. Bu gerçeği basit bir Google taraması ile bile görebiliriz. Greif yönetimi ile birlikte direnişi kırmak için her türlü kirli oyunu sergiliyor. 40 yıllık bir ihanet deneyimine sahip. Bütün pislikleri ortada olmasına rağmen DİSK yönetimi dahi hiç kimse karşısında en ufak bir eleştiri dahi yapamıyor. Kapalı kapılar arkasında, dedikodu masalarında "aman kimse duymasın" diyerek bu zatın ihanet şeceresini ve işçi sınıfına karşı işlediği suçları anlatıyorlar. Bunların "saltanatına" son verilmesinin gerekliliği üzerine ansiklopedi hazırlayacak kadar laf söylüyorlar. Bu lafları sarf edenlerin hepsi Rıdvan Budak'ın karşısında süt dökmüş kediye dönüyorlar.

2. Kazım Doğan (Şube Başkanı)

40 yıllık ihanet deneyimine sahip olanlardan biri. İsmi duyan tekstil işçilerinin küfür ve beddualarının haddi hesabı yok. Rıdvan Budak'ın kirvesi. Suratına tükürsen "yarabbi şükür" diyen cinsten. Greif işçileri ile patronun temasını kurmak için canla başla çalışanlardan. Derdi yıllardır tadamadığı genel başkanlık koltuğuna oturmak. İyi anıldığı tek bir işçi direnişi, eylemi yoktur. Rıdvan Budak'la birlikte İstanbul'daki birçok fabrikadaki işçileri satarak sendikanın yetkisini düşürmüştür. Greif ihanetçileri ile ilk elden temas kuran kişi.

3. Eren Korkmaz (Örgütlenme Dairesi Müdürü ve Uluslararası İlişkiler Uzmanı)

Lafta devrimci pratikte tam bir patron uşağıdır. Rıdvan Budak'ın Greif direnişi ile ilgili yayınladığı ihanetin belgesi olan açıklamaların yazarlarından biridir. DİSK Tekstil'deki görev nöbetimizin akşamında çeşitli sendika çevrelerine polis ağzından çıkmışçasına mesaj yazmaktan çekinmemiştir. Mesajda Greif işçilerini "hapçı", "hapishaneden kaçmışlar", "gözü dönmüş caniler" vb. göstermeyi marifet bilmiştir. Kendisi Rıdvan Budak'ın fino köpeği gibidir. Satış maceraları sadece Greif'le sınırlı değildir.

4. Ergün İşeri (DİSK/Tekstil Genel Başkan Danışmanı)

Rıdvan Budak'ın danışmanı olarak görev yapıyor. Muhtemelen bütün ihanet senaryolarının

hazırlanmasında fikir babalığı yapıyor. Sendikada utanmadan işçi arkadaşlarımıza istifa etmelerini söylüyor. Direnişimizi kamuoyunda itibarsızlaştırmak için canla başla çalışıyor. Sol bir hareketin mensubu olduğunu bildiğimiz bu zat, direnişi kırmak için harcadığı cabanın onda birini direnişin kazanması için harcasa çok önemli bir katkı sunmuş olacaktı. Ruhunu Rıdvan Budak'a, dolayısıyla patronlara satmışlardan biri. Bizden önce, bağlı bulunduğu çevrenin bu zattan ihanetin hesabını sorması gerekir.

5. Osman (Hain)

Direnişin başından beri gerici tutumlar sergiliyor. Direnişin 3. haftası bir grup işçiyi kandırarak direnişi kırmaya çalıştı. Bu girişimi boşa düşürüldü. Herkesin önünde özeleştiri verdi, özür diledi. Anlaşılan o ki, bu gerici çabalarını sonlandırmamış. Kazım Doğan, Rıdvan Budak ve Greif yöneticileri ile gizli görüşmeler yaparak şube yöneticiliği teklifi ve bir miktar da para karşılığında, ihanetini derinleştirmiştir. Sendika ile taşeron işçilerin olduğu gibi kalması ve 5 öncü işçinin atılması konusunda pazarlık yapmıştır. Bu görüşmelerin ve pazarlığın başından sonuna kadar işin içindedir. Kandırdıkları işçi arkadaşlarımıza karakolda ifade verdirterek örneğini Greif yönetimine faksletmişlerdir. Halen daha içerdeki işçi arkadaşlarımıza ulaşmaya çalışarak direniş kırıcı faaliyetlerini sürdürüyor. Her ihanetin bir bedelinin olduğunu hatırlatmak isteriz.

6. Fikri (Hain)

İhanetin başını çekenlerdendir. Sürecin başından beri sergilenen gerici kırıcı faaliyetlerde Osman'la birlikte patronun uşaklığını yaptı. Sendika yöneticileri ve işçileri arasında ayrıştırmaya çalıştı.

görüşme açığa çıktığında kıvırmak için çocuğunu bile attığı yalana karıştırmaktan çekinmemiştir. Direniş başlamadan yapılan toplantılarda ve direnişin farklı aşamalarında yapılan toplantılarda direnişi sonuna kadar götürmek için bütün arkadaşlarımıza namus sözü verdirenlerdendir. Fakat ihanetin başını çekmiştir. Gerisini size bırakıyoruz.

7. Sevinç Yener

DİSK/Tekstil yöneticilerini ve ihanetçi işçileri satın alan Greif'in yöneticilerinden biridir. Tahir denen yöneticiyle birlikte satılmışlara fiyat biçme işinin başını çekiyor.

8. Atilla Bostan

Greif yöneticisidir. Hain işçilerle temas kurmak ve direnişi kırmak için yoğun bir çaba sarf edenlerden biridir. Greif yönetiminin attığı mesajlarda bu zatların numarasını vererek direnişi bırakanların ulaşmasını istediği yöneticilerden biridir.

9. İskender Önder

Greif yöneticisidir. İhanetçi işçilerle temas kurmak ve direnişi kırmak için yoğun bir çaba sarf edenlerden biridir. Greif yönetiminin attığı mesajlarda bu zatların numarasını vererek direnişi bırakanların ulaşmasını istediği yöneticilerden biridir.

10. Afşin Doğan

Greif yöneticisidir. İhanetçi işçilerle temas kurmak ve direnişi kırmak için yoğun çaba sarf edenlerden biridir. Greif yönetiminin attığı mesajlarda bu zatların numarasını vererek direnişi bırakanların ulaşmasını istediği yöneticilerden biridir.

Greif ile dayanışma büyüyor!

Greif işçileriyle dayanışma amacıyla oluşturulan platformlar yürüttükleri faaliyetlerle direnişin sesini yaymaya devam ediyor.

İzmir'de kurulan Greif İşçileriyle Dayanışma Platformu çalışmalarına devam ediyor.

Platform kurulduğundan bu yana Greif işgalini İzmir kamuoyuna yaymak için bir dizi karar alınarak çalışmalar yoğunlaştırılıyor. Greif işçileri ile maddi menevi dayanışmanın örülmesi için yaygın propagandaya başlandı. Öncelik olarak Greif işçilerinin hazırlamış olduğu imza metni sendikalara, ilerici ve devrimci kurumlara dolaştırıldı. Greif işgalinin önemi her fırsatta vurgulanıp imza ve maddi desteği sağlanması için çağrılarda bulunuldu.

KESK İzmir Şubeler Platformu direnişe destekçi olduğunu vurguladı. Ayrıca şubelerini Greif işçilerinin ihtiyaç toplama yerleri olarak kullanılabileceği söylendi. İzmir Eğitim-Sen 3 No'lu Üniversiteler Şubesi de panele imzacı olabileceklerini söylediler.

İzmir'in farklı yerlerinde açılan standlarda kart satışlarının yaygınlaştırılması, Greif işçilerinin ihtiyaçlarının toplanması ve Greif işgalinin sahiplenilmesi çağrıları yapılması vurgulandı. Ayrıca haftalardır açılan dayanışma standlarının daha çok yoğunlaştırılması kararlaştırıldı.

Aliğa'da Greif işçileriyle dayanışma etkinliği 27 Mart akşamı Dayanışma bürosunda gerçekleştirildi.

Etkinlikte ilk önce Greif işgalinin süreci aktarıldı. Etkinlikte BİR-KAR'ın hazırlamış olduğu sinevizyon gösterildi. Ardından Maden filmi ve bitiminde Greif işçilerinin "Bir yevmiyeni bizimle paylaş" videosu seyretilti.

Söyleşi bölümünde ise Greif işgalinin önemi vurgulanarak dayanışmanın daha da güçlendirilmesi gerektiği vurgulandı. Katılan işçiler de söz alarak Aliğa'da diğer emekten yana kurumlarla bir dayanışma platformu oluşturmak gerektiğini ifade etti. Dayanışma üzerine yapılabilecekler tartışıldı. Konuşmalar sonucunda imza standlarının daha verimli kullanılması ve Greif işçileriyle dayanışma platformunun kurulması için çalışmalara başlanması kararlaştırıldı.

Coats'ta bürokratlardan engelleme girişi

Bursa Greif Direnişiyle Dayanışma Platformu çalışmalarına devam ediyor. Platform 27 Mart'ta işgalci Greif işçilerinin çağrısını DİSK Tekstil'in örgütlü olduğu Coats fabrikasına taşıdı.

Greif işçilerinin hazırladığı "DİSK Greif'tir! DİSK'in fiili-meşru mücadele değerlerine işçiler sahip çıkmalıdır!" başlıklı broşürler öğle vardiyasına giren işçilerle sabah vardiyasından çıkan işçilere dağıtıldı.

Greif işgalini anlatan konuşmalarla yapılan dağıtım DİSK Tekstil yöneticileri tarafından engellenmek istendi. Şube Yönetim Kurulu Üyesi Cemil Kaplan, dağıtım için sendikadan izin alınması gerektiğini söyledi ve "İşçileri kandırmaya çalışıyorsunuz" diyerek dağıtımı provoke etti. Broşürleri alan işçilere seslenerek broşürleri yere atmalarını istedi. Fakat bu istek işçiler tarafından karşılık bulmadı. İşçiler "Niye atıyoruz, DİSK'in üyeleri değil mi?" diyerek broşürlerden almaya devam etti. Bunun üzerine Kaplan yanında duran bazı işçilerin ellerinden broşürleri almaya çalıştı. İşçilerden topladığı broşürleri Kaplan'ın elinden alan platform bileşenleri DİSK Tekstil üyesi Greif işçilerinin taşeron ve kölece çalışma koşullarına karşı verdiği fiili meşru mücadeleyi anlatan bu broşürlerden neden rahatsız olduğunu anlatarak dağıtıma devam etti. İşçiler de broşürleri almayı sürdürdü.

Heykel'de dayanışma çağrısı

Faaliyet dağıtımın ardından Heykel'de dayanışma masası açılarak devam etti. Greif yönetimine gönderilmek üzere imzalar toplandı. Bildiriler dağıtıldı. Konuşmalarla işgalci Greif işçilerinin mücadelesi anlatıldı. Masaya ilgi yoğundu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - [Kızıl Bayrak / İzmir-Bursa](#)

İşçiler Boğaz Köprüsü'nü kesti!

3 Nisan günü Boğaziçi Köprüsü'nde yolu keserek basın açıklaması yapan Greif işçileri direniş kazanana kadar mücadeleyi sürdüreceklerini ifade etti.

"Greif'te direniş kazanacak! Patron sendika işbirliğine son!" pankartı açan işçiler basın açıklamasını bitirdikten sonra polisler gelerek işçileri yolun kenarına itti. "Direne direne kazanacağız!", "Kahrolsun sendika ağaları!" sloganları atan işçiler bekleyişlerini yol kenarında sürdürdü.

İşçiler sloganlar eşliğinden Anadolu Yakası'na doğru yürüdü.

İşçiler Anadolu Yakası'na geçtiğinde polis saldırarak işçilerin kollarını bükmeye çalıştı. Diğer işçilerin engel olması üzerine arbeye çıktı. Bu sırada kadın direnişçilerden birisi fenalaştı. İşçiler polis zoruyla karakola götürüldüler.

Göztaltınan alınan 13 işçi Boğaziçi Köprüleri Koruma Müdürlüğü'nde tutuldu.

Göztaltında ifade vermeyi reddeden işçiler, işlemlerin tamamlanmasının ardından serbest bırakıldılar.

Greif'in sesi emekçilere taşıyor

Sınıf devrimcileri Greif direnişi ile dayanışma çağrısını yükseltiyorlar.

İzmir Greif Dayanışması Konak Kemeraltı girişine masa açarak Greif işgalini İzmirli işçi emekçilere taşıdı. Masa faaliyeti boyunca Greif Direnişi'nin haklı ve meşru talepleri anlatılmaya çalışıldı. Destek imzası toplanan masada aynı zamanda Greif işçilerine maddi destek sağlamak için kart satışı da yapıldı.

Kayseri'de 27 Mart sabahı işçilerin önemli servis güzergahlarından biri olan Belsin'de *Kayseri İşçi Bülteni*'nin dağıtımı gerçekleştirildi. Dağıtım sırasında işçilerle sohbet edildi.

Yaklaşık birbuçuk saat süren dağıtımda yaklaşık 600 adet *Kayseri İşçi Bülteni* kullanıldı.

Esenyurt BDSP Greif işçileriyle dayanışmayı büyütmek için çıkardığı ozalitleri Esenyurt- Köy içi, Tabela ve Depo'un birçok yerine yaptı. Ozalitlerde ayrıca Greif işçilerinin banka hesap numarası ile Greif işçilerinin kendi sitelerinde yayınladıkları acil ihtiyaç listesi ve iletişim numaraları yer aldı.

Ümraniye BDSP Alemdağ'da kurulu bulunan DİSK Bileşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü olan Penta Fabrikası'na Greif işçilerinin direnişlerindeki son süreci değerlendiren ve DİSK'i göreve çağıran broşür dağıtımı yaptı.

Küçükçekmece BDSP, DİSK'e üye sendikalarda örgütlü olan işçilerin çalıştığı fabrikalara Rıdvan Budak ihanetini ve geline süreci anlatan Greif Direniş Dosyası'nın dağıtımını yaptı.

Sınıf devrimcileri İkitelli Marmara Sanayi Sitesi, Esot, Demirciler Sanayi , Metal-İş Sanayi ve Doğu Sanayi Sitesi'ndeki işçilerle Greif Direnişi ile ilgili sohbet etti.

Kızıl Bayrak / İzmir - Kayseri – Esenyurt – Ümraniye - Küçükçekmece

Greif direniş günlüğü

İşçiler, Greif yönetimi ve işbirlikçi sendikacılarının direnişi kırma saldırıları ile yüz yüzeler. İşçiler çok yönlü saldırılara karşı gerçekleştirdikleri toplantılarla yürünecek hattı belirleyerek direnişi sürdürüyorlar.

46. gün: Sabah kahvaltısı ve gündelik işlerle güne başlayan işçiler yaptıkları toplantıda direnişi kırma girişimlerine karşı kararlılıklarını yinelediler. Greif Emekçi Kadın Komisyonu ise Şirinevler Meydanı'nda gerçekleştirilecek basın açıklaması ve "Direnişte kadın olmak" başlıklı panelin duyurusunu yaptı. Fotoğrafçılık komisyonu da toplantı yaptı. Bilgisayar Komisyonu ilk dersini yaparak temel bilgileri aktardı.

Greif işçileriyle Dayanışma Komitesi fabrikayı ziyaret etti. Komite adına konuşma yapan Selçuk Kaygısız, Greif direnişinin etkisine değindi. Greif'teki direnişin tek başına ekonomik talepler için verilen bir mücadele olmadığını taşeron çalışmaya karşı da direnildiğini ifade etti. Kaygısız Greif direnişindeki sorumluluğun herkesi kestiğini ifade ederek tüm topluma direnişi taşımak için çalışacaklarını ifade etti.

Taşeron şirkette çalışan birçok işçiye Greif yönetimi tarafından işgalden ayrılmalari için ihtar çekildi. Mesajın sonrasında genel bir toplantı yapılarak kazanana kadar mücadeleye devam kararı alındı. Toplantının ardından bahçeye inen işçiler halay ve horonlarla geceyi bitirdiler.

47. gün: Sabah kahvaltısının ardından Müzik-Şiir Komisyonu toplandı yaparak etkinlik için hazırlıklarını sürdürdü. İşçilerin bir kısmı DİSK Genel Merkezi'ne giderek yöneticilerle görüştü. Görüşmede Greif yönetimi ile yapılan görüşmenin ayrıtları hakkında bilgi istenerek DİSK'in eylemli bir dayanışma için adım atması istendi. Ford otomobil fabrikasındaki kadın işçilerin direniş sürecini konu alan "Ford" filminin izlenmesinin ardından Greif Emekçi Kadın Komisyonu üyeleri Şirinevler Meydanı'na geçerek planladıkları basın açıklamasını gerçekleştirdiler.

UID-DER işçilere ziyaret gerçekleştirdi. Ayrıca HDP Arnavutköy İlçe Örgütü gelerek gıda yardımında bulundu. DİSK'teki görüşmeden dönen işçiler arkadaşlarına görüşmeyi aktardıktan sonra yapılan genel toplantının ardından Fabrika Komitesi toplantı yaptı.

48. gün: Sabah kahvaltısının ardından "Direnişte kadın olmak" başlığıyla yapılacak etkinlik için Kadın Komisyonu ve Şiir Komisyonu hazırlıklarına başladı.

Greif Emekçi Kadın Komisyonu'nun örgütlediği etkinlik 14.30'da başladı. Direnişçi işçilerden Kader'in 'Emekçiler' şiiri ile başlayan etkinlik direnişçi kadın işçileri anlatan sinevizyonla devam etti. Greif direnişçisi Sevim işgal öncesi ve sonrasında anlattığı etkinlikte daha önce direniş deneyimi yaşamış kadın işçilerden Kışkı direnişçisi Didem Sorhun ve TÜBİTAK çalışanı Aynur Çamalan yaşadıkları deneyimleri paylaştılar. Etkinlik türküler ve halaylarla son buldu.

Fabrikaya gelen ÇHD'li avukatlar işçilerle toplantı yaparak işten çıkarma, ihtar ve fabrika kapatma ile ilgili olarak işçilerin yönelttiği soruları yanıtladılar.

Hadımköy Karakolu'nda direnişi terk eden işçilerden polisin ifade aldığı ve bazı işçilerin diğer işçileri de karakola toplamaya çalıştığı belirtildi.

49. gün: Yerel seçimlerden dolayı işçiler yaptıkları planlama çerçevesinde parça parça oy kullanmaya gittiler.

Direnışçi işçilerin aileleri de elleriyle yaptıkları yiyecekleri fabrikaya getirerek destek ziyaretlerini sürdürdüler. İşçiler gün boyunca seçim sonuçlarını televizyondan takip ettiler.

Fabrika Komitesi bir toplantı yaptı. Toplantının sonunda Greif yönetimi, taşeronlar, Rıdvan Budak ve Kazım Doğan'ın direnişteki işçiler üzerinde oyunlar oynamaya devam ettiği, buna karşılık davasından geri dönen, bu oyuna gelen işçilere rağmen işgaldeki direnişçi işçilerin onurluca mücadeleyi sürdüreceği vurgulandı.

50. gün: Sabah saatlerinde Fabrika çevresinde arabalarla gezdikleri anlaşılan taşeron sahiplerine ait iki araç fabrika sokağının girişine gelerek bir işçiye zorla arabaya bindirmeye çalıştı. İşgal güvenliği durumu fark ederek arabaların olduğu yere gitti ve kaçırılmaya çalışılan işçiye taşeron patronlarından aldı. Taşeron patronları fabrika çevresinden ayrılmak zorunda kaldı.

Almanya'dan sınıf dostları Greif işçilerine posta göndererek, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladı. MLPD-İCOR imzalı mesajda "Mücadelenizde başarılar diliyor, sizi tüm gücümüzle destekliyoruz! Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz! Devrimci selamlarla... Yeni Kadın Stuttgart" ifadeleri kullanılmış.

Greif yönetimi direnişi kırmak için işçilere yeni bir SMS yolladı. 17 Mart'ta 'İşten çıkardığı' işçilere diğer fabrikalarda işe devam etmeyi teklif eden yönetim, işçilere, yasal grev süresinin başlayacağı 2 Nisan tarihine kadar süre verdiğini ve bu süreye kadar direnişten vazgeçmelerini söylüyor.

Yapılan genel toplantıda konuşan baştemsilci Orhan Purhan, bir grup işçinin Torium AVM'de direnişi kırma amacıyla toplantı yaptığını ve işbirlikçi işçileri uyardıklarını belirtti. Purhan, bazı insanların kafa karışıklığı neticesinde kendilerini ihbar ettiğini ve onurlarını ayaklar altına aldığını söyledi. Direnen işçilerin onurlarıyla kazanacağına ya da onuruyla kaybedeceğine dikkat çeken Purhan, patronun küçük bir grubu satın aldığını ifade etti. Toplantıda direnişten ayrılmak isteyen işçilerin bu günün hemşerileriyle

ayrılmalarını, bundan sonra herhangi bir kulis faaliyetine sert tepki gösterileceği vurgulandı.

51. gün: Taşeronların tacizkar davranışları üzerine Güvenlik Komitesi'nde yer alan işçiler kontrolleri arttırdı. Greif Emekçi Kadın Komisyonu yaptığı toplantıda gerçekleştirilecek etkinliklerin planlamasını yaptı.

Temsilcilerin bir kısmı görüşme için DİSK Genel Merkezi'ne giderek yönetimle görüştüler. DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ve DİSK Genel Başkanı Kani Beko'nun katıldığı toplantıda Greif işçileri direnişten çıkan işçilere imzalatılan tutanağı sundular. Greif fabrika temsilcilerini hedef gösteren tutanağın 'tazminatların verilmesi' vaadiyle Rıdvan Budak ve Kazım Doğan tarafından işçilere verildiği aktararak DİSK'in bu konuda müdahale etmesi istendi. Greif işçileri ayrıca TİS için kurulan komisyonun bir an önce adım atması gerektiğini ifade etti.

Daha sonra DİSK Tekstil Sendikası'na giden işçiler sendikanın işçilere telefonda attığı "Fabrika kapandı. Fabrika kapandığı için TİS de bitti" mesajıyla ilgili yönetimle görüşmek istediklerini belirttiler. Sendikanın TİS uzmanı Ergün İleri'ye mesajı sorduklarında "bize gelen bilgiyi aktardık" cevabını aldılar. İşçilerin kararlı duruşu üzerine sendika bütün işçilere yeni bir mesaj yollayarak önceki mesajın yanlış anlaşıldığını yazdı. Mesajın yazılmasının ardından işçiler sendikadan ayrıldılar.

Gebze BDSP, fabrikaya gelerek dayanışma nöbetine başladı.

52. gün: Greif Emekçi Kadın Komisyonu ve Şiir Komisyonu yeni günde de toplantılarına devam etti.

Gün içerisinde taşeron patronları işçileri aramaya devam etti. İşçilerin ücretlerini ödemek için çıkış kağıtlarını imzalatma dayatması yaptılar.

İşçiler genel bir toplantı yaparak gelişmeleri konuştu. Toplantıda arabulucu ile görüşmenin başladığı aktararak, bu görüşmelerin anlamı üzerine duruldu. Haklar ve mücadeledeki kararlılıktan ödün verilmeden direnişin sürdürülmesi kararlaştırıldı.

Kadın işçiler “Mücadeleye devam” dedi!

Greif Emekçi Kadın Komisyonu, 29 Mart'ta fabrika içerisinde gerçekleştirdiği bir etkinlikle tüm kadın işçileri hakları için mücadeleye çağırdı ve “Zafere kadar mücadeleye devam” dedi.

Açılış konuşmasında etkinliğe destek veren Kiğılı direnişçisi Didem Sorhun'a teşekkür edildi.

Ardından Greif'in direnişçi kadınlarından Kader, “Emekçiler” başlıklı kendi yazdığı şiirini paylaştı. Daha sonra da direnişçi kadın işçileri konu alan bir sinevizyonun gösterimi yapıldı.

29 Mart 2014 | Greif

Kiğılı direnişçisi kendi deneyimini anlattı

Sinevizyon gösteriminin ardından söz alan Didem Sorhun, “Kiğılı'da tek başına direnmiş bir işçi olarak hepinizi selamlıyorum” dedi. Kiğılı fabrikasındaki çalışma koşullarından bahseden Sorhun, baskı ve sömürünün yoğun olduğu fabrikada patronun işçileri birbirine düşürme ve bölme politikası izlediğini söyledi. Kendisinin bu oyuna gelmediğini belirten Sorhun, bu sebeple işine son verildiğini ifade etti.

Sorhun, işine son verilmesinin ardından direnişe başladığını, birçok işçi arkadaşının da kendisini sahiplendiğini dile getirdi. Bu sahiplenmeden korkan patronun direnişi karalamaya giriştiğini kaydederek, bir süre sonra bu politikanın da işlemediğini söyledi.

Sadece kapı önünde bekleyerek direnmenin sonuç vermediğini, bu sebeple direnişi mağazalara taşıdıklarını belirten Sorhun, ses getiren eylemlerin yanı sıra o dönemde süren direnişleri ortaklaştıklarını ve mücadelenin bu şekilde başarıya ulaştığını sözlerine ekledi. İşe iade davasının kendi lehine sonuçlandığına da değinen Sorhun, patronun bunu kabullenemeyerek tazminatını verdiğini belirtti.

Sorhun konuşmasını “Örgütlü işçileri hiçbir kuvvet yenemez!” diyerek bitirdi.

Kadın işçilere daha fazla baskı ve sömürü!

Sorhun'un ardından Greif Emekçi Kadın Komisyonu adına yapılan konuşmada ise direşin 48. gününe gelindiği ifade edildi. Kadınların daha fazla sömürü ve baskı altında olduğuna dikkat çekilen konuşmada, fabrikada kadın işçilere yönelik şiddet uygulandığı, bunun ardından kadın yöneticilerin olayın üstünü örtmeye çalıştığı bilgisi verildi.

Kadın Komisyonu'nun başarı ile yoluna devam ettiği belirtilen konuşma, saldırılara karşın zafere kadar mücadelenin süreceği ifade edilerek sona erdirildi.

Konuşmanın ardından işçiler direnişle ilgili yazdıkları şiirleri paylaştılar. Şiir sunumlarının ardından bir *Alinteri* okudu, Aynur Çamalan'ın mücadele deneyimini aktardı ve *Alinteri* adına bir konuşma yaptı. Halkın Birliği'nin de Greif işçilerine destek mesajı okundu.

Konuşmaların ardından emekçi kadınlar etkinlik için hazırladıkları müzik dinletisini sundular. İşçiler dinleti eşliğinde halaylar çekti.

Çekilen halayların ardından bir kez daha işçiler kendi ürettikleri şarkı ve şiirleri paylaştılar.

Etkinlik sloganlarla sona erdirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Greif işçisi kadınlar: Erkek işçilerle omuz omuza, zafere!

Direnişlerinin 47. gününde (28 Mart) Greif Fabrikası Emekçi Kadın Komisyonu, Şirinevler Meydanı'nda eylem gerçekleştirdi.

“Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Direne direnen kazanacağız!” sloganları atan işçiler; “Greif'te direniş kazanacak!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Taşeron köleliğine son!” ozaliti ve dövizleri açtı.

Greif işçisi kadınlar mücadeleyi omuzluyor!

Haykırılan sloganların ardından basın metni okundu.

47 günlük direnişin kısaca anlatıldığı, patronun grev kırıcı girişimlerinin teşhir edildiği ve DİSK Tekstil Sendikası'nın işçileri yalnız bıraktığının vurgulandığı basın metni şu sözlerle devam etti: “Biz Greif İşçisi Kadınlar olarak emekçi kadın komisyonu oluşturduk; Yaşamın yarısında biz varsak mücadelenin de yarısında biz varız demek için. Sonuç olarak haklı mücadelemizde erkek işçi kardeşlerimizle omuz omuza direniyoruz.

Gündüzlerinde sömürülmeyen, geceleri aç yatılmayan bir gelecek için, çocuklarımız için direniyor, mücadele ediyoruz.”

Greif işçilerinin birliği dağıtılamaz!

Açıklamada Gerif yönetiminin işgali dağıtma çabasına da değinilerek şunlar ifade edildi:

“Greif patronu yeni bir taktik olarak ‘fabrikayı kapattı’, ‘işçileri işten attı’ diyerek bizi tekrardan bölmeye, parçalamaya ve moralimizi bozmaya çalışıyor. Bunların hepsi kocaman bir yalandır. Bizim direnişimizi ne patronun yalanları bitirebilir ne de karalamaları bizi parçalayabilir.”

Sömürü saltanatına dur dediklerini, sefalet ücretlerini, kötü çalışma koşullarını, taşeron sistemini ve iş güvencesizliğini kabul etmediklerini belirten işçiler basın metninin ardından alanda halay çektiler.

Eyleme çevrede birikenler büyük bir ilgi gösterdi.

Halayların ardından eylem sonlandırıldı ve işçiler fabrikaya geri döndüler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sürünerek yaşamaktansa...

Greif'te son günlerde yaşananlar aşağıdaki diyaloga özetlenebilir: Greif yönetimi: Kırk katır mı kırk satır mı? Greif işçileri: Ölümlerden ölüm beğenmeyiz, sürünerek yaşamaktansa ayakta ölürüz! Neden mi, anlatalım:

Kırk satır mı, kırk katır mı?

Greif işçilerinin haklı taleplerini kabul etmeye yanaşmayan Greif patronları, "Ya taleplerinizden vazgeçip benim belirlediğim şartlarda çalışsınız ya da işsiz kalırsınız" diyerek işçileri güya bir seçim yapmaya zorluyor. Greif patronları aslında böylelikle "kırk satır mı, kırk katır mı" ya da başka bir ifadeyle "ölümlerden ölüm beğen" demekten başka bir şey yapmıyorlar.

Çünkü Greif işçilerini, kırk satırdan korkup boyun eğmeleri durumunda kırk katırdan başka bir şey beklemiyor. Öyle ki, işgal eylemine son verdiklerinde taşeronlaştırma, sefalet ücretleri, ağır çalışma koşulları ve insan onurunu ayaklar altına alan uygulamalara da boyun eğmiş olacaklar. Böylelikle de kırk katır arkasında sürünecekler.

Ancak Greif patronları bununla da yetinmeyecektir. Geçmişte benzer her durumda olduğu gibi, kendilerine başkaldırmaya yeltenenlere hadlerini bildirmek için ellerinden geleni yapacak, bir daha böyle bir eyleme girişmesinler diye işçilerden öd almaya kalkacaktır. Onursuz dalkavukları dışında kalmak üzere sadece öncüler değil direnişe katılan tüm işçileri de işten atacaklardır. Bunun için bu türden bir boyun eğiş yaratacağı sonuçlar çok daha ağır olacaktır.

Sürünerek yaşamaktansa ayakta ölmek yeğdir!

Öte yandan direnişi sonuna kadar sürdürdükleri için fabrika kapanacaksa bu onurlu bir sonuç olacaktır. İşçiler bu durumda gerçekte hiçbir şey de kaybetmeyeceklerdir.

Çünkü Greif'teki çalışma koşullarına razı geldikten sonra bugün hiçbir Greif işçisinin uzun süreli işsiz kalması da mümkün değildir. Öyle ya bugün tüm İstanbul "dolgun maaş, SSK, servis" gibi tekstil fabrikalarının ilanlarıyla doludur. Greif işçisi bu durumda belki kısa süreli olarak işsiz kalabilir ama onurunu kaybetmez.

İşte bunun için onurlu Greif işçisi "kırk satır mı, kırk katır mı" dayatmasına boyun eğmiyor. Böylelikle kendilerine ölümden ölüm beğen diyenlerin sözde kararlarını yok sayıp tıpkı en başında olduğu gibi "Sürünerek yaşamaktansa ayakta ölmek yeğdir" diyerek direnişi kararlılıkla sürdürüyor.

Greif direnişi Köln'deki Greif işçilerine taşındı

2 Nisan günü "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" şiarının yazılı olduğu pankartı, dövizler ve bayraklarıyla İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) Köln/Lövenich'teki Greif merkezinin önündeydi.

BİR-KAR'ın eylemi karşısında Greif yönetimi bu sefer farklı bir taktik izleyerek şirketin ana kapılarını açık tuttu. Ayrıca eylem boyunca etrafta çalışanlar da gözükmedi.

BİR-KAR'ın üç sat süren eylem programı boyunca, sık sık son açıklaması okundu. Yanı sıra, kısa konuşmalar eşliğinde, buradaki işçilere özel biçimde "İstanbul'da direnişte olan sınıf kardeşlerinizi duyun ve destekleyin" çağrısı yapıldı.

Eylemde, sık sık Almanca olarak "İşgal, grev, direniş!", "Yaşasın enternasyonal dayanışma!", "İstanbul'da, her yerde işçi sınıfının mücadelesi enternasyondur!" ve "Sömürünün arkasında sermaye vardır!" sloganları haykırıldı. Bu arada, şirkete giriş çıkış yapanlara ve çevreden geçenlere bildiri verildi.

Eylem fabrika içine taşındı

Eylemin daha başında işyeri temsilciliğine telefon edip görüşme talebinde bulunuldu. Cevaben "Randevu alınmadığı, bu nedenle bugün için görüşmenin mümkün olmadığı, zaten yoğun oldukları, randevu alınırsa sonraki günlerde görüşeceklerini" bildirdiler. "Biz gelelim" teklifine de olumsuz yanıt verildi. Bunun üzerine "bu böyle olmaz" denilerek doğrudan şirketin içine, üretim yapılan bölüme girildi. Barikat bir biçimde aşıldı ve böylece en doğru olan yapıldı. Yani işçilerle dolaysız temas kuruldu.

İşçiler BİR-KAR temsilcilerini oldukça sıcak karşılayarak anlatılanları ilgiyle dinlediler. Bir yandan üretime devam ederken bir yandan da anlatılanlara kulak kabarttı. Belli sayıda işçiye en özlü biçimde Greif direnişi anlatıldı, eylemin amacı açıklandı. Hepsisi de Greif işçilerinin direnişini haklı ve doğru bulduklarını, selamladıklarını ve BİR-KAR'ın yaptığı eylemin de yerinde olduğunu belirttiler. Bununla da kalmadılar, çalıştıkları işletme hakkında somut bilgiler verdiler.

İGM Sendikası üyesi olan işçiler, bilgi olarak kısaca şunları anlattılar: "İstanbul Greif'le ilgili anlattıklarınıza yabancı değiliz. Benzer koşullar burada da var. Hatta bazı bakımlardan burası oradan kötüdür. Burada da taşeron belası var. Zaak adlı bu köle tacirlerinin olduğu işletmeye tam bir kuralızsızlık ve keyfilik hakimdir. Her şeyi taşeronun elinde."

arasında çıkan sözlere bağlıdır. Çok zor koşullarda çalışıyoruz. İşler çok ağır. Eskiden 35 saat çalışıyorduk, şimdi 37.5 saat çalıştırılıyor. Gün saat hep onlara kalmış, gel gel, git git. Aniden sizi mesaiye kalmaya zorluyorlar. Bizim de mücadele etmemiz gerekiyor tabi."

BİR-KAR çalışanları işçilere, fabrika işçi temsilcisiyle görüşmek istediklerini, ama onun bahanelerle görüşme isteğini savuşturduğunu anlattı. İşçilere "onun konumu nedir?" sorusuna işçilerin verdiği yanıt "O tam bir işveren yanlısıdır, bize de bir faydası yoktur" oldu.

Bu sıralarda TİS sürecinin yaşandığı, temsilcilik seçimlerinin gündemde olduğu ifade edildi. Haliyle fabrika temsilcisinin BİR-KAR temsilcileriyle neden görüşmediği de anlaşılmış oldu.

Daha önce saat 13.00'te dağılan işçiler 16.30'a kadar çalıştırıldı. BİR-KAR'ın eyleminden işçilerin etkileneceğinden duyulan korkuyla işçilerle temas kurmaması için vardiya saatlerinde değişiklik yapılmıştı. İşçilere bildirileri veren BİR-KAR çalışanları, ilgileri ve verdikleri bilgiler için teşekkür edip tekrar işletmenin önünde eyleme devam etti.

Fabrika çıkışında yürüyüş

Yürüyüş düzeni olarak, bu kez de Greif merkezinin olduğu sokaktan başlayarak uzun sayılacak bir güzergah boyunca bir yürüyüş gerçekleştirildi. Çevredeki inşaat işçilerine, işyerleri ve alışveriş merkezlerindeki emekçilere seslenilerek açıklama okundu.

Sık sık Greif'le ilgili sloganlar haykırıldı, bildiriler dağıtıldı. Sonunda tekrar işletmenin önüne gelindi. İşletmede çalışan personelin de duyabileceği bir yerden yeniden kısa bir seslenme yapıldı. Ardından, eylem sona erdirildi.

BİR-KAR çalışanları tüm olumsuz tutumlarına karşın, baskıyı sürdürmek amacıyla hazırladıkları Greif direnişi dosyasını Köln/Lövenich merkezindeki fabrika temsilciliğine göndereceklerini ifade etti.

BİR-KAR çalışanları "Greif işçisi sınıf kardeşlerimizle eylemli dayanışmayı daha da yayarak ve daha bir güçlendirerek sürdüreceğiz. Bir dahaki eylem durağımız ise, Greif'in başka kentlerdeki işletmeleri olacak" diyerek eylemi sonlandırdı.

MLPD

Marxistisch-Leninistische
Partei Deutschlands

MLPD'den Greif'e mesaj

MLPD Essen İl Teşkilatı, gönderdiği bir mesajla Greif işçilerini selamladı. Ayrıca, BİR-KAR'la birlikte etkinlik düzenleneceği ve bağış kampanyası yürütüleceği belirtildi. Mesajı sunuyoruz...

Sevgili Arkadaşlar,

Vermiş olduğunuz mücadeleyi dikkatle takip ediyoruz. Kanun değişiklikleriyle Almanya'da da taşeron ve süreli sözleşmeli işçilerin sayısı artmakta. Bunlar en çok gençlerimizi etkilemekte. Bundan dolayı mücadelenizle tam dayanışma içindeyiz.

Mücadelenizi, bulunduğumuz kentteki iş yerlerinde ve sendikalarda tanıtma faaliyeti içindeyiz. Bu kapsamda BİR-KAR'lı yoldaşlarımızla birlikte [Almanya'nın] Essen kentinde etkinlik düzenleyeceğiz ve başlamış olan bağış kampanyasını tanıtacağız.

Yaşasın uluslararası dayanışma!

E. Schweitzer

MLPD - Almanya Marksist Leninist Partisi
Essen İl Teşkilatı

L'Orange İşyeri İşçi Temsilciliği'nden Greif işçilerine...

Greif'in İstanbul çalışanlarına,

Kadın ve erkek işçi arkadaşlar,

Bizler, sizlerin ücret artışı ve taşerona karşı başlatığınız cesur mücadelenizi, Alman medyasının suskunluğuna rağmen duyduk. Sizlerle ve mücadelenizle dayanışma içerisinde olacağız. Biliyoruz ki kendi haklarımız için sürekli mücadele vermek zorundayız.

Taşeronlaştırma ve düşük ücret saldırısıyla tekeller, işçiler arasında rekabeti kıskırtarak bölmeye çalışıyorlar. Buna karşı seyirci kalanlar çok daha ağır sonuçlarla karşılaşacaklardır. Sizlerin mücadelenizle büyük başarılar diliyoruz.

Dayanışmacı selmalarımızla.

L'Orange Stuttgart İşyeri İşçi Temsilciliği

Yalanlara sığınanların savaş tezgahı

Suriye'ye yönelik savaş planlarının Dışişleri Bakanlığı'nda nasıl kirli provokasyonlarla tezgahlandığı geçtiğimiz günlerde medyaya sızdırıldı. Yolsuzluk ve rüşvetlere ilişkin ses kayıtlarının yayınlanmasının kanıksandığı bir dönemde ortaya saçılan bu ses kayıtları diğerlerini kat be kat aşan bir içeriğe sahipti.

Zira kayıtlar ihale karşılığı alınan milyon dolarların paylaşıldığı telefon görüşmeleri değil Suriye'ye yönelik savaş politikasına "meşru" zemin yaratma üzerine gerçekleştirilen toplantının içeriğini deşifre etti. AKP şefleri açığa çıkan ses kayıtlarının savunulacak bir yanı olmadığını bildikleri için cepheden "ulusal güvenlik" argümanına sarıldılar. Böylece bu toplantıda konuşulanların genel geçer bir devlet uygulaması olduğu argümanına sarılarak suçlarını örtbas etmeye çalıştılar. Keza MİT TIR'larında da olduğu gibi, "tüm devletlerin yaptığı" yapıyordu.

Açığa çıkan ses kayıtları esasında düzen güçlerinin kirli savaşlardaki değişmez politikasını yansıtıyor. İstedikleri kadar iktidar gücünü elinde tutsun, milyonların desteğini oy oranlarıyla arkasına almış sayılsın haksız olduğunu bilen yalana sarılır.

Sermaye hükümeti AKP'nin Suriye'ye yönelik savaş politikasında da sızdırılan ses kayıtları bu yalanların yansıması oldu. Kirli hesaplar suç ortaklarının kendi çıkarları için sızdırılarak bozuldu.

Fakat tarih birçok örneğiyle haksız savaşların başlamasından çok sonra açığa çıkan kirli planları yazar. Bunların arasında belki de en öne çıkan Nazi Almanyası'nın 2. emperyalist paylaşım savaşını başlattığı operasyondur. Ülkenin yarısının oy desteğini almasının ötesinde faşist kurumsallaşmasıyla ülkede diktatörlüğün cisimleştiği bir dönemde, tüm dünyaya savaş açmaya hazırlanan Adolf Hitler yalana dayalı kirli senaryolara imza atmıştı.

31 Ağustos 1939'ta Polonya sınırındaki Almanya'ya ait Gleiwitz Radyo İstasyonu, Polonya üniformalı kişilerce basıldı. İstasyonu korumakla görevli Alman ordusu birlikleriyle Polonya üniformalıların arasında çatışma çıktı. Çatışmanın ardından Almanya ordusu geri çekilirken radyoyu ele geçiren kişiler, Polonya'nın resmi dili Lehçe'yi kullanarak Almanya'yı hedef alan yayınlar yaptı.

Çatışmalarda Franciszek Honiok isimli bir "Polonyalı" bir kişi tarafından öldürüldü. Savaşın sona ermesiyle birlikte, 1

Eylül 1939 günü 2. emperyalist paylaşım savaşının başlangıç vuruşu olan Polonya işgali başlamış oldu.

Alman radyosundan "Polonya hudut birlikleri bu gece sabaha karşı Gleiwitz'de Alman hududuna tecavüz ederek Alman askerlerine kayıplar verdirmişler, radyo verici istasyonunu tahrip etmişlerdir" duyurusu yaparken aylardır Polonya işgaline hazırlanan birlikler de saldırıya başlamıştı.

2. emperyalist paylaşım savaşı bittiğinde Polonyalılar'ın bildiğini tüm dünya öğrendi. Nürnberg Duruşmaları tutanaklarındaki Alfred Helmut Naujocks'un itiraflarıyla bu gerçek ortaya çıktı.

Gleiwitz Radyo İstasyonu'na baskın düzenleyenler Polonyalı değil Alman Paraşütçü Birlikleri'nden oluşan seçilmiş bir birlikti. Öldürülen Franciszek Honiok ise Alman asıllıydı ve Polonya taraftarı olduğu iddiasıyla Naziler tarafından tutuklu bir esirdi. Saldırı öncesinde zehirle öldürülmüş, daha sonra kurşunlanıp Gleiwitz Radyo İstasyonu'nun önüne cesedi bulunması için bırakılmıştı. Operasyon Himmler olarak bilinen Almanya'da işçi ve emekçilerin haksız savaş karşısında Nazi taraftarı olması ya da sessiz kalmasını sağlamayı amaçlayan operasyonun son adımı böylece tamamlanmıştı.

Bu senaryolara Irak işgalinden de tanıyoruz. ABD'nin "barış", "demokrasi" getirme iddiası yeterli desteği yaratamayınca olmayan nükleer bombalara dair bilgiler "ele geçirildiği" savunusuyla savaşa zemin kazandırıldı. Bugün Suriye'ye yönelik emperyalist saldırganlıkta da benzer bir senaryo çizilmiş, gerici çetelerin kullandığı kimyasal silahlar Suriye devletine mal edilerek işgale kılıf yaratılmak istenmişti.

Dünyaya, ülkeye hükmettikleri propagandasına karşın egemenler kitleleri ikna edemedikleri takdirde savaşlara dahi girebilecek gücü kendilerinde bulamamaktadır. Kağıttan kaplan emperyalizm, milyonların suskun kalmasıyla ayakta duran diktatörler yalanlara sığınarak varlığını sürdürebilir. Fakat tüm yalanlar zamanın süzgecinde elenerek deşifre olmaya mahkumdur. Bazen savaşın hemen ardından bazen kirli tezgah hayata geçmeden ama tüm bu haksız savaşları bertaraf edebilecek olan yalanlarla kandırılmaya çalışılan işçi ve emekçilerin örgütlü gücüdür. Yoksa biri bitmeden diğeri başlayan savaşlar sürüp gidecektir.

“Bu resmi siz mi yaptınız?”

“Hayır, bu sizin eseriniz!”

Z. Eylül

Bir burjuvanın milyon dolarlara satın alıp odasının duvarlarını süsleyebileceği bir tablo.

Picasso'nun 1937 yılında resmettiği Guernica* adlı yapıtı. İsmi Guernica adında bir kasabadan alan ve ilk bakışta anlaşılamayan bir dehşetin resmi aslında. Alman orduları tarafından bombardımana tutulan ve savaşın en acımasız yüzünü açığa çıkaran bir olayın, gerçeküstü dokunuşlarla tasviri. Faşizme bir itiraz... Bu tablonun sergilendiği sergi salonunda bir Alman generali tarafından yöneltilen “bu resmi siz mi çizdiniz!” sorusuna “hayır, siz!” cevabını veren bir ressamın, insanlığın acılarına sırtını dönemediğinin kanıtı.

Picasso'nun bu eserinde oldukça karmaşık, gerçeküstü ve geometrik resmettiği olay, acı çeken insan ve hayvan figürlerinden de anlaşılacağı üzere, bombalanan bir kasaba ve ardından yaşanan telaşın tuvale yansımından başka bir şey değildir. Bu nedenle, Picasso'nun fırçasını Guernica'da öldürülen insanların kanına batırarak, sert darbelerle tuvale kopyaladığı bu resim, sanat yapıtı olmanın ötesinde tarihin bir kayıdır.

Ne kadar manidar bir tesadüftür ki: “Bu tablo 27 Ocak 2003 tarihinde, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Toplantı Salonu'nun girişinde asılıdır. Amerikan diplomatları, Guernica'nın, Colin Powell ve John Negroponte'nin Irak üzerine yapacakları basın konferansı öncesinde kaldırılmasını talep ederler. Zira, Powell'ın savaşı savunacağı basın toplantısı esnasında arka planda sanat tarihinin savaş karşıtı belki de en önemli eserinin görülmesi trajikomik bir durum yaratacaktır. Guernica kaldırılmaz, fakat mavi bir perde ile örtülür.”**

“Müzeler yalanlarla doludur” diyen Picasso, yoksullara kapalı olan kapıları lüks müzelerde eserlerinin sergilenmesine ve savaş karşıtı bir tablosunun, işgal ve savaşın meşrulaştırılacağı bir basın toplantısında savaşın aktörlerinin hemen arkasında asılı olmasına tahammül edemezdi

herhalde. İşte o, bu yüzden birçok eseriyle tarihi kaydetti. Guernica da onlardan yalnızca biriydi. Ve onun eserleri ne lüks müzelerde dolaşırken, Guernica'nın karşısında durup sahte gözyaşları döken burjuva eşlerinin, ne de insanlığa yeni acılar yaşatan diplomatların sanat ihtiyacının karşılanmasıdır.

Guernica, burjuvazinin tüm utanmazlığına ve ikiyüzlülüğüne karşı yoksul ve ezilen halkların sanatıdır. Picasso da burjuvazinin değil işçi sınıfının sanatçısı... Bugünlerde bile burjuvazinin, tablolarını fahiş fiyatlara sattığı ve onun sanatı üzerinden nemalandığı Picasso, bir tercih ve konumlanış olarak zenginlere değil, ezilen sınıflara ait bir değerdir. Çünkü Picasso bir komünisttir. Evet, bugün eserlerinin yalnızca kitaplara, dergilere basılı halini görebildiğimiz Picasso, sanatı bir avuç asalağın tekeline çıkarıp işçilerin hizmetine sunmak isteyen bir komünisttir.

“Bir resim yıkmalardan oluşan bir toplamdır” diyen Picasso, Kübizm'in kurucuları arasındadır. Kalıplar ve kurallar yoktur onun sanatında. Sanatın toplamı yapma, yıkma diyalektikidir. Bu nedenle nesneleri bir fotoğraf görüntüsü gibi resmetmez, onları parçalara ayırır ve bu yönüyle alışılmışın dışına çıkar.

Picasso “Mavi Dönem” yapıtlarında açlık sınırına gelmiş, yoksulluğun izlerini beden dillerinden anlayabileceğimiz, hiçbir umut ya da yardım beklemeksizin bu durumu kabullenmiş insanların dramını yansıtır. Bu resimlerdeki insanlar bir deri bir kemik kalmış, sıska ve kaderine razı olmuşlardır. Ama onun bu eserleri, kendileri ihtiyaçlarından fazlasına sahip oldukları için başkalarının aç kalmasına sebep olan zenginler arasında büyük rağbet görür. “Çünkü zenginler ancak yalnızlık içindeki yoksulları düşünmekten hoşlanırlar, onların kolektif hallerine tahammül edemezler.”***

Picasso'nun “Mavi Dönem”inin hemen ardından gelen “Pembe Dönem” eserlerinde ise kahramanlar değişmez. Yine zengin olmayan insan figürleri vardır sanatçının eserinde. Fakat onlar bu kez zenginlerin

değilleridir. “Mavi Dönem”in aç ve yoksul insanları yine aç ve yoksuldur. Ama bu dönemde gülümserler. Hatta cambaz ya da palyaço kılığındadırlar.

Özetle Picasso, eserlerinde gerçek bir yaşamı yansıtmıştır. O insanlığın acılarını ve sefaletini tuvaline resmetmiştir. Bu nedenle onun tabloları, dudak uçuklatan fiyatlarla alınıp-satılacak birer meta değildir/olamaz. Yaşadığı dönemin çelişkilerini ve yoksulların acılarını sanatına konu eden Picasso, yalnızca resim sanatıyla değil, heykel, şiir ve tiyatroyla da ilgilenmiş ve bu alanlarda da önemli eserler vermiştir. Pablo Picasso sanatın nelere kadir olabileceğinin en güzide örneğidir.

1973 yılında aramızdan ayrılan Picasso İspanya'da doğmuş ancak yaşamının büyük bir kısmını Fransa'da geçirmiştir. Ve yaşadığı döneme damgasını vurmuş, sanatı yalnızca zenginlerin işi olmaktan çıkarak yoksulların acılarını işlemiştir. Ne yazık ki Picasso'nun eserleri büyük bir kâr alanı haline gelmiş ve sergi salonlarında tutsak edilmiştir. Ancak o, ölümünün ardından on yıllar geçmiş olmasına rağmen sanatın usta bir yapıcısı ve en üretkeni olmaya devam etmektedir. Bir avuç elitin tekelinde tuttuğu sanatın, pahalı boyalı duvarlara asılan tablolarından ve sevgiliye söylenen şiirlerden çok daha fazlası olduğu, acıları ve sevinçleriyle hayatı yansıttığı gerçeği Picasso'nun birçok yapıtında karşılığını bulmaktadır.

Yapıtları ise ancak Picasso'nun da özlediği bir düzende özgürlüklerine kavuşacak ve gerçek izleyicileri ile buluşacaktır.

* İspanya İç Savaşı sırasında Alman ordusu tarafından bombalanan İspanya kasabası. Saldırı sırasında 250 ila 1.600 kişi hayatını kaybetmiş, çok daha fazla sayıda kişi de yaralanmıştı.

** H. Ezgi, *Picasso ve burjuva ikiyüzlülüğü / Kızıl Bayrak*, Sayı: 2005/48

*** Şahiner Rifat, *Bir Sürgünün Büyülü Yüzü: Picasso*

Berger John, Picasso'nun Başarısı ve Başarısızlığı

“Bir resmi yalan daha açığa çıktı!”

Cumartesi Anneleri'nin Galatasaray Meydanı'ndaki 470. eyleminde geçtiğimiz hafta kemikleri bulunan Birlik Ailesi ve Zeki Alabalık'ın gözüne alınarak nasıl katledildiği anlatıldı.

İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu adına basın açıklamasını okuyan Zeynep Yıldız, Mutki'de yaşayan Kemal Birlik ve akrabası Zeki Alabalık'ın PKK'ye yardım ve yataklıktan 3 yıl, 9 ay cezaevinde kaldıktan sonra serbest bırakıldığını, onları karşılamaya giden Abdulkali ve Zübeyir Birlik'in

Kızıltepe Cezaevi'ne alındığını, fakat bir daha hiçbirinden haber alınamadığını ifade etti.

Ailenin tüm çabalarına karşılık Abdulkali ve Zübeyir Birlik'in tahliye edildiği yalanı atıldığı söylenen açıklamada İHD'nin başvurusuyla bu yalanın açığa çıktığı ve 13 Haziran 2013 tarihinde Kızıltepe Yurtderi Köyü'nde eski bir su kuyusunda yapılan kazı çalışmaları sonucu Alabalık ve Birlik'in kemiklerine ulaşıldığı belirtildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TKMP'den Mart ayı raporu

Tecrite Karşı Mücadele Platformu (TKMP) 29 Mart'ta yaptığı basın açıklamasıyla Mart ayında hapisanelerde yaşanan hak ihlalleri raporunu açıkladı.

Platform adına basın açıklamasını okuyan Semiha Köz, “TKMP olarak, buradan bir kere daha devrimci tutsakların yalnız olmadıklarını belirtiyoruz. Tüm keyfi uygulamalara ve yaşanan hak gasplarına karşı, her koşulda ve her durumda tutsaklarımızı sahiplenmeyi sürdüreceğiz” dedi.

Basın açıklamasının ardından Sincan 1 Nolu F Tipi Hapishanesi'ndeki baskılar ve hak ihlalleri şu şekilde özetlendi: “Sincan 1 No'lu F Tipi hapishanesindeki hak gaspları; çoğunluğu 11-15'er gün olmak üzere 4 tutsağa toplam 2060 gün hücre hapsi, 1-2-3'er aylık süreler halinde 41 tutsağa toplam 137 ay ziyaret yasağı, 1-2-3'er aylık süreler halinde 41 tutsağa toplam 136 ay haberleşme yasağı, 33 tutsağa 38 ay sosyal ve kültürel faaliyetlere katılma yasağı...”

Tutsak Eram Akyüz hayatını kaybetti

Kırıkkale'deki Hacılar F Tipi Hapishanesi'nde tutsak bulunan Eram Akyüz 31 Mart sabah saat 02.00 sularında rahatsızlandı.

Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası bulunan ve 22 yıldır tutsak olan Eram Akyüz'in geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitirdiği aktarıldı.

Akyüz'ün cenazesi Kırıkkale Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı. Cenaze daha sonra buradan alınarak Ankara Adli Tıp Kurumu'na götürüldü.

Akyüz'ün ailesinin Ankara'ya gitmesinin ardından cenaze defnedilmek üzere Mardin'in Nusaybin ilçesine nakledildi.

Gever'de Cumartesi eylemi

Cumartesi Anneleri Gever'de gerçekleştirdikleri eylemde Mehmet Zeki Yılmaz'ın kaçırılma sürecini ele aldılar.

90'lı yıllarda kaybedilen ve katledilenlerin yakınları, cinayetlere karışanların açığa çıkarılması talebi ile Colemêrg'in (Hakkari), Gever (Yüksekova) İlçesi'nde, İHD, BDP, KESK, DİSK temsilcileri, Belediye Başkanı Ercan Bora'nın katılımı ile Sanat Sokağı'nda bir basın açıklaması yaptı.

İşkence edilerek kaybedilen ve kısa bir zaman önce

cenazesine ulaşılan Mehmet Zeki Yılmaz'ın hayat hikayesinin anlatıldığı açıklamayı Mehmet Zeki Yılmaz'ın kardeşi okudu. Yılmaz, 90'lı yıllarda insanların Toros marka beyaz araçlar ile kaçırılarak kaybedildiğini, işkence edilerek öldürüldüğünü dile getirdi. Faili meçhul cinayetler açığa çıkarılıp ve failler yargılanıncaya kadar mücadelelerinin süreceğini ifade etti.

Ücretsiz PDF Kitap [Gever'den bir kez Bayrak okuru](#)

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/14 * 4 Nisan 2014

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: [@kizilbayraknet](https://twitter.com/kizilbayraknet)
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: ESMAT Matbaacılık

M. Nezihe Özmen Mah. Yüksel Sk. No: 19

Güngören / İstanbul

Sınıfın devrimci 1 Mayıs'ını örgütlemek için ilerii!

